

Giới thiệu Bộ Tam Siêu Quậy

Bộ TamSiêu Quậy là truyện teen đầy hứa hẹn mang đến cho bạn nhiều cung bậc cảm xúc đầy xúc động nhất mà bạn từng xem. Vui có, buồn có nhé.

Sau đây là trích dẫn điểm sơ về các nhân vật. Đọc truyện để hiểu hơn nhé các bạn.

Nó) *Kill* Nguyễn Ngọc Đoan Khanh: xinh đẹp, body chuẩn ko cần chỉnh,16t, cao 1m73,nó sở hữu 1 gương mặt cùng thân hình khiến bao cô nàng mơ ước, làn da trắng hồng ko tí vết, mái tóc màu nâu đen tự nhiên, đôi mắt màu nâu. Là cảnh vàng lá ngọc của Nguyễn Nhật Minh chủ tịch tập đoàn lớn nhất cả nước về thời trang, nó còn là chị cả của bang Black Angel nổi tiếng về độ máu lạnh và là bang hùng mạnh nhất trong thế giới ngầm. Đai đen các loại vũ,sử dụng thành thạo các loại vũ khí. IQ: 298/300

Eli Vũ Hoàng Thanh Lam: xinh xắn,đễ thương, bằng tuổi nó nhưng cứng chạc hơn và luôn sẵn sàng đem cả tính mạng để bảo vệ nó, cao 1m70, sở hữu thân hình ko kém j nó với đôi mắt trong veo màu ngọc bích, mái tóc màu hung đỏ, làn da trắng. Là tiểu thư của Vũ Hoàng Anh Tuấn chủ tịch tập đoàn lớn thứ 3 cả nước về xây dựng, địa ốc, Lam còn là chị 2 của bang Black Angel, đai đen Karate, Taekwondo, chuyên sử dụng phi tiêu. IQ: 296/300

Hanna Trần Ngọc Minh Anh: xinh không thua kém gì nó và Lam, tính tình là tiểu thư chính gốc nhưng rất hoà đồng với nó và Lam,cao 1m73, sở hữu làn da trắng cùng mái tóc màu đen nhánh, đôi mắt màu hồng nhạt cuốn hút đến lạ thường. Là thiên kim tiểu thư của Trần Quốc Huy chủ tịch tập đoàn lớn thứ 4 cả nước về các hệ thống an ninh, Anh cũng là chị 3 của bang Black Angel, đai đen Judo, Karate, chuyên sử dụng côn và kim châm tẩm thuốc độc. IQ: 296/300 (IQ mấy chị này toàn 3 chữ số là thế nào???)

Bạn đang đọc truyện *Bộ Tam Siêu Quậy* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full.Net](#).

Chương 1: Siêu Quậy Tái Hợp

Ảnh mang tính chất minh họa :))

_____Loading_____

*****6h30' tại Anh*****

-Tiểu thư, đến giờ dậy đi học rồi, tiểu thư mau dậy đi kéo trễ học! -giọng nói trầm ấm của bác quản gia từ phía cửa của 1 căn phòng lớn.

Bên trong căn phòng, 1 người con gái xinh đẹp đang say nồng trên chiếc giường lớn đó chính là nó. Nó cựa quậy và mở mắt nhìn trời xanh, mây trắng (Trần chị này dậy còn ngáy cách, iu thiên nhiên phết! :3) Bước xuống giường, tình trạng hiện giờ là..... đầu tóc bù xù,mắt nhắm mắt mở đi vào WC làm VSCN. Khoảng 10phút sau,nó bước ra với bộ đồng phục trường KingDom tại Anh, mái tóc nâu đen được nó xoa ra, bồng bềnh, thoáng mùi hương thơm nhẹ nhẹ.

-Bác Trịnh, bà mẹ con đâu rồi??? -nó hỏi

-À, ông bà chủ lên công ti rồi, ông bà chủ còn căn dặn tiểu thư vài điều đó ạ.-bác quản gia từ tốn giải thích.

-Căn dặn? Điều gì?-nó tò vè ngạc nhiên,ngheien đầu hỏi.

-Ông bà bảo cô ko được bày trò quậy phá thầy cô trong trường nữa nếu ko sẽ bị ông bà cho về Việt Nam đó ạ!-bác quản gia cười hiền.

-What??? Hazzz... Hôm nay con sẽ cố gắng ko quậy nữa.-nó ụ mặt, bí xệ-thưa bác con đi học.

Vừa ra khỏi cửa nó leo chiếc ô tô phòng như bay tới trường. Bước xuống xe nó bắt gặp 2 con bạn thân đó là Lam và Minh Anh.

-Hey, hello Kill.-Lam chạy tới hôn hờ khoác tay lên cổ nó.

-oh, Kill.-Minh Anh cũng chạy tới với vẻ mặt vui tươi

-Hai đứa bây bớt dùm tao...lớn rồi mà cứ nhỏi!-nó cười khà, nhéo nhẹ 2 bên má của 2 con bạn thân

-Ồ,mà sao mặt mày như cái bánh bao nhún nước thế? -Minh Anh cười,hỏi

-Lên lớp đi tao kể cho 2 đứa bây nghe ha, đứng đây quài giám thị bắt thì toi.-nó nắm tay kéo 2 con bạn mình lên lớp

-Rồi, mày kể tui tao nghe coi,máu nhiều chuyện nó bùng chái rồi lầy!-Lam cười đùa

-Chuyện là thế này..... @shsbsnszjma.-nó kể

-Hả.....hahahahaha- Lam và Minh Anh đồng thanh rồi cười lớn

-Hai đứa bây chọc điên tao đó hả? -nó bực bội “xách” 2 cái lỗ tai bé bỏng của 2 con bạn lên

-À, ờm, xin lỗi, xin lỗi...- Lam ngừng cười- Tao tưởng chuyện gì chứ chuyện đó thì....-Lam ngập ngừng

-Thì sao vậy? -nó hỏi

-Thì 3 đứa mình cứ quậy cho hết hôm nay rồi ngày mai 3 đứa về Việt Nam chung...!-Minh Anh cười mỉm, nói

-Vậy là....2 đứa bây.....-nó nói

-Cũng bị bà mẹ hù còn quậy là về Việt Nam chứ gì.-Lam và Minh Anh cười,đồng thanh

-Awwwww, hết cô đơn rồi, vậy hôm nay mình quậy cho đã ha!-nó nhảy ồm lên trông vẻ rất vui mừng

Hết Chap 1 ≡▼≡♥ :3

Bạn đang đọc truyện *Bộ Tam Siêu Quậy* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full.Net](#).

Chương 2: Về Việt Nam_Cuộc Chạm Mặt Đáng Gét

Vào 1 ngày đẹp trời, đang yên ả mây lững gió thì trong căn biệt thự nguy nga,lộng lẫy, 1 tiếng hét thất thanh phát ra không ai khác chính là....Mẹ của nó?!

-Nguyễn Ngọc Đoan Khanh, con xuống đây mẹ biếu!!-tiếng hét long trời lở đất của mẹ nó khiến cho cây lá rụng bay tứ tung (hình như hơi quá :>) nhưng cũng đủ làm nó đang mơ mơ màng màng trên chín tầng mây bỗng rớt xuống

-Sao mà um xum vậy bác Trịnh??-nó vừa đi vừa dụi mắt

-Không có bác Trịnh gì ở đây hết, con ngồi xuống đây nói chuyện với ba mẹ. Nhanh và Lập tức!-mẹ nó nghiêm túc

-Chuyện gì vậy ạ??-nó

-Ngày hôm qua, con và 2 con bé kia lại tiếp tục bày trò quậy phá tại trường đúng chứ?- mẹ nó hỏi

-Vâng ạ.-nó nhún vai tỏ vẻ bth

-Bác Trịnh ko nói với con về hậu quả sao??-ba nó

-Có ạ! Nhưng nếu ba mẹ muốn con về Việt Nam thì cũng được,con sẽ về với Lam và Minh Anh.-nó

-Con chắc chắn những lời mình nói chứ?-ba nó hỏi

-Con chắc chắn.-nó nhếch mép.-Vậy khi nào con được về Việt Nam???

-Ngày mai.....-ba mẹ nó đồng thanh

*****Loading*****

Reng.. reng..reng...

Tiếng đồng hồ báo thức vừa reng xong thì nó đã nằm an toạ dưới nền nhà mát lạnh (ồ ồ, tội e quá :>)

Nó xuống giường, bước thẳng vào nhà WC làm VSCN, chỉnh chu lại nhan sắc. Hôm nay nó mặc 1 chiếc quần bò da đen phối với chiếc áo thun cộng với chiếc áo khoác da trông rất bụi và.....lưu manh (hìhì :>). Mái tóc được nó uốn lộn phần dưới, xoà bồng bềnh. Nó mang đôi giày cao gấm 5phân. Giường mặt xinh đẹp nay được che bớt bởi cái kính râm to nhưng ko làm phai nhòa vẻ kiêu kì, lạnh lùng. Nó bắt taxi ra sân bay thì gặp 2 con bạn thân đã đứng đó sẵn để chờ Lam hôm nay có vẻ nữ tính hơn. Cô diện áo crop top cùng chiếc váy lưng cao, mang đôi giày búp bê. Mái tóc hung đỏ được Lam thắt kiểu xương cá thêm phần iu điệu. Minh Anh cũng bụi ko kém gì nó, nhờ mặc quần sọt kết hợp với áo pul, mang đôi giày cao 3phân. Mái tóc màu đen như gỗ mun được Minh Anh cột cao lên trông rất nghịch ngợm, nhờ nay giống nó cũng đeo kính râm bản to che bớt nửa khuôn mặt.

-Hey, Kill, đến trễ quá nha mấy.-Lam đùa cợt

-À,có chút chuyện. Mà 2 đứa bây đừng kêu tao bằng Kill nữa kêu tên thật đi, tao ko muốn bị lộ.-nó lạnh lùng

-OK,Ok, đừng căng thế chứ,lên máy bay nào.-Minh Anh

-Ừ-nó

Lên máy bay, tụi nó ngồi chung với nhau tại hàng ghế VIP 3 người. Mỗi người mỗi việc khác nhau. Nó thì đeo hearphone, mắt vẫn nhìn ra cửa sổ, Minh Anh thì ngồi chọt chọt quẹt quẹt vô cái màn hình đth, còn Lam thì ngồi khò khò ngon lành.

Sau khoảng 18 tiếng ngồi máy bay thì hiện giờ tụi nó đang ở sân bay Tân Sơn Nhất chờ bác quân gia của nó đến rước.

-2 bây ở đây nha, tao đi VS cái!-Lam nói

-Lẹ nha bà lòi.-Minh Anh

-Tụi mình đi kiểm ghế ngồi!-nó

Nó đang đi thì đụng trúng 1 thẳng con trai cao to, cả 2 lật nhào, tình trạng hiện giờ là.....nó đang nằm trên người anh ta.

-Ấy da, awww, tôi xin lỗi ạ, tôi không cố ý!-nó vội vàng đứng dậy

-Bộ cô bị đuối à, đi mà mắt để trên trời để ngắm thiên lồi hà, hay sao mà đâm vào tôi. Phấn phứt!!!-hắn

Mặt nó tối dần lại, sức chịu đựng của con người cũng có hạn mà.

-Anh nói đủ chưa?? Anh mới là đồ đuối đó, anh có tư cách gì mà dám nói tôi như thế. Tôi nói cho anh biết tôi đã hạ mình xin lỗi 1 tên dân, 1 tên lưu manh, 1 tên đồ diễn như anh r anh còn muốn gì nữa. Tôi ko giống những con nhò háo sắc ở ngoài kia đâu nên anh đừng có kiêu ngạo. Hừ.....đồ phách lồi!!!!-nó xả 1 tràng vào mặt hắn

-Cô....cô được lắm.-hắn cứng họng

-Muốn nghe chửi nữa hả??? Hừ.....đi Minh Anh -nó

-Hả, à, ờ.-Minh Anh

Sau 1 hồi, Lam cũng ra, cô bắt gặp bản mặt của nó đang tức nhưng ko đến độ nào bởi Lam biết một khi con giận của nó lên tới đỉnh điểm thì nó hoàn toàn ko kiểm soát được.

-Aaaaaaaa, bác Võ, tụi con nhớ bác quá trời lun á!-Lam phả vỡ bầu ko khí nặng nề

Nó dường như đã nguôi giận nên cũng chạy nhanh đến chỗ bác quân gia đang mở cửa xe chờ tụi nó.

*****Loading*****

Hiện giờ tụi nó đang đứng trước 1 căn biệt thự được nó kì công thiết kế.

-Wow, công nhận mấy giò thiết kế gẽ lun á Kill à ko Khanh. -Lam cười khi

-Ấy dạ, sư ti của các muội bth thôi mà.-nó đùa

Bước vào bên trong cũng ko ngạc nhiên gì nhiều vì nó vốn giống các căn biệt thự khác thôi.

-Bác Võ ơi, ngày mai chúng cháu đi học ở trường mới đúng ko ạ?? -nó

-Đừng ạ, ngày mai 3 cô sẽ được vào học trong trường Thiên Thảo, ngôi trường giành cho các công tử và tiểu thư -bác Võ nói

-Ồhhh, thế còn đồng phục ạ??-Lam

-Tôi đã cho người đem lên phòng các cô hết rồi ạ.-bác Võ

-Tks bác nhiều!-Minh Anh cúi mình

≡♥≡♥≡♥

End chap 2 ạ 3

Dự định chap 3 thì 3 chị này sẽ tạo mưa gió,bão :>

Bạn đang đọc truyện *Bộ Tam Siêu Quỳ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 3: Bar Night

Vừa bước vào phòng, nó đã cầm ngay cái laptop lướt FB, lướt được hồi tiếng chuông đth lại reo lên:

♪Yome wo otte mayoi konda kokoro no mori no oku

♪Kagami yori sun da izumi utsuru yuga nda smile

♪Koboreta namida wa (don't cry) kin demo gin demo nakute

♪Arifureta namida (fall from my eyes) megami mo kizukanai

♪♪Masayume chasing chasing koero motto

♪♪Jibun shijou saikou no

♪♪Ima wo chasing chasing sou egaita

♪♪Jibun ni natte moyose mune no hi wo

♪♪Na na na na na na(oh!)na na na na(hey hey!)

♪♪Na na na na na na(oh!)kake nukero hero

♪♪Na na na na na na(oh!)na na na na(hey hey!)

♪♪Na na na na(hey!)na na na(oh!)moyase mune no hi wo

[Masayume chasing -BoA]

-Alô,ai đây -nó

-Trời đất, tí đi có mấy năm mà tỷ quên lun thằng em này hở?-đầu dây bên kia khóc ròng

-Rồi rồi, mí là thằng Ren chứ dễ,sao tỷ quên được thằng em như mí chứ!! Hề hề -nó

-Tưởng tỷ cho em ra rìa.-Ren nói

-Làm gì có, mà em gọi tỷ giờ này có gì hôn??-nó

-Tỷ mới về nước nên ko định ra thăm bar hở??Ra đây quẩy với em đi. Lâu rồi hk gặp mấy tỷ em nhớ mún chết -Ren

-Ồ,sáng giờ lo dọn đồ nên quên, để tỷ rủ 2 con kia ra lun, bye em nhá!-nó

~~~~~ GTNV mới ~~~~~

Ren (Thanh Ân) 16t,cũng là 1 thiếu gia của gia đình tài phiệt, tốt, hay cười, giỏi võ,là trụ thủ đất lực của tụi nó, có 1 đứa em song sinh. (Lát Yuu nói sau hén :3)

~~~~~ Loading ~~~~~

Sau đó nó dò tìm số của Lam và Minh Anh để..... Phone

-Alô, gọi gì đó hà quý. Rảnh quá gọi phá tao hở???-Lam

-Tao tán cho bây giờ,mún có ý tốt rủ mấy bar mà giờ giọng đó à,mún chết ko ??-nó cộc

-Ây da,sao gy mà bạn hiền, đi bar hả? Đii, đi liền, bót nóng nhá.. ịu mà mà...-Lam giọng ngọt như mía lị

-Hừ,...lệ đi tao với Minh Anh tới đón, nhớ đi bằng mô tô đó, bye mày.-nó nói xong cúp máy cái rụp

Và người tiếp theo được nó thể hiện lòng TỐT là Minh Anh

-Alô,Minh Anh nghe!!!-Minh Anh

-Đi bar hôn bấy bì, đi với tao và con Lam lầy, đi hôn??-nó hỏi

-OK,bấy bề, chờ tí tao thay đồ nha mày, mà đi mô tô hay ô tô??-Minh Anh

-Mô tô.....thôi thay đồ đi lát qua nhà Lam với tao, đợi nó, con đó là chúa rùa, bye mày!-nó

Lát sau,nó và Minh Anh đã có mặt trước nhà Lam để đợi cô.

-Cái con kia ra lẹ coii ngủ ở trong lun rồi à.-Minh Anh đứng ngoài cổng la lên (giọng chị này khoe gớm :>)

-Ra rồi nè,để tao lấy xe -Lam

~~~~~ Loading ~~~~~

Tới trước cửa bar Night (bar của tụi nó) tụi nó bắt gặp 1 hàng vệ sĩ . Nó vẫn hiền nhiên đi vào và ko đá động gì đến bọn chúng. Bỗng, thẳng cảm đầu bước tới nâng cảm nó lên

-Cô em, đi đâu đây, sao lo bọn anh lun vậy nè, đi với anh đi anh phục vụ cho!-tên đó cười đều (Yuu: thối xong a rồi *lắc đầu*)

-Tránh ra!!-nó dù nói nhỏ nhưng cũng đủ lạnh làm người ta sồn gai óc

-Sao mà cộc thế cô em, đi với anh đi nào -tên đó

-Tao báo C.Ú.T mấy điếc à!!-nó hất mạnh cánh tay của tên đó ra khỏi cảm mình,lực khá lớn nên tên này bị ngã xuống đất

-Aww, con này gan, mún đánh nhau à! -tên đó đứng dậy phui đồ, cười đều

-Hazzz,mới về lại mún vận động tay chân. ...Lam,Minh Anh tao nhưrờng 2 đứa bây -nó lạnh lùng.

-Lên hết đi -Lam

-Tụi bây LÊN -tên đó ra lệnh thì khoảng 50tên nhào vào chỗ Lam và Minh Anh

-Có bấy nhiêu đây thôi hả??? Thôi kè,múa tí !-Minh Anh nhét mép

Khoảng 5phút sau đàn em tên đó nằm dài trên đất chỉ riêng có 2 người con gái đang đứng phui quần áo, đó là Lam và Minh Anh

-Ko đã gì hết. CHÁN!! -Minh Anh nhần mạnh khiến cho tên đó sợ xanh mặt

-Thằng Ren đâu ra đây tao biếu!! -nó la lớn

Từ bên trong 1 người con trai cao tầm 1m80 bước ra đó là Ren-quản lý của bar

-Mấy đốn tiếp Đại Tỷ mấy long trọng thật, tin tao chém ko hả?? -nó răn đe

-Aww, tỷ bớt giận, tại bọn nó mới vào nên ko biết, mời tỷ vào trong ạ!! -Ren

-Hừ, thẳng kia bọn tao là ko khí à, tao cũng là chị 2,Minh Anh là chị 3 mày đây nhá!!-Lam hừ lạnh

-Ý, em xin lỗi 2 tý xinh đẹp, thôi mọi người vào trong đi -Ren

-Ren, đuổi cổ hết bọn chúng, vô yếu quá! -nó

-Vâng!!-Ren cười

Bước vào bên trong tụi nó kiểm 1 cái bàn trong góc để tránh sự chú ý của mọi người

-3 tý uống gì??-Ren

-Như cũ, Zinfandel-nó

-Chị Whisky nha! -Minh Anh cười mỉm

-Chị Blush!-Lam

-OK, chờ em tí -Ren

5' sau Ren đem rượu ra cho tụi nó. Nó nhấp 1 ngụm rồi ngược mặt lên hỏi Ren

-Úa, Rain đâu?? Sao ko thấy nó vác mặt lên chào nhõ?? -nó

-Rain nó đi lấy hàng rồi chị -Ren

-Ừ,em lui đi 3 chị ở đây nói chuyện tí về -nó

Ở một góc khuất ko xa có 3 chàng trai đang nhìn về phía tụi nó thì thầm, đó là tụi hần

-3 rắng kia ngon quá mậy -Tuấn Anh cười đều

-Hồi này, tao thấy bọn họ hạ hết 50thắng đó mậy, đừng có lên phén lại gần bị bụp đó -Bảo

-Mấy thấy sao Quân?? -Tuấn Anh

-.....thú vị!! Nhỏ đi chính giữa là nhỏ tao kể với tụi bây về cái vụ cãi lộn giữa sân bay đó -hần nhét mép

-Là nhỏ đó á??? Đẹp thế!!-Bảo và Tuấn Anh đồng thanh

“Lại gặp rồi, thú vị đây” hần nghĩ

≡♥♥≡≡♥♥

End chap 3 :’>

Mới tay quạ, hix hix :’<

Bạn đang đọc truyện *Bộ Tam Siêu Quậy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 4: Trường Mới

Nó đang ngủ thì tiếng đồng hồ reo ỳnh ỏi và thế là.....em hồ mới mua lại an toạ dưới đất :’>. Nó lò mò bung mền ra để đi làm VSCN

-Azzzzzz,ngày hôm qua đi bar về trễ nên giờ oải quá.Ko biết 2 con trời đánh kia dậy chưa nhì, thôi phone thử cho chắc!-nó vừa nói vừa lấy điện thoại dò tìm số Lam

♪Cause hey baby baby you got me so,so good

♪Hey baby baby I got it so, so bad

♪Think you’re all about me

♪But I’m all about you

♪Turn the lights down, let me show you its true

♪Get a little taste of what I’m into

♪Think you’re all about me

♪But I’m all about you

[All about you -Hilary Duff]

-A.....lô!! Lam nghe -Lam giọng ngái ngái

-Tao lò dò cái mò mấy bây giờ ấy, biết mấy giờ chưa bà lộn. Mấy định nghỉ học à. Tín tao đth mét ba má mậy ko con kia. Dậy mau!! -nó la

-Bình tĩnh, đừng gọi ba má tao nhá, tao dậy liền này. Hi!!-Lam nài nỉ

-Nhanh đi!!!!-nó

Nói xong nó cúp máy và dò tìm số Minh Anh. Nhạc chuông của Minh Anh cũng ko kém phần sôi động nhưng là nhạc Việt vì nhỏ vốn ko thích nhạc Âu Mỹ cho lắm

♪Dù còn biết bao nhiêu chông gai thì em vẫn tự tin chẳng chút nghĩ suy

♪Vẫn túi xách, lụa là và hàng hiệu vẫn xinh xắn làm bao người mong chung bước đi

♪Phía xa nhiều ánh mắt vẫn còn hoài nhìn về em say mê

♪Sao chẳng bước đến để nói câu làm quen

♪Có sao để em mãi đợi chờ và còn lẻ loi bao đêm

♪Năm tháng cứ thế chỉ mỗi em mà thôi

♪Hãy cứ bước đến bên cạnh em

♪Đừng ngại ngần và đừng mãi đắn đo

♪Hãy cứ bước đến bên cạnh em

♪Đừng chi để một mình em với đêm

♪Hãy nói sẽ mãi ù mình em

♪Chỉ một lời và chẳng hề đổi thay

♪Hãy nói sẽ ở bên cạnh em

♪Trọn cuộc đời này mình chẳng cách xa

♪Yêu em đến mãi mãi về sau

[Shake the rhythm(Remix)-Đồng Nhi]

-Khanh á, gọi có gì ko? À mà mầy dầy chưa đó? Lo dầy đi trê học bây giờ -Minh Anh

-Trời, định có lòng tốt gọi kêu mầy dầy mà giờ mầy quay qua kêu ngược tao là thế nào?? Mầy phù quá Minh Anh á! -nó vờ đổi

-Hi,ai biết mầy có lòng tốt đâu, mọi lần mầy ngu như chết mà! Thôi đừng giận nhá bạn hiền -Minh Anh

-Lzzzz, mệt quá, đổi thay đồ đây, bye bây bẻ, lát nhớ qua nhà tao rồi đi chung nha!-nó

_____ Loading _____

Khoảng 10' sau nó bước từ WC ra. Hôm nay nó muốn tạo ấn tượng ở trường mới. Mái tóc nâu đen được nó xoa ra, để mái thưa. Nó mặc bộ đồng phục cùng chiếc balô thêm phần đáng yêu, chân mang đôi giày búp bê yêu thích, đúng là dân gian có câu "người đẹp vì lụa" nhưng đối với nó chắc là....."lụa đẹp vì người"(hi hi :>)

Nó ra khỏi nhà thì đã gặp Lam và Minh Anh đang đứng chờ mình. Lam nay cột cao mái tóc hung đỏ mình lên, chân mang đôi giày cao khoảng 3phân. Còn Minh Anh thì cũng xoa ra tự nhiên, chân mang đôi giày búp bê gót nhỏ. Cả ba nâng nhà ta leo lên xe phóng như bay đến ngôi trường mang tên Thiên Thảo.

←←← Giới thiệu 1 tí về Thiên Thảo←←←

Ngôi trường quốc tế dành cho các tiểu thư,thiếu gia. Ngôi trường gồm 2 sân, sân trước là sân dành cho mọi người trong giờ giải lao, còn sân sau là sân thể thao trong đó có 1 vườn hoa khá rộng được xây kín ít người biết tới. Trường gồm 3khối, khối 10 bên dãy C, khối 11 dãy B và khối 12 dãy A. Còn 1 khối nữa đó là khối D, khối dành cho Hiệu trưởng, Hiệu phó và các giáo viên khác.

←←← Quay lại ạ!!←←←

3 chiếc mũ trần dừng ngay cổng trường khiến cho mọi người phải ngoái đầu lại nhìn. Chiếc xe tới nhanh nhất là chiếc màu trắng của nó. Chiếc thứ 2 màu đỏ của Minh Anh và chiếc thứ 3 màu xanh của Lam. Tụi nó bước xuống xe trong sự ngạc nhiên của cả trường.

-Chối ời,người gì đâu mà đẹp như thiên thần ấy -hs 1

-Awwww,thiên thần giáng trần, chắc tui chớt -hs 2

-Xì, đẹp gì,toàn dao với kéo -hs 3

-Thua tui nữa, đẹp gì mà đẹp -hs 4 (chạy lầy tự tự gớm thiệt chứ :>)

Tiếp xe tụi nó cũng có 3 chiếc mũ trần. Bước ra là 3 chàng trai khá là đẹp á ko phải là quá ư là đẹp. Vừa xuống xe là 1 đám nữ sinh bu quanh hú hét như khi (khi ấy nhự :>)

-Azzzzzz,chắc vỡ lổ tai với cái bọng khi lai vượn này!-Lam(chạy Lam à, khi lai vượn là con dê?? Chạy nói chuyện nghe quẻ đốn thấy sợ :>)

-Hám trai thấy sợ! Đẹp đâu mà hám gớm, đúng ko Khanh? -Minh Anh quay qua hỏi nó

-Ko quan tâm!!!! -nó buông 3 chữ khiến người nghe toát cả mồ hôi

-Ồ, lên phòng hiệu trưởng đi mầy -Lam

-Trường gì đâu bự kinh khủng, kiểm xong phòng ông hiệu trưởng chắc khủng lun -Minh Anh

-Tao biết, theo tao!! -nó

Bên dãy D có 1 phòng khá to, trước phòng có 1 tấm bảng nhỏ ghi là "phòng Hiệu trưởng"

-Ai cả gan dám vào phòng ta mà ko xin phép thế?? -ông hiệu trưởng

-Đứa cháu ngoan mấy năm chưa gặp của chú này! -nó cười

-Khanh?? Sao con về mà ko gọi chú ra rước? -ông hiệu trưởng

-Hi!Gấp quá con quên luôn -nó

-Lam và Minh Anh ko chào chú lun à? -ông hiệu trưởng

-Làm gì có, con tưởng chú quên tụi con thì có -Lam

-3 cháu ngoan của chú sao quên được -Hiệu trưởng

-Thôi, chú cho tụi con học lớp nào vậy?? -Minh Anh

-À, 11A1, để chú gọi cô chủ nhiệm 11A1 dẫn tụi con lên lớp -ông Hiệu trưởng

-Cô Lan lên phòng tôi gấp, có hs mới vào lớp cô đó -ông Hiệu trưởng nói trong đth

Khoảng 3' sau cô Lan đã có mặt trước phòng hiệu trưởng

-Thầy gọi em ạ!! -cô Lan cúi đầu chào

-Cô dẫn 3 em này lên lớp cô nha! Từ nay 3 em này học với cô đó -ông Hiệu trưởng

-Chúng em chào cô ạ! – tụi nó đồng thanh

-Tụi em đi theo cô nha! -cô Lan

≡♥≡♥≡♥≡♥≡♥

End chap 4 3

Hình như hết hơi dô diễn :>

Bạn đang đọc truyện *Bộ Tam Siêu Quỳ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

←←←← GTNV phản diện←←←←

Nguyễn Trần Gia Linh: hot girl trường Thiên Thảo , đẹp thì cũng có đẹp (trên mặt 1 lớp phấn son đây =,=), ba là giám đốc của 1 công ti trong dãy vô số công ti của tập đoàn ba nó, kiêu kì,chảnh chọc, ịch kì, luôn tìm mọi cách để hại nó, thích hấn.

Phạm Ngọc Quỳnh My: là bạn của Linh, đẹp cũng nhờ son phấn, ba là giám đốc của 1 công ti, chảnh chọc, xấu tính, luôn tìm mọi cách chơi xấu Lam, thích Bào.

Huỳnh Ngọc Linh Chi: bạn thân của Linh và My, đẹp cũng nhờ phấn son (=,=) hiền hơn Linh và My nhưng luôn đứng sau những vụ chơi xấu, hãm hại tụi nó, luôn giúp đỡ Linh và My, ba là giám đốc công ti, thích Tuấn Anh, ghét Minh Anh và luôn hãm hại nhỏ.

←←←← Quay lại truyện←←←←

-Chỗ người ta ăn mà cũng có đèn xanh đèn đỏ nữa hà mậy?? Phấn thiết như bình bông di động ha mày ha!! -Lam

-Con ** kia m nói gì đó??? -Quỳnh My đứng dậy

-Này bạn kia, học trong trường danh tiếng mà nói những từ như thế ko biết nhục hả??- Minh Anh liếc xéo

-Mày hay lắm!! Tụi hồ ly tình như chúng bây lun đi dụ dỗ người khác mà, thật đáng cười!! -Linh Chi

-Hừ.....tôi nói cho cô biết có là thái gì mà dám nói chúng tôi là hồ ly tình, cô xem lại cô đi ăn mặt, tóc tai, mặt mũi ấy rồi nói chúng tôi ha!! Cô ko xứng để đầu tay đối với chúng tôi đâu! -Lam

-Mày.....!-Quỳnh My đưa tay lên định tát Lam thì bị 1 lực khá mạnh dừ lại, lực đó ko ai khác chính là của nó...

-Dừng tụi ai thì dừng chứ đừng đụng vào bạn tôi, khôn hồn thì C.Ú.T -nó tức, bẻ tay My ra phía sau khiến nhỏ la oai oái

-Chúng mày giỏi lắm!!! My, Chi đi!! -Linh dùng dằng bước ra khỏi bàn

Thấy mấy nhỏ ông eo đi hết nên tụi hấn lại quan tâm, hỏi thăm (mấy anh này xem thường mấy chi dôi ≥__≤ hihi)

-Các cô có sao ko?? -hấn

-Ko sao, thôi đi lên lớp, hết hứng rồi!! -nó phui tay

-Ừ, lên lớp -Tuấn Anh và Bào đồng thanh

≡♥≡♥≡♥≡♥≡♥≡♥

End chap 6 :*

Bye m n ạ

Bạn đang đọc truyện *Bộ Tam Siêu Quậy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Người Thừa Kế

Tan học nó nhận được đit từ ba mẹ, nghe xong nó kéo Lam và Minh Anh đi bỏ lại 3 chàng với hàng ngàn dấu chấm hỏi to đùng trên đầu

-Ể, đi đâu đó?? Đi từ từ coi!! -Minh Anh

-Ồ, mà ai gọi mày vậy Khanh??-Lam hỏi

-Ba mẹ tao gọi! Lát ba mẹ về Việt Nam nên tối có party kêu bọn mình có bạn thì mời bạn đến chơi!! -nó

-Ồhh, mà giờ mời aiiii???? -Minh Anh

-Hay mình mời tụi hấn đi được ko mậy -Lam hớn hờ

-Muốn mời bạn Bào thì nói đại đi!! Tụi hấn đồ! -Minh Anh chọc

-Đầu.....đầu cô! -Lam chối

-Izzz,mệt, vậy quyết định mời tụi hấn đi ha! -nó

Nói xong cuộc nói chuyện thì tụi nó quay lại chỗ tụi hấn đang đứng

-Êêê, mấy anh lát qua nhà tui để party chung ko??- nó chạy lại đập tay lên vai hấn

-Sao lại mời tụi này? -Tuấn Anh

-Có đi ko thì báo, sao nói nhiều thế -Minh Anh

-Đi sao ko! Hi hi -Tuấn Anh

-Vậy mấy giờ? Ở đâu ?- Bào

-Mấy anh về nhà đi rồi con Khanh nó nhắn địa chỉ cho -Lam

-Ồ,vậy thôi tụi tui về đây, nhớ nhắn đó -hấn

-Ừ, bye -nó

Buổi tối tại nhà nó, nơi đã diễn ra buổi party, có 6 người đàn ông đang ngồi nhâm nhi trà trong phòng khách, đó chính là ba của tụi nó và tụi hấn

+++Giải thích tí+++

Chính vì tập đoàn tụi nó và tụi hấn là những đối tác của nhau nên ba mẹ của tụi nó cũng rất thân với ba mẹ tụi hấn.

+++++Quay lại+++++

Một lúc sau,trước cửa căn biệt thự rộng lớn ấy có 3 chiếc mui trần. Bước ra là 3 chàng trai đẹp lung linh. 3 chàng đó ko ai khác chính là tụi hấn. Hôm nay hấn mặc 1 bộ vest trắng toát lên sự lạnh lùng và sang trọng. Bào mặc bộ vest đen trông rất đẹp trai và cũng ko kém phần lịch lãm. Còn Tuấn Anh thì mặc bộ vest màu kem cũng đẹp ko thua xa gì Quân và Bào. Từ trong nhà, Minh Anh đi ra với bộ đầm da hội màu đỏ chấm gót, tóc nhỏ được búi cao lên kèm theo là chiếc nơ nhỏ xinh xinh, phía trước được đính những viên pha lê trắng khiến bộ đầm thêm phần lấp lánh, Minh Anh mang đôi giày cao gót 5phân. Nhìn nhỏ bây giờ rất nữ tính. Thấy Minh Anh như thế thì tìm Tuấn Anh như đập lệch nhịp. *Đẹp thật!.....mà sao tìm mình.....Aizzz,ko lẽ mình đang .....yêu????"-hàng ngàn câu hỏi cứ thay phiên nhau xuất hiện trong đầu Tuấn Anh. ....Phải chăng chàng Playboy nhà ta đã say nắng cô nàng Minh Anh??

-Wow, mấy anh hôm nay đẹp nhọ!!-Minh Anh vừa mở cửa vừa nói

-Hi, cô cũng xinh thật đấy! -Tuấn Anh cười

-Cô ko định cho bọn này vô nhà há?? -Bảo

-À,ờ quên, hi hi. Mấy anh chạy xe vô đi -Minh Anh

Nhò tí ta tí tòn chạy vô nhà, miệng cười toe tét

-Ba mẹ ơi, bạn con tới rồi nè!! -Minh Anh

-Ừa, ba mẹ/con cũng ở đây há?? -ba mẹ và tụi hấn đồng thanh

-Ahaa, thế con là bạn của tụi con Khanh à!! -ba nó cười lớn

-Dạ, cháu chào bác ạ! Cháu là bạn của Khanh -hấn

-Ông bạn à, thế nhà ta cũng có duyên quá chứ!! -ba hấn đùa

Cứ thế ba mẹ tụi hấn vui vẻ nói chuyện với ba mẹ tụi nó. Nhưng hấn tới cũng được nửa tiếng rồi mà ko thấy nó đâu nên cũng hơi thắc mắc

-Nãy giờ sao ko thấy Khanh xuống ta? -hấn

-À,con đó tí nó xuống liền á tại nãy nó ngủ quên nên giờ sửa soạn chậm hơn mình. -Lam nói

Lam hôm nay diện 1 bộ đầm màu xanh ngấn đến mắt cá chân, mái tóc hung đỏ của cô được uốn lọn phần đuôi xoải bồng bềnh, phía trước cũng được đính một vài viên pha lê màu xanh nhạt. Chân mang đôi giày cao gót 5 phân. Lam trông cũng rất đáng yêu.

Một lúc sau, nó từ tầng 2 bước xuống. Mọi ánh nhìn đều dồn về phía nó. Nó mặc 1 cái đầm cúp ngực, dài đến đầu gối màu hồng phấn, phía trước có một chiếc nơ to giữa bụng. Tóc nó được búi cao kèm theo là cái nơ bé tí. Nó mang đôi giày cao gót khoảng 5 phân. Nhìn nó bây giờ như 1 thiên thần, xinh đẹp, đáng yêu đến lạ thường. Hấn nhìn nó ko chớp mắt vì bình thường nó đã đẹp rồi nay lại còn đẹp hơn

-Ừa, sao mọi người nhìn con giữ vậy?? Bộ ko đẹp sao? -nó nghiêng đầu hỏi

-Ko, đẹp, đẹp lắm, con gái ta là đẹp nhất!! -ba nó

-Hihi, nãy giờ trên lầu con nghe mọi người nói chuyện vui quá nhì! -nó

-Ừ, để chúng ta giới thiệu với con nhé, ta là ba của Quân -ba hấn

-Còn ta là ba của Bảo -ba Bảo

-Bác là ba Tuấn Anh, chào con -ba Tuấn Anh cũng tự giới thiệu

-Vây mọi người đều quen bik hết rồi nhì! -nó

-Thôi mọi người ra ngoài nhập tiệc đi! -mẹ nó

Tối hôm đó, nhà nó rộn rã những tiếng cười. Nó ra ngoài vườn ngồi ngay trên chiếc xích đu mà mình yêu quý nhất, hấn thấy thế cũng tò tò theo sau.

-Này uống đi!! -Hấn nói rồi đưa cho nó ly nước cam

-Cảm ơn! -nó

-Tối ngồi được chứ!-hấn

-Ừ,hôm nay công nhận vui thật!! -nó cười mím đu đưa cái xích đu

-.....-hấn ko nói gì chỉ ngồi cười khi

-Anh sao vậy?? Bộ mặt tui có gì há?? -nó

-Ko có gì, tại muốn cười thôi!!! -hấn

Nó và hấn đang nói chuyện với nhau thì trên sân khấu, ba nó đang bước chậm rãi lên để muốn nói hoặc công bố gì đó.

-Xin chào các vị khách quý, hôm nay tôi rất cảm kích vì các vị đã bỏ 1 ít thời gian quý báu của mình để đến đây tham gia bữa tiệc nhỏ này của chúng tôi. Hôm nay, thay mặt cho các tập đoàn ở đây tôi xin công bố những chủ nhân tương lai sẽ là người tiếp quản kế tiếp các tập đoàn lớn nhất, nhì cả nước.....-ba nó

-Và tôi thay mặt đọc tên những người thừa kế.....

☞Tập đoàn họ Nguyễn- cô Nguyễn Ngọc Đoan Khanh

☞Tập đoàn họ Phan- cậu Phan Minh Quân

☞Tập đoàn họ Vũ- cô Vũ Hoàng Thanh Lam

☞Tập đoàn họ Trương- cậu Trương Ngọc Bảo

☞Tập đoàn họ Trần- cô Trần Ngọc Minh Anh

☞Tập đoàn họ Lê- cậu Lê Đoàn Tuấn Anh -ba hấn chậm rãi

Tụi nó và tụi hấn nghe nhắc đến tên mình thì nhanh chóng đứng dậy bước lên sân khấu.

-Các con sẽ là những người thừa kế kế tiếp và cũng sẽ là các vị hôn phu, hôn thê của nhau!! -ba nó

Vâng ạ!!! -tụi nó và tụi hấn đồng thanh, mặc dù trong đầu ko hiểu cái mơ tê gì!

≡♥≡♥≡♥≡♥≡♥

End chap 7 :****

Chap sau 6 anh chị này ngủ chung 1 phòng :> hịhị

Bạn đang đọc truyện *Bộ Tam Siêu Quý* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 8: Vợ_Chồng Trẻ

Sau khi buổi tiệc kết thúc, tụi nó và tụi hấn nhận được tin tập trung tại phòng khách nhà nó.

-Các con ngồi xuống đi! -ba hấn

-Có chuyện gì vậy ạ? -nó

-Khi này các con có nghe ta nói trên sân khấu ko?? -ba nó hỏi

-Dạ cô, chẳng lẽ.....cái vụ hôn phu, hôn thê gì đó ấy à??? -hắn đứng dậy

-Phải!! -ba hắn

-Cái gì?? Ko được đâu!! -Minh Anh

-Tại sao ko? -ba Minh Anh

-Tụi con còn quá nhỏ để lập gia đình!! -Lam

-Chúng ta sẽ đợi cho các con ra trường rồi mới tổ chức đám cưới nên các con đừng lo! Còn bây giờ các con tập làm quen với vai trò mới này đi!! -ba hắn

-Hơ...hơ vậy aii sẽ là hôn phu của tụi con? -nó

-Để ta nói luôn:

♥Quân là hôn phu của Khanh

≡Bảo là hôn phu của Lam

♥Tuấn Anh là hôn phu của Minh Anh -ba Lam nói

-Và bắt đầu từ bây giờ các con sẽ ở chung 1 nhà với nhau, ta đã mua sẵn cho các con 1 căn biệt thự ở gần đây rồi,cứ đi theo bản đồ đã cài sẵn trên xe là sẽ tới -ba nó

-Ở chung 1 nhà lun á?? -nó

-Ừ,thôi các con về nhà đi!! -ba hắn

-Vâng!! -cả bọn đồng thanh, mặt ỉu xiu như bánh bao chiều

Cứ thế tụi nó và tụi hắn leo lên xe phóng như bay về căn biệt mà ba nó mới mua.

-Đây rộng thật đấy!! -Minh Anh

-Thôi lên lầu nhận phòng đi!! -nó lạnh lùng

Lam và Bảo ở lầu 2, Minh Anh và Tuấn Anh ở lầu 3 ,còn nó và hắn thì ở lầu 4 và điều đặc biệt ở đây là.....2 người 1 phòng. 🏠🏠Phòng nó và hắn🏠🏠

-Đêm nay, tôi ngủ trên giường còn anh nằm ở Sô-pha -nó

-Ngược lại mới đúng đó chứ!! -hắn

-PHÒNG.TÔI.TÔI.CÓ.QUYỀN!! Với lại anh là con trai phải nằm Sô-pha mới đúng! -nó

-Nhưng tôi là chồng chưa cưới của cô, với lại ba mẹ cô nói là tôi phải nằm Sô-pha sao?? -hắn nhún vai rồi leo lên giường nằm ngon lành

-Anh..... -nó tức lắm nhưng ko nói được gì

🏠🏠Phòng Minh Anh và Tuấn Anh🏠🏠

-Tối nay, tôi nằm.....-Tuấn Anh chưa kịp nói hết câu thì đã bị Minh Anh chặn họng

-Sô-pha!! -Minh Anh nói nhưng mắt vẫn dán vào chiếc laptop

-Nhưng.....-Tuấn Anh

-Ko nhưng nhì, 1 là nằm Sô-pha, 2 là ra ngoài phòng khách mà nằm!!!! -Minh Anh

-Cô.....cô được lắm! -Tuấn Anh nói nhưng lòng vẫn còn uất ức.

(Há há :?> anh cái lúc nào cũng thua chị Minh Anh)

🏠🏠Phòng Lam và Bảo🏠🏠

-Cô nằm giường đi, tui nằm Sô-pha cho!!-Bảo

-Ga-ăng phết nhọt! :?> -Lam chọc

-Hề hề, hay cô nằm Sô-pha ha để tui nằm giường cho! -Bảo

-Thôi, thôi, để tui nằm giường- Lam

(Phòng này là im nhưic :?> quan hồ)

Sau bao cuộc chiến giành giật cái giường thì các phòng đã quay lại với trạng thái vốn có, im ắng. Mọi người đã ngủ say để chuẩn bị cho một ngày mới.

≡♥≡♥≡♥♥

End chap 8 :****

Chap này ngắn nhọt!!! Hihi :?>

Bạn đang đọc truyện *Bộ Tam Siêu Quý* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Sân Sau Trường

Àn nhõng mừn ả :****

M.n đọc truyện vuiiii về ả :?>

🏠🏠🏠🏠🏠🏠🏠🏠

Sáng hôm sau

-Aaaaaaaa, tên biến thái!! Xuống giường tui mau!!!! -nó hét toán lên khi thấy mình đang nằm trong vòng tay của.....hắn??? Và rồi nó giơ chân lên đạp hắn bay xuống giường.

-Aizz da, cô bị điên hơ? Mới sáng sớm mà la làng la xóm thế!? -hắn dụi mắt (:?>)

-Anh mới đến à, tui nhớ hôm qua tui có chấn gối ko cho anh xích qua cơ mà, sao bây giờ lại .....-nó vừa nói vừa lấy gối ném hần

-Hôm qua cô ngủ như chết á, đá gối bay ùm xèo mà dỗi thừa tui hỏi? Thấy cô ôm tui nên tui tưởng cô là cái gối nên ôm lun, sao giờ cô la tui -hần làm bộ mặt đáng thương

-.....

Nó ngượng quá, vội đứng lên bước thẳng vào WC làm VSCN (chạy Khanh biết ngượng á? O_o) Một lúc sau, nó bước ra khi trên người đã khoác sẵn bộ đồng phục trường Thiên Thảo, trên khuôn mặt tựa thiên thần ấy lại có vẻ như vẫn còn ửng hồng vì ngượng.

-Chối ời chối, bà chần như cô cũng biết ngượng á!! Chắc tui chột! -hần chọc

-IM-NGAY -nó dường như đã lấy lại được phong độ lạnh lùng như xưa.

Bước xuống lầu nó vội lấy ngay miếng sandwich bỏ vào miệng nhai mạnh bạo (Quào ~~~~)

-Phòng máy có chuyện gì hả Khanh, sao mới sáng sớm mà la làng vậy mẹ!??-Lam

-Ko có gì!!!!-nó

-Xạo ớn! Ko có gì mà la thất thanh lun -Tuấn Anh cười đều

-Có liên quan tới cậu chắc! -nó lạnh lùng

Cả bàn ăn như lạnh người bởi câu nói của nó. Thấy thế, Bảo dỗi chui dề luôn

-Nay các cô phải ra đáng vợ tụi này đây -Bảo

-Aizz,phiền phức! -Minh Anh xoa tay

-Thôi đi học! À mà đi 3 chiếc thôi!-hần

-Thế đi theo cặp á??? -Lam tròn mắt

-Chứ sao!! Thôi đi - Tuấn Anh

15' sau tụi nó đã có mặt ở trước cổng trường (sếp bờ men hi O_o đi gì nhanh thế?) Vì buổi tiệc hôm qua được ba nó cho phát sóng trên toàn thể các mặt báo cũng như TV nên khi tụi nó vừa xuống xe thì...mọi ánh mắt liên tục đổ dồn vào tụi nó, nhìn cứ như nhìn vật thể lạ trên trời rớt xuống á. Thấy thế ba chàng nhà ta lên lao tới cứu hỏa tình thế cho "vk à" của mình.

-Vk ời, vk à đứng đây làm gì, vào lớp thôi nào!! -Tuấn Anh bay tới quàng tay qua cổ Minh Anh khiến cô ngượng mặt đỏ chót

-Ơ.....À.....Ủm -Minh Anh theo Tuấn Anh đi vào.

(Thế là giải thể một cặp :?> hi hi)

-À, vk vào lớp với ck nào!! Đi nhanh không ck đi trước đó -Bảo nắm tay Lam bay như gió vào trong lớp

-Ê.....-Lam

(Và anh chị thứ 2 cũng được giải thể :3)

-Ck vào lớp nhá!! -nó (chạy.....tình nguyện lun, Quào~~~~)

-Hờ.....?-hần khá bất ngờ khi nó chủ động nói trước nhưng cũng thấy vui vui lần lần.

(Hết phim:~> vô lớp hết bà nó dỗi)

Cả trường như xôn xao lên hần khi thấy tụi nó và tụi hần thân mật đến kì lạ, một phần cũng chắc vì tò mò.

Đương nhiên, khi học trong lớp thì bọn họ lại có một lực lượng fan cũng như anti-fan khá hùng hậu :))

"Tùng...tùng...tùng..."ba tiếng trống cứu giúp tụi nó thoát khỏi những tiết học nhàm chán. Và thế là.....tụi nó lại muốn ĂN!!! Bàn của tụi nó và tụi hần luôn là trung tâm dòm dóm ngó ngó của các bàn khác trong canteen.

-Khó chịu quá, trên lớp cũng bị dòm, xuống tận canteen dòm còn nhiều hơn! -Minh Anh than

-CÓ VIỆC GÌ KO!?? NẾU KO THÌ CHO BỌN TỐI ẮN -nó nhấn mạnh từng chữ khiến mọi người lạnh sống lưng

Đang ăn thì có một thằng con trai chạy lại đưa cho tụi nó mỗi người một lá thư. Mặc dù tụi hần rất tò mò nhưng tụi nó không aii nói lời nào cho tụi hần biết. Nội dung lá thư: "Chiu 5h gặp tại sân sau, nhớ đi một mình ba đứa chúng bây" của nó người kí là Gia Linh, Lam là Quỳnh Chi và Minh Anh là Linh Chi.

-Sao, đi ko Khanh?? -Minh Anh nhếch mép

-Hừ, đi thì đi !!!- nó

Tan học, tụi nó dùng mọi biện pháp để tách khỏi bọn hần, cuối cùng cũng tách được nhưng đầu ai ngờ rằng đi theo tụi nó là ba chàng lúp lúp lớ lớ trong bụi cây. (Khó chưa kia :3) Đi ra tới sân sau, tụi nó thấy ba nhóc Linh,My và Chi đang đứng với gần 100 thằng đồ đồ con.

-Muốn gì??? Sao gọi ra đây?-nó lạnh lùng

-Tụi tao muốn bọn bây tránh xa Quần, Bảo và Tuấn Anh ra. Mấy ảnh là của bọn tao -Linh

-Của các cô hả??? Xôi, của các cô sao các cô ko giữ, đi dẫn mặt tụi này làm gì, hay bị mấy ảnh gì gì đó đá rồi -Lam nhếch mép

-Mấy.....-Quỳnh My giờ tay định đánh Lam thì bị nhóc dùng lực cản lại

-Ày áy, bạn hiền khoan manh động chứ -Lam

-Tụi bây lên hết đi, đánh 3 con ** này cho chúng nó chết hết đi – Chi

-Đánh nhau á, bấy nhui thôi sao, it nhẻ!! -Minh Anh nhếch mép

100 tên lao về phía tụi nó đánh tụi bụi nhưng làm sao đánh lại chúng nó. Khoảng 15' sau tụi nó hạ hết 100 tên, nhưng sức người có hạn 100 đầu 3 là quá sức rồi nên tụi nó cũng có bị thương vài chỗ.

_____ Về phía tụi hần _____

-Chối ời, đình quá!! Hạ hết 100 thằng lun -Tuấn Anh mắt long lanh ngưỡng mộ

-Đánh ghê thật -Bảo

-Hình như bọn họ aii cũng bị thương -hần

-Ừ, đúng thật! -Bảo và Tuấn Anh đồng thanh

_____ Quay lại với tụi nó _____

Trong những tên đang nằm trên đất thì từ đâu có một tên cầm con dao phóng như bay tới chỗ Minh Anh đang đứng. Hoàng quá cô không kịp trở tay nên chỉ kịp đá con dao ra khỏi tay tên đó mà ko kịp chụp lại làm cho con dao văng lên cao xẹt qua cổ tay Minh Anh. Còn về phần Lam thì cũng bị một tên gượng dậy cầm dao chạy tới đâm nhò nhưng lại bị nó nắm giết lại nhưng lần này nó ko nắm cán dao hay cổ tay của tên đó mà là nó đang nắm LUỒI DAO??? Nó đau, đau lắm nhưng vẫn cố gắng hạ hết những tên còn lại, nó thuận tay trái nhưng tay bị thương là tay trái nên việc đánh từ giờ rất khó khăn với nó. Lam và Minh Anh cuối cùng cũng hạ hết đám đó. 3 nhóc Linh,My và Chi kinh ngạc, sợ hãi, lật đật chạy đi mất.

-3 anh ra hết đi! Lúp lúp ló ló gì?? -nó nói với giọng mệt mỏi

-Cô thấy bọn tui á?? -hắn

-À...ừ.....-nó nói rồi liền gục xuống, chắc tại nó kiệt sức với vết thương khá nặng

-Khanh.....!! Cô sao vậy! -hắn chạy tới đỡ nó dậy vỗ vỗ vào hai bên má nó

-Tưởng tui...an toạ...dưới đất lun...chứ -nó cười rồi ngất lịm trong vòng tay hắn

-Khanh, mày sao vậy, đừng làm tao sợ chứ!! Khanh à, Khanh!!-Minh Anh khóc

Thấy Minh Anh khóc trong lòng Tuấn Anh như bị thắt lại, đau lắm!!

-Thôi, Minh Anh tui đưa cô về nhà băng bó vết thương nha! Chảy máu nhiều ko tốt -Tuấn Anh nói dịu dàng

-Lam có sao ko???-Bảo

-Ko sao, Bảo chở Lam vô bệnh viện với Khanh nha! -Lam

– Vậy Lam, Bảo và tao sẽ đưa Khanh vô bệnh viện, mày đưa Minh Anh về nhà băng bó đi! -hắn nói với Tuấn Anh

Vào tới BV, hắn gọi bác sĩ tới băng bó tay cho nó nhưng mất máu nhiều nên có thể sang hôm sau nó mới tỉnh được

-Cô ấy có sao ko bác sĩ??-hắn sốt sắn

-À, tiểu thư ko sao nhưng bị thương khá nặng nên có thể sang ngày mai tiểu thư mới tỉnh ạ! -bác sĩ

-Cảm ơn bác sĩ!-hắn

-Bảo đưa Lam về nha! Lam cũng bị thương mà, ở đây ổn rồi -Bảo

-Ừ -Lam

Và trong bệnh viện bây giờ chỉ có hắn và nó. Nhìn nó nằm trên giường, mắt nhắm híp lại, hắn đau, đau lắm! Người con gái hắn yêu vì hắn mà bị thương.

♥≡♥≡♥≡♥≡♥≡♥≡

End chap 9 :>

Bạn đang đọc truyện *Bộ Tam Siêu Quý* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 10: Song Anh

Chap này Yuu couple song Anh ạ .*****

☺☺☺☺☺☺☺☺☺☺

Sau khi nó vào bệnh viện thì Minh Anh được Tuấn Anh đưa về nhà. Máu từ tay nhỏ chảy ra khá nhiều nên nó kiệt sức, cúi đầu vào bên cửa sổ trên xe ngủ lúc nào ko hay. Còn về phần Tuấn Anh thì cố gắng phóng xe thật nhanh về nhà.

-Minh Anh dậy đi, vào trong nhà đi, tôi băng bó cho, máu chảy nhiều quá kìa!! -Tuấn Anh lo lắng

-Tôi nhà rồi hả??-Minh Anh

-Ừ! Đi, đi vô nhà! -Tuấn Anh đỡ nhỏ vô trong

Vô tới nhà, Tuấn Anh liền lấy hộp sơ cứu rửa sạch vết thương cho Minh Anh.

-Á, nhẹ nhẹ coi, biết đau ko! -Minh Anh

-Chấn như cô mà sợ đau hơ? Uzzzz, ghê nhọ!! -Tuấn Anh chăm chọc

-Anh...hic...ác quá..hic vậy?? Đau thiệt...hic...mà! -Minh Anh nức nở

-Ế, khóc luôn á, thôi tôi xin lỗi mà, ngoan, ngoan!!! -Tuấn Anh vỗ về

-Tôi...đau lắm!! Tôi...buồn ngủ...nữa! -Minh Anh nói rồi nhắm mắt chìm vào giấc ngủ luôn.

“Sao cô ấy giống bé Hann thế?? Liệu...có phải.....!? ” Tuấn Anh nghĩ

_____Quá khứ_____

-Anh Kun ơi, anh Kun có thương Hann ko?? -một cô bé có một mái tóc đen nhánh, xinh xinh hỏi một cậu nhóc.

-Thương, anh Kun thương bé Hann nhất -cậu nhóc

-Vậy mai mốt lớn, Hann làm vk anh Kun nha -cô bé nũng nịu (Quào~~~ lo đại sự sớm nhọ :’>)

-Ừk -cậu nhóc cười dịu hiền

Và rồi thời gian sau đó, vì đi theo ba mẹ sang Việt Nam công tác mà cậu bé đã để cô bé ấy ở lại Anh một mình. ....

_____Hiện tại_____

-Minh Anh ngủ ngon nhé!! -Tuấn Anh khẽ vuốt những lọn tóc còn vương trên mặt nhỏ qua 1 bên, hôn nhẹ lên má nhỏ! Nhẹ, nhẹ lắm, như thoảng qua thôi

+++++Loading+++++

Sáng hôm sau

-Oa, mệt thật!! Ngày hôm qua ngủ ngon quá! -Minh Anh thức dậy, vươn vai một cái rồi dài

-Ồ, cô dậy rồi à! Có bị sao ko, còn đau ko??-Tuấn Anh cũng dậy, liền quay qua hỏi thăm nhỏ đủ thứ

-Ừ, ko sao, cảm ơn anh nha!! -nhỏ cười làm tim “ai” xao xuyến (hí hí :’>)

-Tui xuống nấu đồ ăn sáng đây! Cô đi làm VSCN đi! -Tuấn Anh đứng dậy nói

-Anh biết nấu á?? Ăn...có chết ko!?! -Minh Anh chăm chọc

-Lâm VSCN xong rồi xuống ăn thử coi có chết ko ha nhóc!! -Tuấn Anh vỗ đầu Minh Anh xong thì bước ra khỏi phòng và ko quên để lại cho nhỏ một nụ cười sát gái -_-

Khoảng 15’ sau, Minh Anh bước xuống với bộ đồ cực kì cá tính: áo crop top màu đen in hình con mèo màu trắng, nhỏ mặc cùng với chiếc quần sọt. Mái tóc đen nhánh được Minh Anh cột cao nhưng xéo qua một bên nhìn rất cool. Vì hôm nay chủ nhật nên nhỏ định cùng Tuấn Anh vào bệnh viện thăm nó.

-Wow, nhìn ngon quá ta!! Người như anh cũng biết nấu ăn hả? -Minh Anh

-Hi, bình thường thôi!! Mà cô ăn thử đi coi tui nấu được ko?? -Tuấn Anh

-...Ngon thiệt đó!! -Minh Anh khen tới tấp

-Vậy được rồi, tui cũng có nấu ít đồ ăn cho Khanh và Quân. Lát cô vào bệnh viện với tui hả?? -Tuấn Anh

-Ừ -Minh Anh

≡♥≡♥≡♥≡♥≡♥

Ấy dạ, chap này nhăm nhăm sao ý nhự :3

End chap 10 :****

Bạn đang đọc truyện *Bộ Tam Siêu Quậy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Cuộc Thi Queens Of Kings

Chap mới nóng hổi đây :>~

🍷🍷🍷🍷🍷🍷🍷🍷🍷🍷

Tại Bệnh Viện

Nó vẫn còn nằm trên giường, gương mặt trắng hồng nay đã thay bởi một gương mặt trắng bệch trông vẻ rất mệt mỏi. Còn hẳn thì thậm mệt bởi hôm qua thức cả đêm nhìn nó =.=

-Quân ơi, dậy đi!! -nó thức dậy, nhìn qua thì thấy hẳn đang thiếp đi bên cạnh mình.

-Cô dậy rồi à!! Có sao ko?? -hắn lo lắng

-Ồ, ko sao. Mà đây là đâu vậy, bọn kia đâu sao có mình anh thế!?? -nó

-Đây là BV, bọn kia về hết rồi, hình như là lát vào thăm cô đấy!! -hắn

Đúng như lời hắn nói, khoảng 15’ sau một đám người à ko nhầm 4 con người ăn mặc thời trang bước vào. 4 con người đó ko ài khác chính là Lam, Minh Anh, Bảo và Tuấn Anh. Hôm nay, Lam cầm đầu cho cả bọn nghỉ học để vào BV chơi với nó.

-Hey, Khanh!! Khỏe chưa cưng -Lam bước vào trên tay cầm mấy bịch snack bỏi bỏ cho nó

-Khỏe rồi!! Hi, hôm nay 2 bầy cúp học á!? Gan nhự -nó

-Cúp hồi nào, tao bực cho mày mấy phát bây giờ...Tụi tao có xin đảng hoàng nha này -Lam

-Ghe ghê!! Hi hi, thôi đừng giận. Hôm nay tao xuất viện đó -nó

-Cô còn bệnh mà xuất viện làm gì??? Sớm vậy?-Tuấn Anh

-Tui khỏe rồi... Tuiii mà ko xuất viện ở trong đây 1 giây phút nào nữa chắc tui chết sớm-nó than

Và thế là chị Khanh muốn gì được đấy...nếu ko chấp thuận đúng thì giờ này mỗi người một cái hòm mà chui vô rồi.

+++++loading+++++

Sáng hôm sau, theo thường lệ thì ....cái đồng hồ lại phải...hôn đất mẹ thân yêu vì dám chọc phá giấc ngủ của đôi “vk_ck trẻ” này.

Nó lật dật đứng dậy, bước thẳng vào WC, chỉnh chu lại nhan sắc để tới trường. Thấy nó dậy nên hẳn cũng tò tò dậy theo. Hôm nay, nó để mái cúp, mái tóc nâu đen xoả ra thoáng mùi hương nhè nhẹ trông thật cuốn hút. Kết hợp với bộ đồng phục ấy là một đôi giày búp bê màu đen huyền bí. Bước xuống nhà thì nó đã thấy 2 cặp kia đứng lì lì ra chờ mình...Lam nay cột cao mái tóc hung đỏ mình lên. Cô mang đôi giày bata cổ cao màu đen trong rất cá tính. Còn Minh Anh thì cũng cột cao mái tóc mình lên, chân mang đôi giày cao gót cao 3 phần, nhìn nhỏ bây giờ như thiên thần, dịu dàng, nữ tính.

-Đi!! học!!! -nó lạnh lùng

-Vẫn đi 3 xe á!?? -Lam

-Ừ! Thôi đi, không trễ....-hắn

____Em là đây phân cách thời gian____

Tại trường, hôm nay mọi thứ được diễn ra rất sôi động và nhộn nhịp. Tất cả học sinh đều được tập trung xuống sân trường để nghe thầy hiệu trưởng sinh hoạt. Mặc dù không muốn nhưng tụi nó vẫn phải vác xác xuống sân để nghe mấy ông thầy gà chát lèm với bèm =.=

-Các em IM-LẶNG -thầy hiệu trưởng

-DẠ!!!! -đồng thanh (Quào~~~ có ngay sập trường)

-Sắp tới ngày 20/11 nên trường ta sẽ tổ chức một cuộc thi cho các lớp ở trường. Thể lệ cuộc thi thì tôi sẽ đưa cho giáo viên mỗi lớp 1 tờ để thông báo và chọn ra người để đi thi. Cuộc thi này có tên là Queens of Kings. Hạn chót nộp danh sách của các lớp là ngày mai. -thầy hiệu trưởng nói.

Sau khi nghe ông hiệu trưởng tuyên truyền về cái “i ven” mới toan này thì cả trường như loạn lên, hú hét um xùm. Khoảng nửa tiếng sau thì hiện trường được giải toà, ai về lớp nấy.....

Và tại lớp tụi nó và tụi hắn.....

-Các em IM-LẶNG -cô Lan gõ cây thước “huyền thoại” lên bàn

-Vâng a!! -đồng thanh (cơ mà lần này là lớp ko phải trường nên chắc sẽ ko sập :3)

-Lúc này ở dưới sân trường, thầy hiệu trưởng đã phổ biến sơ về cuộc thi kì này rồi nên bây giờ cô sẽ phổ biến rõ hơn cho các em hìu.....-cô Lan

-Vâng!! -đồng thanh -_-

-Cuộc thi lần này có tên là Queens of Kings. Cuộc thi gồm 4 phần:

🍷 Vòng 1 là phần thi IQ

Nhận được sắp đề thi rồi thì tụi hần cũng bắt tay vào làm. Với những người có IQ cao chót vót như tụi hần thì cũng chỉ 45' sau thì lên nộp bài rồi bước thông thả ra ngoài...

Đang đi xuống can-teen thì tụi hần bắt gặp tụi nó cũng từ phòng thi ra.

-Hé lô, mấy cô xong rồi đó hả - Tuấn Anh

-Ừ-Minh Anh

-Mấy cô cũng tài quá nhö!! Hôm qua đi chơi cả ngày rồi tối về đầu có ôn bài mà làm một phát xong lun, phục nha!! -Bảo

-Hi, tụi này đã báo mà ko nghe -Lam

-Thôi về đi!!! Con Minh Anh vs Lam nói về nhà 2 đứa nó nấu đồ ăn sáng cho mình ăn đó -nó

-2 cô biết nấu á?? -Bảo và Tuấn Anh đồng thanh, tròn mắt ngạc nhiên

-Này kình người quá đáng nhá!! Tui chỉ phụ thôi chứ tui có biết nấu đâu. Con Lam mới là đôi kia -Minh Anh

-Hi hi, thôi về đi rồi tui nấu cho ăn -Lam cười ngây ngô

Và thế là tụi nó và tụi hần leo lên xe phóng về nhà....

≡♥≡♥≡♥≡♥

End chap 12 :****

Bạn đang đọc truyện *Bộ Tam Siêu Quậy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 13: Vòng Thi Thứ Hai!!

Vòng thi thứ nhất vừa kết thúc thì tụi nó và tụi hần có 3 ngày để chuẩn bị cho vòng thi thứ 2. 8h sáng hôm sau, tụi nó và tụi hần đã tập trung tại phòng khách để....ăn, chơi game và coi phim hoạt hình :))

-Hey, mấy cô chuẩn bị cho vòng 2 sao rồi?? -Tuấn Anh buông máy chơi game xuống, nói

-Ờ, sao phải xoắn?? Lát con Khanh gọi chị nó thiết kế là 2,3 ngày sau có chứ gì!! -Minh Anh

-Ghế lun -hần

-Thôi, Khanh mày gọi chị Vanus đi!! -Minh Anh

-Ok!!-nó

♪You wanna play, you wanna stay, you wanna have it all

♪You started messing with my head until I hit a wall

♪Maybe I should've known

♪Maybe I should've known

♪That you would walk, you would walk out the door, hey

♪Said we were done and met someone and rubbed it in my face

♪Cut to the part she broke your heart and then she ran away

♪I guess you should've known

♪I guess you should've known

♪That I would talk, I would talk

♪But even if the stars and moon collide

♪I never want you back into my life

♪You can take your words and all your lies

♪Oh oh oh! I really don't care

♪Even if the stars and moon collide

♪I never want you back into my life

♪You can take your words and all your lies

♪Oh oh oh! I really don't care

♪Oh oh oh! I really don't care

(Really don't care -Demi Lovato)

-Alô, Kill hả?? Chị nghe nè -đầu dây bên kia, 1 người con gái với giọng nói dịu dàng lên tiếng, đó chính là Vanus.

_____Xi xí :3 GTNV tí a_____

Vanus Nguyễn Ngọc Đoàn Như: là chị ruột của nó, 20t, xinh đẹp, giỏi giang, là một stylist, người mẫu ảnh nổi tiếng tại Anh, gia thế giống như nó, tính tình hòa đồng, hay cười nhưng cũng có lúc rất lạnh lùng, thương yêu nó hết mực, giỏi võ, là quản lý chính thức của nó tại thế giới ngầm. IQ: 298/300 O_o

_____Quay lại truyện_____

-Hey, Vanus!! Chị rành ko, thiết kế đầm em 3 bộ đồ đẹp, có 1 ko 2 !! Trong 3 ngày rồi gửi về VN cho em nhá!! -nó

-What??? 3 ngày á....em gần với chị hả?? -Vanus

-Đi mà, em cần gấp mà!! Nha nha nha nha nha.....-nó nũng nịu

-Rồi rồi, Ok!! Nha nha là thấy thương rồi!! Thế 3 ngày sau chị gửi nhá -Vanus cười

-Yeahhhhh, chị 2 là số một!! Thôi bye chị nha, em có việc rồi... Hi -nó nói rồi cúp máy cái rụp

-Ê, chị Vanus chịu giúp rồi nè!! -nó vui vẻ, chạy lại chỗ Lam và Minh, miệng cười toe toét

-Cô có chị há??? -hắn hỏi

-Vanus là chị ruột của Khanh, tên thật là Đoàn Như, chỉ đẹp lắm lun, còn dễ thương nữa -Lam

-Ồ!!! -tụi hắn đồng thanh, mặt ngu rồ rệt >

*****Loading*****

3 ngày sau, tại trường Thiên Thảo

-Các em đã sẵn sàng cho vòng thi thứ 2 này chưa. -thầy TPT (tổng phụ trách)

-Dạ rồi!! -đồng thanh

-Vậy bây giờ ta bắt đầu lun nhá. -thầy TPT

✖ Lớp 11A5.....

✖ Lớp 11A4.....

✖ Lớp 11A3.....

✖ Lớp 11A2.....

✖ Và cuối cùng là lớp 11A1, mời 3 bạn bước ra

Tụi nó đứng phía sau tấm màn ấy, khi nghe nhắc tới tên mình thì nhanh chóng bước ra. Hôm nay, tụi nó aii cũng đẹp. Nó diện một cái đầm dài chấm gót màu đen, phía trước có chiếc nơ to, mái tóc được nó bím lại trông rất dịu dàng, chân mang đôi cao gót cao 7phần. Lam thì mặc một cái đầm dài tới đầu gối màu trắng tinh khiết, phía trước có chiếc thắt lưng bản to, mái tóc hung đỏ của cô được xoã ra bồng bềnh, chân cô mang đôi búp bê gót nhỏ. Còn về phần Minh Anh thì nhỏ cũng diện đầm ngắn tới đầu gối giống Lam màu hồng phấn, tóc nhỏ được búi cao lên, cộng thêm chiếc nơ nhỏ nhỏ, chân mang đôi cao gót cao 5 phần. Trông tụi nó bây giờ như những thiên thần.

Tụi nó bước lên với bao nhiêu tiếng hò hét, cổ vũ nồng nhiệt. Thấy TPT nhìn tụi nó một hồi lâu rồi mới tiếp tục

-À....các em có muốn nói gì không??

-.....-nó chỉ khẽ nhún vaiiii rồi liếc qua 2 con bạn của mình

-Thưa thầy, không ạ!! -Minh Anh

-Thế mời ban giám khảo cho điểm về phần thi này

Và số điểm của tụi nó hiện giờ là: 10, 10, 9, 9,5. Với kết quả này thì tụi nó chiếm giữ vị trí thứ 2 sau 3 nhỏ Linh, My, Chi (vì 3 chụy này mua chuộc 1 trong 4 ban giám khảo đấy ạ!!)

Thế là lại 1 vòng thi nữa trôi qua, tụi nó và tụi hắn tiếp tục có thêm 5 ngày để luyện tập cho vòng thi thứ ba....

♥≡♥≡♥≡♥≡♥≡♥

End chap 13 :>

Bạn đang đọc truyện *Bộ Tam Siêu Quý* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Vòng Thi Thứ Ba!!

8h sáng hôm sau

-Ba anh ra đây nhanh lên coiiii -Minh Anh đứng ngồi trên chiếc muili trần màu đỏ, la lớn :>

-Aizzzz, từ từ, làm gì la ghê thế, muốn banh lỗ tai lun -Tuấn Anh bước ra, mặt nhăn nhó

-Ê ê cái anh kia, anh gờm với tôi ấy à....2 lần rồi đấy!! -Minh Anh cãi lại

-Thôi đi, muốn cãi thì vk ck về nhà đóng cửa lại mà cãi, chứ cãi ở đây làm đi cho mệt.... -Lam chọc

-Cái con kia muốn vô quan tài ngủ hè?? -Minh Anh

-Ấy ấy, sao mày nó.... -Lam

-Thôi, qua nhà tao đi ở đó có cái phòng tập bự lắm á!! Qua rồi tập lun.... -nó

-Ok.... -hắn

Và thế là 3 chiếc muili trần phui như bayy trên đường khiến bao người hoảng sợ vì tốc độ cao ngất ngưỡng....

-Chối ời, công nhận phòng tập nhà cô bự ghê lun á.. -hắn mắt chữ A mồm chữ O ngạc nhiên

-Còn phải nói -Lam

-Thôi, đồ ngồi đê -nó

-À mà mấy anh chọn bài gì vậy?? Nghe nói tới 2 tiết mục lận ấy -Minh Anh

-Bài Back của Infinite với bài Be ma girl của Teen Top đó, mấy cô thấy được ko? -Bảo

-Quào, toàn HIT ko đấy....-Lam

-Mấy anh nhảy hay hát nhẽ?? -nó

-Bài Back thì tụi này hát còn Be ma girl thì chắc là nhảy -hắn

-Ồ -tụi nó đồng thanh

-Còn mấy cô, chọn bài đi vậy!?? -Tuấn Anh

-Hát là bài Masayume Chasing của Boa còn nhảy là Sugar Free của T-ara -Minh Anh

-Masayume Chasing cao lắm ấy, mấy cô hát được há?? -Bảo

-Xời, lo xa!! Cao sao bằng giọng con Khanh được chứ -Lam

-Thôi, tập đi, 9h rồi kia -nó

Thế là tụi nó và tụi hần lao đầu vào tập luyện ko ngừng nghỉ... Mãi đến 6h chiều thì cũng xong..

-Hơ, trời ơi trời, mệt quá...-Minh Anh

-Ồ...mệt thiệt... Chắc tại lâu quá ko vận động nên như thế -Lam

-Hờ, đồ mấy cô vậy là quá pro rồi, tập từ 9h sáng tới 6h chiều lun mà -Bảo

-Awwwww, đói quá, đi ăn đi... -nó

-Ồ đi ăn đi, hôm nay tụi khao -hần cười

↔↔↔↔↔Loading↔↔↔↔↔

2h chiều ngày hôm sau tại trường Thiên Thảo.....

-Ê, thấy tao sao được chưa mấy?? -nhỏ Linh hỏi

-Rồi, đẹp lắm rồi – Quỳnh My

-Mấy lo xa, chắc chắc rồi còn chinh chu làm gì kì thế?? -Chi

-Phải kì chứ, ba nhỏ kia cũng đâu phải dạng vừa -Linh

-Mà mấy là hot girl của trường này rồi, 3 nhỏ kia chỉ đáng xách dép cho mấy thôi -My

-Ồ, cũng đúng -Linh

3 nhỏ này đứng trong phòng hoá trang mà nỏ banh nhà lầu, đúng là ko biết lượng sức mình mà

Còn về phần tụi nó thì tận 2h20' mới lết xác vào, tụi hần đứng chờ mà mặt nhắng như khi vì lần đầu tiên bị cho leo cây khá lâu.

-Mấy cô làm gì lâu thế?? 2h20' rồi đấy -Tuấn Anh

-Làm gì đâu.. Muốn cho mấy anh leo cây chơi vậy đó, được ko? -Minh Anh hất mặt

-Thử cảm giác leo cây như thế nào?? -Lam chọc

-Hờ, mệt quá.... Thôi mấy cô đi trang điểm, làm tóc gì lẹ lẹ đi, còn khoảng 15, 20' nữa là thi ấy -hần

-Ồ, thôi bái bai nhá -nó

Đúng 2h45', mọi thứ được diễn ra rất hoành tráng, sân khấu thì lộng lẫy, tất cả học sinh trong trường đều được tập trung lại trước sân để xem các phần thi của các lớp. MC của phần thi lần này là Hội trường hội học sinh của trường Thiên Thảo

-Xin chào tất cả các bạn!!! Các bạn đã sẵn sàng để bắt đầu vòng thi thứ ba này chưa?? -MC

-RỒI!!! -đồng thanh v

-Vậy bây giờ, MC ko làm mất nhiều thời gian của các bạn nữa, chúng ta bắt đầu với từng tiết mục của các lớp nhá. Bắt đầu đếm ngược nào..... THREE...TWO...ONE.... LET'S GO!!!

Hàng loạt các tiết mục được hoàn thành, MC lại quay lại với sân khấu với một vẻ mặt vô cùng hớn hờ.

-Các bạn thấy như thế nào?? Có phải rất tuyệt không??? Và bây giờ sẽ là phần thi của nam nữ lớp A2 (lớp 3 nhỏ Linh, My và Chi ấy)

Lần lượt 2 phần thi của nam lớp A2 hoàn thành với sự góp mặt của 3 nhỏ Linh, My và Chi. Tiếp đó là phần thi của 3 nhỏ. Hôm nay, 3 nhỏ quyết định chọn bài Luv của Apink để vừa hát vừa nhảy, ăn mặt thi..... Ôi mẹ ơi, thiếu vài trăm trọng, nhìn mà chảy con mắt == Bên dưới sân khấu thì tụi nam sinh la hét um xùm (Bối...toàn biến thái :>)

-Hey, MC đã quay trở lại và lợi hại hơn xưa!! Hi hi....

-Bây giờ là tiết mục cuối cùng, cũng là tiết mục được mong đợi nhất!!! Xin mời lớp 11A1 -MC vừa nói xong thì bên dưới hú hét um xùm :)

-Hello, everybody!!!! Back -Infinite.... LET'S GO!!! -sau khi bên dưới sân khấu khá im rồi thì bên trong tấm màn, một giọng nói phát ra.

.....Mọi ánh đèn dường như đã tắt hẳn, cho đến khi giọng nói đó phát ra thì các ánh đèn ấy lại chiếu về phía tụi hần....

Bên dưới thì tụi con gái hú hét từ đầu tiết mục đến hết tiết mục.... Cảm băng ròn quơ qua quơ lại cực kì mãnh liệt :>

Tiết mục thứ 2 của tụi hần là bài Be Ma Girl.....

-Be Ma Girl -Teen Top!! Clap your hand -Bảo

Như một lần nữa, sân khấu lại thêm 1 lần nổ tung vì những trận la hét, vỗ tay của đám con gái, những bước nhảy uyển chuyển của tụi hần sao mà đẹp đến lạ thường. Nếu ở tiết mục thứ nhất, tụi hần mang phong cách lịch lãm, nhẹ nhàng thì ở tiết mục thứ 2 này, tụi hần lại khoác lên cho mình một phong cách hip hop, nghịch ngợm.

-Có phải rất tuyệt ko nào các bạn??? -MC

-Vâng -đồng thanh (Quào~~~)

-Vậy bây giờ chúng ta đến với tiết mục của 3 hot girl lớp 11A1 nhá -MC

-YEAHHHHHH!!!!!! -đồng thanh (sập trường mấy má ơi :))

♥≡♥≡♥≡♥≡♥≡♥

End chap 14 :*****

Dạo này Yuu Ên hơi dỏ diễn :>

Bạn đang đọc truyện *Bộ Tam Siêu Quý* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 15: (Tiếp)_Vòng Thi Cuối Cùng!!

Dạo này Yuu hơi bị lười up chap nên Yuu xin lỗi đã để m.n chờ lâu *cúi đầu*

Yuu sẽ tranh thủ up 2 chap cuối như bù cho m.n à :’>

👉👉👉👉👉👉👉👉👉👉👉👉👉👉👉👉

Masayume Chasing

[Nó]

♪Yume wo otte mayoi konda kokoro no mori no oku

♪Kagami yori sunda izumi utsuru yuga nda smile

♪Koboreta namida wa (don't cry) kin demo gin demo nakute

♪Arifureta namida (fall from my eyes) megami mo kizukanai

[Tụi nó]

♫Masayume chasing chasing koero motto

♫Jibun shijou saikou no

♫Ima wo chasing chasing sou egaita

♫Jibun ni natte moyase mune no hi wo

♫Na na na na na na (oh!) Na na na na na (hey hey!)

♫Na na na na na na (oh!) Kake nukero hero

♫Na na na na na na (oh!) Na na na na na (hey hey!)

♫Na na na na (hey!) Na na na (oh!) Moyase mune no hi wo

.....

[Lam]

♪My life, yeah.

♪Me wo tojite mimi tsumaseba kazuka ni yobu koe

♪Dare mo inai hazu no mori de miageta sora no ao

♪Koko ewa modoranai (goodbye) kodoku to yuu nano mo doku no

♪Amaku kaoru hana (...from the sky) saki hokoru sekai ni

[Tụi nó]

♫Sayonara changing changing koero motto

♫Jibun shijou saikou no

♫Ega wo changing changing sou negai wa

♫Kanau wa kitto terase mune no hi wo

♫Na na na na na na (oh!) Na na na na na (hey hey!)

♫Na na na na na na (oh!) Kake nukero hero

♫Na na na na na na (oh!) Na na na na na (hey hey!)

♫Na na na na (hey!) Na na na (oh!) Terasa mune no hi wo

[Minh Anh] Rap:

♪♫Hey mo

♪♫Mecha kucha hard de

♪♫Honto no jibun ga dare da ka

♪♫Wake up shite make up

♪♫Eien mainichi kurikaete fide out

♪♫Konna afukara

♪♫No way baby (no way baby)

♪♫Mabushii asahi abite mewo kora saki ni

♪Ano hi ni mita mirai ga te wo hiro geteru.... Oh yeahhh.....

[Tụi nó]

♫Masayume chasing chasing koero motto

♫Jibun shijou saikou no

♫Doki wo chasing chasing sou egaita

♫Jibun ni natte moyase mune no hi wo

♫Na na na na na na (oh!) Na na na na na (hey hey!)

♫Na na na na na na (oh!) Kake nukero hero

♫Na na na na na na (oh!) Na na na na na (hey hey!)

♫Na na na na (hey!) Na na na (oh!) Moyase mune no hi wo

Phía sân khấu như nổ tung vì giọng hát cũng như vẻ đẹp của tụi nó. Tụi nó bước ra trong những lời hò hét của mọi người. Hôm nay, nó mặc một cái đầm lệt vaii màu trắng, ngắn đến đầu gối, kèm theo là chiếc thắt lưng to. Mái tóc nâu đen dài ấy, được nó uốn lọn phần dưới rồi thả tự nhiên, chân mang đôi cao gót 7phần, màu bạc. Lam và Minh Anh cũng bước ra với 2 cái đầm tương tự nhưng chỉ khác màu và vài chi tiết nhỏ. Mái tóc hung đỏ của Lam, hôm nay được nó thắt gọn gàng kiểu xương cá, để xéo qua một bên. Còn Minh Anh cũng để tóc thả tự nhiên, đi kèm là chiếc nơ nhỏ nhỏ, xinh xinh. Nhìn tụi nó lúc đó cứ như những thiên thần. Phần thi của tụi nó, đứng ngay lúc cao trào thì tụi hần cùng mấy đứa trong lớp đứng sau tấm màn tung cánh hoa, làm tuyết giả khiến cho tiết mục thêm phần lung linh, huyền ảo.

Từng câu hát, từng tiếng nhạc như đi sâu vào mỗi con người. Khi kết thúc bài hát, mọi người như bừng tỉnh, đứng dậy hú hét um xùm.

Bài hát tiếp theo mà tụi nó thể hiện là bài Sugar Free - T-ara. Nói là bài hát nhưng.....bài này tụi nó nhảy chứ ko phải hát :>>

Tiếng nhạc phát lên, tụi nó bước ra.... Ở bài này, tụi nó diện một phong cách sexy (nhưng ko hờn nhiều như 3 bẹn nữ A2 kia :3).....

Khi hoàn thành xong 2 tiết mục đó, cả sân khấu như rầm rộ lên, nhất là mấy thằng con trai(=.=)

Về phần 3 nhỏ Linh, Chi và My thì.....đứng ngơ ngác, ngạc nhiên trước tài năng của tụi nó. Ko ngờ, tụi nó lại gọi đến thế. Tụi hần thì.....cũng ngạc nhiên ko kém

Đến khi tụi nó đã bước vào trong rồi thì MC vẫn đứng đó mặt ra, chắc là vẫn còn lần lặn vì được ngắm người đẹp (Yuu: trời, trường danh tiếng gì mà toàn ....hám gái :>>)

-A a,xin lỗi, vậy là chúng ta đã kết thúc vòng thi thứ 3 rồi, còn một vòng thi và cũng chính vòng thi ấy sẽ quyết định lớp nào là lớp chiến thắng trong Cuộc thi kì này!!! Các bạn có thấy nồn nao ko??? -MC

-Có!!! -đồng thanh (=.=)

-Vậy thì các bạn phải ráng chờ thêm 3 ngày nữa để các lớp chuẩn bị, đem lại cho chúng ta vòng thi cuối cùng cực kì đặc sắc nhé!!! -MC

-Vâng!!! -đồng thanh :')

+++++Loading+++++

Sáng hôm sau, tại ngôi nhà của 3 cặp “Vợ -Chồng Trẻ”..... Đã có 1 sự kiện xảy ra, đó là.....

Cheng, cheng, đùng, xoảng.....hàng loạt tiếng động lạ được phát ra trong căn bếp xinh xắn của Lam..... Và rồi...

-Minh Anh, mày đi lên ngay cho tao!!! Đồ con heo phá hoại!!! -tiếng la thất thanh của Lam khiến bàn ghế rung chuyển, cò cây hoa lá bay ùm xèo. (Hồi quá :3)

-A a a, xin lỗi mà!! Tao đâu có cố ý, tụi nó tự rút mà -Minh Anh luống cuống, gãi đầu xin lỗi lia lịa

Nghe thấy tiếng động lạ cùng với tiếng la thất thanh của Lam, nó và tụi hần từ trên lầu phóng cái vèo xuống tận nhà bếp để coi đã xảy ra chuyện gì.

-Có chuyện gì thế?? -nó

-Mày coi nè!! Con Minh Anh nó đã ko biết nấu ăn mà còn làm màu, xuống phá banh cái bếp của tao lun này -Lam

-Tao đâu có cố ý -Minh Anh

-Thôi, mà 2 cò có sao ko? -Tuấn Anh

-Ko sao -Lam

-Mà sao hôm nay mày xuống bếp vậy Minh Anh -nó

-Tại ngày hôm qua, tao ngồi lướt ăce, thấy cái link chi làm bánh ngon quá nên tao vô đọc, đọc được hồi máu nấu ăn của tao nó bùng cháy, tao mới vô bếp làm thử, ai ngờ nó ra như vậy nè....-Minh Anh gãi đầu

-Trời đất, đã ko biết nấu mà còn phá -hần

-Ồ, đúng rồi, mày phá banh bếp con Lam lun, nó ko la lằng mới lạ ấy -nó

-Xin lỗi mà, nha nha nha!! Đừng giận nữa nha Lam -Minh Anh năn nỉ, lắc lắc tay Lam

-Đừng giận Minh Anh nữa, tụi cò ko biết nấu thôi!! Hay cò nấu cho tụi này ăn đi!! Coi như người giận, ha -Bảo

-Ừ,coi như ko giận mấy nữa, mày mà còn phá bếp tao nữa, tao mua hòm để sẵn cho mày chui vô!! Ok -Lam quay qua nhéo má Minh Anh

-Ok!!! Hi hi -Minh Anh

Sau khi ăn uống no nê, tụi nó và tụi hần tập hợp đầy đủ lại tại phòng khách để xem phim hoạt hình O_o

-Này, mọi người, phần thi kết hợp thì kết hợp như thế nào?? -nó

-Tất nhiên là tụi chung với Minh Anh rồi!! Ha Minh Anh ha -Tuấn Anh

-Uzzz, cần chết anh bây giờ, nói nhiều quá -Minh Anh

-Tuì là tụi chung với Lam. 2 người chung với nhau đề!! -Bảo

-Chỉ lý!! -Lam cũng đồng tình

-Hay là 3 cặp mình hát chung 1 bài đi -Tuấn Anh

-Ừ, được đó -Minh Anh

-Ồ, thôi mệt!! Cơ mà kết hợp là kết hợp cái gì??? -nó

-Hát đi!!! -hần

-Bài gì???? -nó

.....[im lặng].....

.....[im lặng].....

.....[lại im lặng].....

-Bài Rạng rỡ ước mơ xanh đi!!! Bài này hay nè... Kết hợp 6 đứa lại hát cũng được -Minh Anh

-Ờ hay đó!! Cơ mà 3 anh có biết hát bài này ko nhé?? -nó nói rồi quay lại làm mặt đa nghi nhìn tụi hần

-Chút chút.... -đồng thanh

-Ko có chút!! Trả lời mau...biết hay k biết -Lam

-Ờ thì, thì biết ấy -Bảo

-Thôi tập đi!!! mốt thi rồi -hần

Sau bao nhiêu tiếng đồng hồ vất vả thì tụi nó và tụi hần cũng đã tập hoàn chỉnh bài Rạng rỡ ước mơ xanh và cũng đã chuẩn bị sẵn sàng cho vòng thi cuối cùng.....

*****Loading*****

Tại trường Thiên Thảo.....

-Các bạn ơi!!!! Sẵn sàng cho vòng thi cuối cùng này chưa nào??? -MC

-RỒI !!!-đồng thanh

-Thế bây giờ MC mời phần thi của lớp thứ nhất nhá!! Mời lớp 11A5.....

-Chúng ta sắp được biết lớp nào là lớp chiến thắng trong cuộc thi hôm nay rồi!! Các bạn có thấy hồi hộp ko?? Nếu hồi hộp thì chúng ta cùng đến với tiết mục cuối cùng trong đêm hôm nay nhá!! Mời lớp 11A1..... -MC

[Minh Anh]

Rap:

♫Well come to my life

♫Nơi đây đang tràn ngập niềm tin

♫Well come to my life

♫Nơi đây đang hát vang khúc ca

♫Well come to my life

♫Nơi đây đang tràn ngập niềm tin

♫Well come to my life

♫Nơi đây đang hát vang khúc ca

[Nó]

♫Đôi khi trong ta có bao muộn phiền chẳng thể nói ra

♫Rồi cứ e ngại giấu đi những ước mơ

♫Nha đam xanh tươi với bao điệu kì đón chào chúng ta

♫Đã thấp lèn niềm tin những ước mơ này

[Hắn]

♫Từng ngày dài một nhòai đã cách xa

♫Vị giờ mình cùng hoà chung tiếng ca

[Nó]

♫Đừng ngại ngần hãy toả sáng

♫Để luôn nở mỗi cười

[Hắn]

♫Thật tuyệt vời vì được là chính ta

♫Luôn vui tươi tự nhiên oh lá la

[Nó]

♫Cùng về ngoài rặng rờ

♫Thêm tự tin ta bay cao

[Đồng thanh]

♫Hãy hát lên khát khao từ trong trái tim

♫Toả sáng ước mơ của chúng ta

♫Cất tiếng ca với bao niềm tin cháy bỏng

♫Để xóa hết đi mọi âu lo

♫Hãy cứ luôn sống vui vượt qua chính mình

♫Rạng rỡ nét xinh tươi tự nhiên

♫Đừng mãi dấn đo giấu đi những điều ước mơ

♫Hạnh phúc sẽ luôn mãi dâng trào

[Minh Anh]

Rap:

♫Vịfresh nha đam

♫Cho mình luôn cười

♫Vịfresh nha đam

♫Thay mình yêu đời

♫Vịfresh nha đam

♫Trần đầy mọi nơi

♫Vịfresh nha đam

♫Giúp cho tôi tự tin luôn

♫Luôn luôn là chính tôi

[Tuấn Anh]

Rap:

♫Cuộc sống là những vần thơ

♫Và hãy để nha đam cùng ta tới ước mơ

♫Vừa uống vừa nhai

♫Giòn giải thật là thích thú

♫Vfřesh nha đam

♫Vừa uống vừa nhai

♫Thật là phong cách và đúng gu

♫Vfřesh nha đam oh oh oh oh oh eh

♫Vfřesh nha đam oh oh oh oh oh

[Lam]

♫Đôi khi trong ta có bao muộn phiền chẳng thể nói ra

♫Rồi cứ e ngại giấu đi những ước mơ

♫Nha đam xanh tươi với bao điệu kì đón chào chúng ta

♫Đã thấp lên niềm tin những ước mơ này

[Bảo]

♫Từng ngày dài một nhòai đã cách xa

♫Vì giờ mình cùng hoà chung tiếng ca

[Lam]

♫Đừng ngại ngần hãy toả sáng

♫Để luôn nở môi cười

[Bảo]

♫Thật tuyệt vời vì được là chính ta

♫Luôn vui tươi tự nhiên oh lá la

[Lam]

♫Cùng về ngoài rặng rờ

♫Thêm tự tin ta bay cao

[Đồng thanh]

♫♫Hãy hát lên khát khao từ trong trái tim

♫♫Toả sáng ước mơ của chúng ta

♫♫Cất tiếng ca với bao niềm tin cháy bỏng

♫♫Để xoá hết đi mọi âu lo

♫♫Hãy cứ luôn sống vui vượt qua chính mình

♫♫Rạng rỡ nét xinh tươi tự nhiên

♫♫Đừng mãi đắn đo với giấu đi những điều ước mơ

♫♫Hạnh phúc sẽ luôn mãi dâng trào

[Nó]

♫Hãy hát lên khát khao từ trong trái tim

♫Toả sáng ước mơ của chúng ta

♫Cất tiếng ca với bao niềm tin cháy bỏng

♫Để xoá hết đi mọi âu lo

♫Hãy cứ luôn sống vui vượt qua chính mình

♫Rạng rỡ nét xinh tươi tự nhiên

♫Đừng mãi đắn đo giấu đi những điều ước mơ

♫Hạnh phúc sẽ luôn mãi dâng trào

[Minh Anh]

Rap:

♫Well come to my life

♫Nơi đây đang tràn ngập niềm tin

♫Well come to my life

♫Nơi đây đang hát vang khúc ca

♫Well come to my life

♫Nơi đây đang tràn ngập niềm tin

♫Well come to my liê

♫Nơi đây đang hát vang khúc ca

{Rạng rỡ ước mơ xanh -Đồng Nhì}

Kết thúc phần thi với biết bao nhiêu sự cổ vũ, la hét ở phía dưới sân khấu. Tụi nó và tụi hần nắm tay nhau, cuối nhẹ đầu rồi bước vào bên trong.

-Vâng, và bây giờ mời tất cả các lớp ra sân khấu để nghe công bố kết quả cuộc thi Queens of Kings..... -MC

-Tôi sẽ công bố cách thức bình chọn cũng như cách chấm điểm của 4 vòng thi mà các lớp đã trải qua -MC

-Lớp giành được chiến thắng là lớp có tổng số lượt bình chọn cao nhất và có tổng số điểm của 4 vòng thi cao nhất. Nhà trường sẽ bỏ ra 30' để tất cả các bạn nhắn tin cho lớp mà mình yêu thích. Cú pháp tương ứng với số cuối của các lớp. Ví dụ nếu các bạn thích lớp 11A1 thì nhắn với cú pháp A1 gửi 9089 và các lớp khác cũng tương tự.....-MC và một tràn

-Và bây giờ..... 30' để các bạn nhắn tin.... Bắt đầu -MC

30' sau

-Thời gian nhắn tin kết thúc..... Và bây giờ tôi sẽ công bố kết quả của 3 lớp có số điểm cao nhất..... -MC

Phần thi lớp

👑11A1

👑11A2

👑11A7

Điểm phần thi IQ

👑100/100

👑96/100

👑96/100

Điểm phần thi thời trang

👑98/100

👑99/100

👑97/100

Điểm phần thi năng khiếu

👑100/100

👑95/100

👑95/100

Điểm phần thi kết hợp

👑100/100

👑98/100

👑95/100

Tổng cộng

👑Lớp 11A1: 398/400

👑Lớp 11A2: 388/400

👑Lớp 11A7: 383/400

Tổng số bình chọn

👑Lớp 11A1: 45,2%

👑Lớp 11A2: 32,8%

👑Lớp 11A7: 22%

-Vậy lớp chiến thắng trong cuộc thi Queens of Kings năm nay là lớp 11A1, xin chúc mừng tất cả các bạn -MC

“Bóp.....bóp..... “-hàng loạt tiếng vỗ tay cùng những tiếng hò hét chúc mừng chiến thắng của tụi nó và tụi hần. Còn về phần 3 nhò Linh, My và Chii thì đứng ngo ngác, mặt tối sầm lại.....

-Và cũng xin chúc mừng 2 lớp đã về nhì và về 3 đó chính là lớp 11A2 và 11A7..... Xin chúc mừng tất cả các bạn -MC

“Bóp.....bóp..... ” -lại thêm 1 trận vỗ tay hưởng ứng của phía dưới sân khấu.

Để chúc mừng cho chiến thắng lần này, cô Lan cùng thủ quỹ đã chia ra 1 số tiền ko nhỏ để khao tập thể lớp 11A1, lấp đầy các khoảng trống trong bụng của gần 45 con heo 3 và cùng nhau tạo ra 1 kế hoạch đi chơi 1 tuần tại Phú Quốc.....

♥≡♥≡♥≡♥≡♥≡♥≡♥

End chap 15 :*****

Xl m.n vì Yuu up chap trễ :(tại Yuu bận thi HSG nên ko có thời gian up chap cho m.n và cũng một phần vì Yuu lười :>

Mong m.n đừng giận Yuu. Yuu thì xong r nên Yuu hứa sẽ up chap thường xuyên :****

Bạn đang đọc truyện *Bộ Tam Siêu Quỳ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 16: Phú Quốc, We Came Here!!

Xin chào m.n :*****

Tất cả mọi người đều đã tập trung đủ ở dưới tầng trệt, chỉ thiếu nó và hấn.. Bởi vì chị Khanh nhà ta, sau khi nghe lời rủ rê đi chơi thì lật phổng nhanh vào WC tắm rửa gần nửa tiếng, hấn thì đứng ngoài, mặt nhằng nhố, rên rĩ

-Khanh, cô lâu thế??? Ngủ quên ở trong rồi à!! -hấn

-Từ từ!! -nó

-Nãy giờ mấy chữ từ rồi hả? -hấn

-Ra liền đây -nó hôn hờ chạy ra

Về phía 2 cặp kia sau khi gặp nó và hấn rồi thì chỉ mún xé xác ra thôi...

-2 vk ck chúng bây ngủ ở trên cho tụi này leo cây á?? -Lam

-Hỏi cô á -hấn chỉ tay qua nó

-Mấy làm sao??? -Minh Anh

-Hỏi hấn á -nó chỉ tay ngược lại chỗ hấn

-Còn mấy bị gì?? -Bảo

-Àii biết, tại cô mà -hấn

-Thôi mệt 2 người quá!! Uizzz, bực bội, nực nội!! Đi shopping đi -Lam

-Ồ, đi!! -nó

Thế là 3 cặp bắt taxi đi thẳng đến trung tâm mua sắm....

Đến trước cửa TT mua sắm, 6 con người này tung tăng bước vào, để lại sau những ánh mắt thêm thườn, những lời ghen tị của mấy đám con gái cũng như của mấy thằng con trai.

-Ủ uôi, mấy chàng kia đẹp trai quá à!! Mà sao đi chung với mấy con xấu thế, xấu hơn tui nữa -nữ khách hàng 1 (bà này bà bị ATSM =)))

-Chối ơi, 3 thiên thần kia mây ơi!! -nam khách hàng 2

Vào đến nơi, tụi nó và tụi hấn kéo nhau tới chỗ ăn uống. Khi đã tìm được 1 chỗ ngồi lí tưởng đó là cái bàn gần cửa sổ thì tụi nó bay thẳng tới, ổn định chỗ ngồi, còn về phần tụi hấn thì cũng tò tò ngồi kế bên.

-Phục vụ ơi!! -nó

-Dạ.....dạ m.n ăn gì ạ??? -sau một hồi dơ thì anh phục vụ cũng lên tiếng

-Anh cho em một mỳ Ý, 2 phở mai que, một ly cam vắt, 2 hũ sữa chua nha -Lam cười

-Em là một com chiên, 2 kem vani, 2 phở mai que, một ly trà sữa nha -Minh Anh nói rồi cũng tặng kèm cho anh phục vụ một nụ cười tỏa nắng

-Còn em thì 2 phở mai que, 3 cá viên, một mỳ Ý, 1 trà sữa, 2 hũ sữa chua nha!! Thanks anh nhiều!! Hi -nó nở nụ cười chết người

-Vâng...vâng... Còn 3 cậu ạ?? -anh phục vụ

3 chàng nhà ta khi thấy 3 nàng cười với người khác thì mặt biến sắc, lạnh lùng hấn

-Một mỳ Ý, một trà sữa -Tuấn Anh

-3 phở mai que, một trà sữa -Tuấn Anh

-Một bò bít tết, một cafe -hấn lạnh lùng

-Vâng...m.n chờ tí ạ!! -anh phục vụ cuối đầu trân trọng

Thấy tụi hấn như thế, tụi nó cũng khá tò mò vì tại sao tụi hấn quay 180° nhanh thế

-Nè, nè..... Mấy anh sao vậy?? Sao nhìn mấy anh giống mấy cục băng đi động á -nó quơ quơ tay trước mặt hấn, nói

-Ồ, sao vậy?? Bị gì nhập hả?? -Minh Anh

-Khó chịu -hấn trả lời ngắn gọn

-Bệnh hả hay sao mà khó chịu??-nó

-À thôi, ko có gì đâu!! Ăn đi ha -Bảo

Sau khi ăn uống no nê thì tụi nó và tụi hấn dẫn tay nhau, đứng giữa TT mua sắm tranh luận về việc sẽ đi đâu chơi..

-Đi shop mua đồ đi!! -Minh Anh

-Ko, đi ăn kem đi -Lam

-Ê, cái con điên kia, mấy mới ăn xong mà giờ ăn nữa hả?? -Minh Anh phản kháng

-Thôi mệt quá!! Giờ ai mún đi đâu thì tách ra mà đi rồi lát lại tập hợp ở đây!!! Ok!! -nó

-Ok!!!! -đồng thanh

Nói xong cả 2 đứa chạy đi, lời theo cả 2 thằng con trai đó là Tuấn Anh và Bảo, để lại nó và hấn mặt ngu ngu nhìn theo chúng bạn.

-Quản, đi lên tầng 2 mua trang sức nha! -nó

-Ừ -hấn

Nó và hấn từ từ rảo bước trên thang máy lên tầng 2

.....Tầng 2: Trang sức đá quý

Nó dạo bước một vòng rồi dừng lại tại một quầy có bán cái lắc tay và bộ nhẫn cặp rất đẹp mắt. Hấn đi đằng sau, hiểu ý nên đi thật nhanh lại chỗ nó..

-Cái lắc này với cặp nhẫn bao nhiêu vậy?? Tôi lấy được ko?? -hấn

-Dạ vâng, được!! Đùng là anh chị rất có mắt nhìn đấy. Đây là cái lắc cũng như cặp nhẫn đẹp nhất mà chúng tôi bán đấy. Và chỉ còn có 1 mà thôi -cô nhân viên

-Thế lấy cho tôi cặp đó với cái lắc nhé!! -hấn

Nó thấy thế thì cũng ngạc nhiên vô cùng, trong lòng cũng thấy vui vui vì hấn mua đồ cho mình. Nó và hấn bước xuống tầng trệt, kiếm ngay cái ghế ngồi để chờ 2 con bạn trời đánh

-Nè, cho cô nè!! -hấn nói rồi quăng lên tay nó hộp nhẫn và cái lắc tay

-À, ờ cảm ơn anh nhiều -nó cười

Nó vội mở hộp nhẫn ra và.....thấy trong hộp chỉ còn một chiếc dành cho nữ

-Ừa sao kì vậy, nhẫn cặp là tới 2 chiếc lận mà -nó

-Ờ thì..... tui lấy hết một chiếc dành cho nam đeo rồi!! Mún coi ko?? Nè..... -nói rồi hất chìa bàn tay trái ra, trên ngón áp út có đeo chiếc nhẫn đó

-Hờ.... Anh gan ha!! Dám lấy đồ của tui đeo ngon lành ha -nó

-Ple....ple... Thôi tui đeo 1 chiếc cổ đeo 1 chiếc há -hắn nói rồi lấy chiếc nhẫn còn lại trong hộp đeo vào tay nó

Nó gương, mặt đỏ như trái cà chua, lật đật đứng dậy chạy đi mất....

Và sau khoảng một thời gian vô cùng ngắn ngủi (ngắn.... :3) 2 cặp còn lại cũng đã xác lại chỗ tầng trệt

-Chúng bây vui nhĩ?? -nó liếc xéo

-Vui sao ko, tao gồm được mở đồ hiệu lun nè -Minh Anh nói rồi giờ mấy túi đựng đồ mà mình đang cầm trên tay

-Hờ.... Đĩ về được chưa 2 má!?? -nó

-Vệ!! -Lam

Tại nó và tui hất lại một lần nữa bắt taxi đi về khách sạn để soạn lại đồ mình vừa mua và nghỉ ngơi để bắt đầu một ngày mới tại biển Phú Quốc này....

♥≡♥≡♥≡♥≡♥≡♥≡

End chap 17 :****

Yuu thức phía viết chap mới ấy =.= có ai thuôn Yuu hom :3

Hoyy ai giải bộ quan tâm đề :>>

Bạn đang đọc truyện *Bộ Tam Siêu Quậy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Đi Chơi (Tiếp)

Sáng hôm sau, lớp tui nó đều đã được giọng nói truyền cảm của cô Lan gọi dậy :))

Lịch trình hôm nay của lớp 11A1 là đi thuyền ngắm san hô trên biển và chuyển khách sạn ở đảo gần đó ờ. Khihi nó và hân từ trên phòng bước xuống thì đã thấy mọi người chờ sẵn, cô Lan thì đi vòng vòng đếm sĩ số.

-Đủ người rồi, thôi chúng ta đi thôi -cô Lan

-Vâng... -đồng thanh

Trên tàu, tui nó tách riêng nhau ra, mỗi cặp một việc. Minh Anh với Tuấn Anh thì chạy lon ton lên chỗ bác lái tàu đòi bác chỉ cho các lái (Yuu: 2 anh chị này mà lái thì...thòu xác định lun há :3)

Lam và Bảo thì đứng bên vành tàu, tay cầm cái cần câu, miệng thì ngồi lì nhĩ nói chuyện vì sợ nói lớn cá, tôm, mực gì bơi đi hết :)) Còn mỗi mình nó và hân thì ngồi cái nhau chí chóc, làm tâm điểm của cả lớp.....

-Mệt quá, ko cãi nhau với cô nữa, cãi nhiều đôi bụng lấm-hắn (có liên quan quá nhẻ :>>)

-Hờ.....chứ anh tưởng tui thích cãi nhau với anh à!! Áo tưởng gồm -nó

-Cô.....-hắn

-Thôi, tui selfie đăng facebook đây -nó nói rồi móc trong túi ra cái ip 6 ngồi tự sướng

Hắn thấy thế cũng tò mò, nấn nĩ nó cho chụp chung :> (Yuu: trai đẹp đi xin gái đẹp cho selfie chung :))

Hắn mún chết há bé Yuu *mặt đen lại*

Yuu: à ko ko, em đẹp chứ em đâu có điên *cảm dếp* Em còn ều dòi lóm :)))

-Ê, Khanh!! Cho tui chụp chung với!! -hắn

-Anh cũng biết selfie há?? -nó ngạc nhiên

-Ờ ờ, sao cũng được, cho tui selfie chung đề nói nhiều quá hê!! -hắn

-Ok ok!! -nó

“Tách”.....xong -nó tí te tí túm cầm dt trượt trượt xem lại những hình mà mình vừa chụp

Sau khi tham quan cũng như ngắm những rạn san hô trên biển rồi thì khoảng 3h chiều, lớp tui nó lại tiếp tục thẳng tiến ra đảo Hòn Thom

4h30’ lớp tui nó đã có mặt trước đảo Hòn Thom. Một hòn đảo xinh đẹp với nhiều chỗ vui chơi, cảnh thì đẹp lộng lẫy. Tui nó xuống thuyền và đi đến khách sạn theo sự chỉ dẫn của cô Lan.

-Cà em, hôm nay chúng ta sẽ ở lại khách sạn W.Y.T và sau 5 ngày nữa, chúng ta sẽ đi thuyền về lại đảo Phú Quốc để lên đường về Thành Phố -cô Lan

-Dạ -đồng thanh

-Thôi, ta về khách sạn nghỉ ngơi nhá!! -cô Lan

-Dạ -đồng thanh

Vì khách sạn cũng gần đây nên lớp tui nó quyết định đi bộ đến khách sạn để vừa được ngắm cảnh đẹp, vừa được hít thở ko khí trong lành, thoải mái.

+++++Trước cửa khách sạn W.Y.T

-Các em có thể chọn phòng tùy thích nhưng vẫn theo cặp cũ nhá!! -cô Lan

-Vâng -đồng thanh

Tại nó và tui hân đồng loạt đi loanh quanh các phòng, cuối cùng cũng chọn được phòng số 89. Trong phòng ở khách sạn này thì cũng chỉ có 1 cái giường to, 1 bộ sofa, 1 cái phòng tắm

-Trời đất, phòng nào ở đây cũng có 1 cái giường thôi há?? -nó than

-Cô còn ở đó than với thờ lo soạn đồ đi!! Soạn cho tui lun nhá, hồi nãy tui xách một đồng đồ cho cô rồi ấy -hắn nói rồi bước vào WC.

-Hừ, đồ đáng ghét..... -nó nói rồi tặng thêm cho hắn cái gối nhưng nó chạm một bước vì hắn đã chui tọt vào phòng và cái cửa đã lãnh toàn bộ trận đó :)))

-Đồ đáng ghét.... -nó nằm trên giường, mắt thì dán vào cái ipad nhưng miệng ko quên chửi rủa hần

Lát sau hần đi ra với bộ đồ thể thao màu trắng, mái tóc ướt được hần sấy khô, bông bông. Nhìn hần bây giờ rất quyến rũ. Nhưng điều đó ko làm nó chú ý, nó vẫn ngồi nghịch ipad ngon lành.

-Tui ngủ trên giường, anh nằm sofa. Ok!! -nó

-Ko, cô nằm sofa thì có -hần

-Tui nằm giường, anh là con trai nên anh phải nằm sofa -nó

-Ko!! Thế nằm chung đi!! -hần nói rồi nhảy phọt lên giường nằm, ôm quanh eo nó

-Hơ, ĐỒ BIẾN THÁI.... ĐỒ DỄ GIẢ. Xích ra cho tui nhò -nó nói, mặt đỏ như trái cà chua

-Hahaha, dễ thương quá!! Hahaha.... -hần cười lớn

-Xuống ngay!! -nó cong chân lên đập hần bay xuống đất

-Ui! da đau!! Cô điên à -hần nhăn mặt

-Anh mới điên à -nó

-Thế đừng trách tui làm đau cô nhá!! -hần cười gian

-Anh.....anh ĐỊNH LÀM CÁI GÌ TÔI??? -nó

“Pháp...” Tình hình hiện giờ là hần đang cắn vào má nó một cái rõ đau.

-Hix hix, quá đáng.... -nó đang định khóc thì hần quàng tay qua ngay eo nó, ôm nó và kết quả là.....nó nín tịt lun.

-Ngoan nào, ngủ đi!! -hần ghé sát vào tai nó, nói nhỏ nhẹ và thế là cả căn phòng chìm vào im lặng. Nó thì ngượng quá nằm im ru nhưng rồi cũng mệt và chìm vào giấc ngủ cùng với người mà nó cần phải suy nghĩ nhiều về người đó....

♥≡♥≡♥≡♥≡♥≡♥≡

End chap 18 :*****

Awwww, mệt quá :)))

Sến súa quá :)))

Bái bai mún nhé :)))

Bạn đang đọc truyện *Bộ Tam Siêu Quậy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 19: Thân Phận Bị Bại Lộ

Âng nhông mún 3 Yưu đã quay lại và sẽ la liếm hơn xưa :)))

Nói gì chứ chúc mún đọc truyện vvv ạ :***

👑👑👑👑👑👑👑👑👑👑👑

5 ngày sau.....

Sau khi lớp tụi nó đã có 1 tuần ăn chơi thì chiều hôm đó, lớp nó đã lên đường trở về Thành Phố. Khoảng 9h tối, lớp tụi nó đã về đến nhà. Vì xa nhà một thời gian khá lâu nên tụi nó và tụi hần quyết định phóng thẳng về nhà luôn, ko ghé đâu chơi nữa.

Sau một tuần đi chơi về, tụi nó và tụi hần ai cũng mệt nhưng vì lịch học khá nhiều cũng như sắp thi học kì nên tụi nó và tụi hần vẫn phải vác xác tới lớp để học. Nhưng ngồi trong lớp, tụi nó và tụi hần hầu như ko chú tâm gì đến việc học mà chỉ ngồi làm việc riêng nó và hần ngồi chỉ chóc nhau liên tục, Minh Anh thì ngồi lướt face, Tuấn Anh ngồi chơi game, Lam thì đeo hearphone, gục đầu xuống bàn ngủ, còn bạn Bảo thì.....chống cằm ngồi ngắm bạn Lam :)))

“Tùng.....tùng.....”

Tiếng trống giải lao vừa vang lên thì tụi nó đã kéo tay nhau ra sân sau trường đứng nói gì đó....

-Lam, Minh Anh cúp học ra bar đi, thằng Ren nhắn tin cho tao bảo là bar có chuyện -nó (bạn nào ko nhớ Ren thì xem lại chap 3 há!! :>)

-Còn 3 ông kia tính sao?? Lỡ đòi đi theo tụi mình thì sao?? -Minh Anh

-Chắc ko sao đâu, hồi nãy tao thấy 3 ông cũng đi đâu á! Nghe đâu là cúp học đi chơi á!! -Lam

-Đi chơi mà ko rủ tụi mình á?? -nó

-Ủ, chắc vậy!! Nghe im ru à, đâu có nói gì đâu -Lam

-Thôi, đi!! Ko trễ -nó thúc

Về phần tụi hần thì cũng mất tích đi đâu luôn.... Thế là lớp 11A1 đã im lặng lại càng im lặng hơn.

Vì đang gấp nên tụi nó ko tiện đi về nhà thay đồ nên đã vào đại mấy shop trên đường chọn ngay 3 bộ đồ màu đen mặc vào và phóng như bay tới bar Night.

-Chuyện gì?? -nó bước xuống xe, mặt lạnh tanh

-Dạ, chào đại tỷ, chào chị 2 và chị 3 a!! -một hàng vệ sĩ cùng Ren và Rain bước ra, cuối đầu trang trọng chào tụi nó.

-Ủ!! Được rồi! -Lam và Minh Anh mặt lạnh ko kém

-Mà 2 em gọi các tỷ đến đây làm gì vậy?? Có việc gì quan trọng à -nó

-Dạ, bang Black Demon lát nữa sẽ đến đây để gặp mặt các tỷ gì đó đấy ạ -Rain

←←←←GTVN mới←←←←

Rain(Thanh An) 16t, đẹp trai, em song sinh của Ren, gia thế giống Ren, giỏi võ và cũng là trợ thủ đắc lực của tụi nó.

_____loading_____

-Bang Black Demon đứng đầu là 3 thằng con trai đúng chứ? -nó

-Vâng -Ren

End chap 20 :*****

M.n ơi, Yuu sắp thi học kì rồi ~T-T~

Nên dự định sẽ đăng thêm 1,2 chap nữa thì sẽ ngừng để ôn thi khoảng 1 tuần π π

M.n có chờ Yuu hom.ʘ

Aii già bộ quan tâm Yuu điiii $\geq$ __ $\leq$ già bộ chúc Yuu thi tốt điiii $\overline{\text{ o }}$ hi hi

Bạn đang đọc truyện *Bộ Tam Siêu Quý* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21: Dây Chuyền Đôi Cánh Đen

Hề nhỏ m.n :))

M.n nhớ ủng hộ truyện của Yuu nhiều nhiều nhá :3 cơ mà bộ truyện của Yuu đỡ lắm hà $\overline{\text{ o }}$ hay sao mà ko bạn nào cnt hết nhẽ?? Lâm Yuu bị nản >

Dỗ truyện há :)

👉👉👉👉👉👉👉👉👉👉👉👉👉👉👉👉

-Khanh, khó chịu quá hà... Thoát đi!! -Lam

-Dây chuyền đâu??? 2 bây lấy ra hết coi... -nó vừa nói vừa cúi đầu thấp xuống để ngắm, lờ sợi dây chuyền trong cổ áo ra

-Từ từ, để lờ ra chứ mậy... Trôi tùm lum thế lấy khó thật tay vào lấy nên mới ngắm vậy nè -Minh Anh

Sau khi cả ba sợi dây chuyền của tụi nó được lấy ra thì chúng được xếp gọn thành hình tròn để dưới đất, xung quanh phát sáng lên vì có thiết bị kích hoạt khi rời khỏi cổ chủ nhân. Ba sợi dây chuyền, ba viên kim cương đính khác nhau nhưng lại có cùng nhau một điểm chung đó chính là hình thù đôi cánh. Khi nói đến cánh, người ta sẽ liên tưởng ngay đến một đôi cánh được bao bọc bởi màu trắng tinh khiết, trong sáng, nhưng đối với 3 sợi dây chuyền của tụi nó thì hoàn toàn khác biệt, chúng được bao bọc cũng như bảo vệ bởi một màu đen huyền bí nhưng lại rất quyến rũ, một màu đen u buồn nhưng thật ra rất cay độc. Những sợi dây chuyền đó tượng trưng cho những thù lĩnh trong bang. Chỉ những người đứng đầu và những trụ thủ đất lực nhất trong Black Angle mới có thể được sở hữu một sợi. Sợi đặc biệt nhất với đôi cánh đen to cùng những viên ruby đỏ được khắc lại thành chữ K là dành cho nó. Đôi cánh đen to thứ 2 với những viên sapphire màu ngọc bích được khắc lại thành chữ E là dành cho Lam. Sợi còn lại là của Minh Anh với đôi cánh đen to cùng những viên sapphire màu trắng được khắc lại thành chữ H. Ko quá cầu kì nhưng cũng đủ làm cho người nhìn cảm thấy mê mẩn...

-Làm gì vậy?? Ba sợi ghép lại rồi sao nữa Khanh?? -Lam

-Để tao..... -nó nói rồi khom người xuống nói nhỏ: “Kill, bang Black Angle, cần gấp Ren, Rain!!!!”

“.....” (Như dt á :) chờ bắt tính hiệu đã ?>)

“Ren, Rain, bang Black Angle, xin nghe.....”- 3 sợi vừa phát sáng vừa phát ra âm thanh

-Ren, Rain, ba tý đây!! Kill, Ellie và Hanna đây -nó

“Sao nay 3 tý liên lạc bằng dây chuyền vậy?? Có chuyện gì há?? ” -Ren

-Nhờ em nhắc lại với Quân, Bảo và Tuấn Anh là 3 tý bị bắt và đang ở một khu nhà hoang, ko rõ địa chỉ, nhưng chủ mưu của cuộc bắt cóc này là Gia Linh, Quỳnh My và Linh Chi.....-Lam

“Sao?? 3 tý bị bắt á?? Rồi 3 tý có sao ko?? “- Rain

-Ko sao, 2 em chỉ cần nói nhiều đó với 3 ông kia rồi kêu 3 ông tìm mọi cách để rút hết hợp đồng cũng như các khoản tiền trong cty nhà 3 nhỏ đó để nhà 3 nhỏ đó đổ nợ, nên nhớ nợ càng nhiều càng tốt. Còn về phần ở đây thì 3 tý tự xoay sở được -nó

“Vâng!! 3 tý nhớ an toàn nha! Có gì thì liên lạc với 2 anh em em nhá!! ” -Rain

-Ừ!! -Minh Anh

-Sắp có trò vui rồi đây!! Nhưng lần này hơi gây go đấy, ko dễ nuốt như mấy lần trước đâu -nó nhếch môi, nở nụ cười quỷ dữ

-Thế thì càng thú vị chứ sao -Minh Anh

-Ờ, chấp....hết..... -Lam

♥♥♥♥

End chap 21 :*****

Chap này nó nhầm nhầm :)) cơ mà nó cụt ngắn hè :3

Yuu lên con lăm biếng đời :>

Bạn đang đọc truyện *Bộ Tam Siêu Quý* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Lo Lắng

Hề nhỏ m.n :))

Sau 1 tuần vất vả bù đầu bù cổ vào đồng đề thi thì Yuu đã quay lại :) nhớ m.n ghê ?>

Chúc m.n đọc truyện vui ạ :3

👉👉👉👉👉👉👉👉👉👉👉👉👉👉👉👉

Tại bar Crazy Dog, bar của tụi hần (tên bar dễ xuong phét :3)

-Bảo, mấy giờ rồi mậy?? - Tuấn Anh đang ngồi trên sofa, tay chọt chọt quẹt cái dt

(Yuu: hình như anh chơi chém dưa hấu

phớ hơn?? *cười “ngây thơ”*

Tuấn Anh: con này NGU phét!! Người ta là chém trái cây mà miiii nói là chém dưa hấu là thế nào??

Yuu: khác nhau à??? =.=

Tuấn Anh: khác sao ko!! Cần nghe giải thích hơn?

Hắn: thôi, IM ngay chưa cái con Yuu hăm với cái thằng bệnh hoạn kia!! *đập bàn*

Yuu: À thôi, mấy anh chơi vv, em đi đây!! *cầm dép* *xách quần* *chạy* :>)

-Đt mà đầu sao ko coi?? -bạn Bảo dễ thương cũng đang bận dán mắt dỏ màn hình laptop

-Đt ko có giờ!! -Tuấn Anh (nà nĩ?? O_o đt đập đá còn có giờ hưởng chíu cái ip 6 của ông này =.=)

-O, cái thằng điên này →_→ mà y thêm đôn à?? -Bảo đóng laptop lại, liếc xéo Tuấn Anh :)

-À thôi :) ko cần!! -Tuấn Anh -*Quay qua hắn* Ê Quân, 10h30 rồi đó, ko biết 3 nhò kia ngủ chưa ha!?

-Mấy tướng 3 nhò đó ngoan lắm à?? Mới 10h30 mà ngủ cái chíu? -hắn

-Ờ ha!! Thôi kệ đi! Chơi đi, sáng về -Tuấn Anh

*****

Lúc 11h15.....

♪I miss the taste of a sweeter life

♪I miss the conversation

♪I'm searching for a song tonight

♪I'm changing all of the stations

♪I like to think that we had it all

♪We drew a map to a better place

♪But on that road I took a fall

♪Oh baby why did you run away

♪I was there for you

♪In your darkest times

♪I was there for you

♪In your darkest night

♪But I wonder where were you

♪When I was at my worst

♪Down on my knees

♪And you said you had my back

♪So I wonder where were you

♪When all the roads you took came back to me

♪So I'm following the map that leads to you

♪The map that leads to you

♪Ain't nothing I can do

♪The map that leads to you

♪Following, following, following to you

♪The map that leads to you

♪Ain't nothing I can do

♪The map that leads to you

♪Following, following, following

[Maps -Maroon 5]

-A lô, aii vậy??? -hắn

-Anh Quân, em Ren nè, là đệ từ chị Kill ấy!! -Ren vội vã

-À, có chuyện gì mà gọi cho anh giờ này vậy?? -hắn

-Chị Kill, chị Elie, chị Hanna bị...bị.... -Ren

-Bị gì? Em nói nhanh lên -hắn sốt ruột

-Bị....bị 3 nhò Linh, My với Chi bắt vớ 1 cái nhà kho ko rõ địa chỉ. 3 chỉ còn kêu em nói với mấy anh là tìm cách rút hết tất cả các hợp đồng trong cty nhà 3 nhò rồi khiến cho nhà 3 nhò đó mắc nợ càng nhiều càng tốt... còn chuyện ở nhà kho cứ để chị Kill và 2 chị kia lo..... -Ren làm một lèo

-Hừ.....cảm ơn em!! -hắn cúp máy

-Heyy, Quân!! Aii gọi mà mặt mày căng thế?? -Tuấn Anh

-Khanh, Lam với Minh Anh bị bắt cóc rồi!! -hắn

-Cái gì.....?? Aii bắt -Bảo đập bàn, đứng dậy hỏi

-Còn aii vào đây mà dám bắt 3 bà đó ngoài 3 con Linh, My với Chi -Tuấn Anh

-Dờ tính sao đây Quân?? -Bảo

-Lấy 3 cái laptop ra hết đi, tui mình rút hết hợp đồng của cty nhà 3 nhò đó rồi làm cho gia đình 3 nhò đó nợ ngập mặt!!! -hắn lạnh lùng, mở laptop của mình ra, bấm liên tục

-.....

-Con ranh, bộ mày điếc à!? Tao hỏi mà mày ko nghe à?? -nhỏ Chi cúi

-Hờ... Bộ mày ko nghe người ta nói là im lặng là đỉnh cao của sự kính bí à?? Ko ngờ mày ngu đến vậy đấy -Minh Anh mặt lạnh ngắt, nhếch môi cười

-Tao biết tóc tao đẹp hơn tóc mày rồi, nên mày ko cần phải khen chửi cho tốn sức -Minh Anh

-Mày..... -nhỏ Chi cứng họng, cầm cây kéo có sẵn trên bàn tiến lại gần Minh Anh

-Thế ko biết sẽ như thế nào khi tao thiết kế cho mày một mái tóc mới nhì?? Chắc là thú vị lắm nhì?? -nhỏ Chi

-Tao...thích...mày...đấy!! -Minh Anh nhếch môi

“Xoẹt...xoẹt....” nhỏ Chi cầm cây kéo, cắt nắm tóc của Minh Anh một cách ko thương tiếc

-Cứ chờ điiii, mày sẽ được hưởng thụ gấp mười lần như thế này -Minh Anh

-Bây đầu, đem con dao ra đây!! -nhỏ Chi

-Đẻ tao xăm cho mày vài đường trên mặt nhè!! -nhỏ Chi nói xong liền lấy con dao gạch ngay trên mặt Minh Anh một đường dài, ko sâu lắm nhưng cũng đủ để khiến máu ứa ra

-Mày gan lắm!! Ngày này năm sau sẽ là ngày gỗ của mày... -Minh Anh vừa dứt lời thì sợi dây trói nhỏ cũng đứt ra (O_o lực mạnh quáááá)

-Sao...sao...mày thoát được?? -nhỏ Chi mặt tái mét

-Khinh người quá đấy!! -Minh Anh nhếch môi

-Bây...bây đâu?? Xong lên -nhỏ Chi

-Hờ, lại khinh người, bấy nhiêu dây còn ko đủ tao giải ngựa nữa là đằng khác -Minh Anh nói rồi giờ chân đạp, giờ tay đánh từng thẳng đàn em của nhỏ Chi bay ra xa :))

-Mày....mày.... -nhỏ Chi xanh mặt khi thấy Minh Anh đang từ từ tiến lại gần mình cùng con dao trên tay

-Minh Anh, cô có sao ko vậy? Có bị gì ko đấy?? -Tuấn Anh từ đâu chạy tới, đứng trước mặt Minh Anh hỏi

-À, anh đâu chui ra thế? Tránh ra coi... -Minh Anh

-Tránh gì mà tránh!! Chạy máu rồi này!! -Tuấn Anh vội về mặt sốt sắn nói -À mà quên, nghe nói cô cùng hai người bạn của mình bày mưu bắt cóc người yêu và bạn của tôi nhì, ăn gan trời rồi à?? -quay qua chỗ nhỏ Chi, Tuấn Anh nói với giọng khinh bỉ

-Anh...em...em... -nhỏ Chi

-Anh em gì ở đây!! Cô quá lắm rồi đấy.... Cô có biết cô đang đụng vào ai ko?? Người yêu là người yêu tôi đấy!! Cô nghe chưa... -Tuấn Anh nói (Yuu: anh này bạo :?> công khai lun cơ đấy :))

Tuấn Anh: *hất mặt* anh mà em! :)))

-Ê ê, anh điên à!!! Người yêu cái mó?? -Minh Anh ngờ người hỏi lâu rồi găng họng lên cái :)

-Thôi mệt, nói nhiều quá điiii ra khỏi đây nhanh!! -Tuấn Anh lôi tay nó đi, để lại nhỏ Chi với tức giận cùng đồng đàn em nằm la liệt dưới đất

_____Tại phòng nhốt Lam_____

-Mày vẫn còn một cơ hội đấy, nếu mày bỏ anh Bảo và quý xuống lấy xin tao tha mạng thì tao hứa sẽ thả mày ra, ko đụng vào 1 sợi tóc -nhỏ My bước tới, nói

-Hahahaha, mày mơ giữa ban ngày à!! Cái thể loại của chúng mày, đến chó nó thấy nó còn quăng chữ KHINH vào mặt, ngừi

nó còn ko ngừi hướng chửi là tao!! Quý hả, kêu mấy thẳng đàn em của mày quý cho mày coi!! Hahaha -Lam vừa nói vừa phả lên giọng cười khinh bỉ

-Con này...mày...mày chán sống rồi à!? Thế tao cho mày toại nguyện nhá -nhỏ My bước đến, trên tay nhỏ còn có con dao nhỏ

-Ko phải là chán sống mà là đang muốn coi mày làm gì được tao thôi!! Hờ... -Lam nói ko thêm liếc nhỏ My đến một cái

-Vậy tao dùng con dao này xăm cho mày vài chỗ trên mặt, trên tay và trên cổ nhá!! -nhỏ My bước lại gần, đưa con dao lên, cửa mạnh vào cổ Lam khiến máu chảy ướt cả cổ áo Lam. Lam cảm thấy rất đau, ko phản kháng lại được khi tay chân bị trói tùm lum. Đồng “Rầm”, cánh cửa phòng bị bay ra xa vì bị một lực nào đó tác động và điều quan trọng hơn hết là người đã đá cánh cửa đó chính là...Bảo.

-Cô gan lắm, cô dám đụng vào cô ấy, tôi dám cá một điều là tính mạng của cô, sẽ ko được bảo toàn đâu! -Bảo vội về mặt tức giận nói với nhỏ My nhưng đầu ai biết rằng khi thấy Lam đã ngắt liệm điiii cùng đồng dây trói trên tay và chân, lòng Bảo như bị thắt chặt lại, nếu anh tới sớm hơn chắc hẳn Lam đã ko bị như vậy.

-Anh...anh.... -nhỏ My

-Cô chờ đó điiii! -Bảo nói rồi tiến lại chỗ Lam, dìu Lam ra khỏi căn phòng để lại một mình nhỏ My cùng ánh mắt căm phẫn

_____Tại phòng nhốt nó_____

-Hờ, nếu tao giết mày lun ngay bây giờ thì sao nhì?? -nhỏ Linh nở nụ cười của ác quỷ

-Không phải là mày giết tao, mà là chính tay tao sẽ tiễn mày xuống gặp Diêm Vương!! Ngay bây giờ....-nó nói xong thì sợi dây trói cũng bị đứt ra O_o

-Sao...sao mày...thoát được!? -nhỏ Linh xanh mặt

-Tụi bây khinh người quá!! Tao là ai!! Đoan Khanh đấy nhá!! Mấy dụ trói này xưa rồi!! -nó nhếch môi

-Mày....mày.... -nhỏ Linh

-Khanh.Khanh...có sao ko?? Tụi đến cứu cô nè -hắn hốt ha hốt hải chạy vào

-Kệ anh!! Ai kêu anh cứu đâu...tránh ra cho tụi xứ nhỏ này coi -nó nói rồi giờ chân đá cho hắn một cái (phũ :?>)

-Hờ, đi về!! -hắn nói rồi móc trong túi cái đt bấm bấm gọi cho Rain và Ren

“Alô, em nghe nè anh!!” -Ren

-Tụi anh cứu xong 3 tỷ của tụi em rồi, còn việc ở đây nhờ vào tụi em nhá, tụi anh về trước, nhớ bắt 3 nhỏ kia lại để 3 tỷ của em xử nhá!! -hắn

“Dạ, mấy anh về đi!!!” -Ren

♥♥♥♥

End chap 23 :***

Hì hi :) chap này đủ dài chưa mún >= chắc là đủ rồi há :) Yuu đang vừa coi The Remix vừa viết chap đó :) có ai coi giống Yuu hơn :3

-Ghê thiệt chứ!! -tụi hần đồng thanh

-Ờ, cũng thường thôi!! -Minh Anh hất mặt

-Vậy giờ tới tao nhì!! -Lam nhếch môi

-Xin...xin cô...tha cho...tôi!! -nhỏ My mặt xanh lè

-Ừa, này còn hất hất mặt mà, sao giờ yếu xìu vậy cô gái!? -Lam

-..... -im lặng

-Sao im vậy?? Thấy tao chưa chết mày ko tức à!? Ờ, đừng tưởng chỉ có mình mày mới biết rạch cổ, rạch mặt thôi nhá!! -Lam nói rồi đứng ra sau lưng nhỏ My, choàng tay có cầm con dao lên trước mặt, rạch một đường mạnh khiến máu túa ra. -Tao...cũng...hồ...báo...lắm đó!! -Lam thì thầm

-Tha...tha...cho tôi!! Năn nỉ...cô! -nhỏ My thều thào

-Tha cho mày à?? Sao dễ vậy!! Thấy mày cũng có ý tốt nên tao tặng cho mày thêm 2 gạch trên tay nữa thì thôi há!! -Lam đi vòng ra phía trước, cầm con dao kéo mạnh hết cánh tay nhỏ Chii, chưa xong, Lam còn kéo thêm cánh tay bên kia khiến máu ứa ra, bốc mùi tanh nồng nặc

-Áaaaa, THA.....TÔI!!! -nhỏ My khóc nức

-Thôi mệt quá, giữ lời hứa, xong hai cánh tay rồi!! Ra giải lao đây -Lam

-Cao tay nhự!! Cơ mà như thế có quá nhẹ ko?? -Bảo

-Chưa xong mà!! Phần hay rồi kia! Khanh, tới lượt mày ấy, làm cho đẹp vào :)) -Minh Anh

-Ok!! -nó

-Gia Linh, sao rồi? Dạo này cô khỏe ko?? Có rảnh chơi với tôi một tí ko!? -nó nhếch môi

-Mày im đi!! Giết tao đi... Đừng nói nhiều!! -nhỏ Linh

-Giết mày há?? Chờ tí đã!! Tao cho tụi mày coi cái này há!! Ren lấy laptop đưa cho Quân dùm tỳ -nó

-Dạ!! -Ren -Nè, anh Quân!!

-Cảm ơn em!! -hần -Mở cái đó à Khanh??

-Ừ!! -nó vừa dứt lời thì trên màn hình laptop hiện lên một video

-Mày...tụi mày đã làm...làm gì với gia đình của tụi tao?? -nhỏ Linh như hét lên

-Ko...ko thể như thế được!! -nhỏ Chii

-Tụi mày..... -nhỏ My

-Ấy ấy nói bậy rồi!! Tụi tao đâu có làm, người làm là 3 chàng trong mơ của tụi bây kia!! Hahaha.... -Minh Anh phá cười

Đúng thế, video mà hần phát lên là đoạn video ghi lại toàn bộ quá trình phát triển các cổ phần của các cty trong nước, trong đó có 3 cty phát triển rất lớn đó là cty của nhà 3 nhỏ đó, nhưng đột ngột số cổ phiếu của 3 cty ấy bỗng dưng tuột dốc trầm trọng, nọ nản chổng chất, làm ăn thua lỗ

-Sao....sao có thế?? -nhỏ Linh

-Ko gì là ko có thể đối với tụi này cả!! Tụi mày đã thấy hết rồi phải ko? Ok!! Bây giờ là tới lượt tao xử mày nhé -nó nhếch môi

-Tôi....tôi... -nhỏ Linh

-Đừng lo!! Tao làm nhẹ nhàng lắm!! -nó

-..... -im lặng

“Xoẹt...” cây kiếm của nó đã xọc ngang qua người nhỏ Linh, dù ko sâu nhưng cũng đủ để máu bắn ra....

-Áaaaa..... -nhỏ Linh

-Sao, đau ko?? Chắc đau lắm há? Chưa hết đâu.... -nó -Minh Anh, phiền mày cho tao mượn lọ thuốc nhá!!

-Ok cung!! -Minh Anh

-Cô....cô...định làm...gì tôi nữa?? -nhỏ Linh

-Làm gì há?? Làm cho cô sống ko bằng chết ấy!! -vừa dứt lời, nguyên một lọ dung dịch của Minh Anh đã được đổ sạch lên người của nhỏ Linh, mặt mày, tay chân của nhỏ bây giờ nhìn rất ghê rợn...

-Chúc cô may mắn với đáng về này!! -nó nhếch môi rồi đi tới chỗ tụi hần cùng 2 con bạn mình đang ngồi

-Thôi!! Xong nhiệm vụ rồi, về thôi!! -nó vừa nói vừa vươn vai

-Ừ!! Về thôi -tụi hần đồng thanh

-3 nhỏ này giao cho 2 em nhá!! Muốn làm sao thì làm!! Thà hay ko cho tụi em hoàn toàn quyết định... 3 tỳ về đây -Lam

-Bye m.n -Ren và Rain

-Bye em!! -đồng thanh

♥♥♥♥♥

End chap 25 :*****

Xin lỗi m.n vì sự chậm trễ của Yuu T-T

Mong m.n đừng giận Yuu nhá :)))

Bạn đang đọc truyện *Bộ Tam Siêu Quý* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 26: Phi Vụ Tô Tình

E hèm=]] chap này sẽ nói về một cuộc đi chơi cùng một màn tỏ tình vô cùng lãng mạn của.....bạn Lam xinh đẹp và bạn Bảo dễ thương :3

👉👉👉👉👉👉👉👉👉👉👉👉👉👉👉👉

Tin nhắn facebook (messenger)

Kaiz: -Hey Lam, chưa ngủ à??

Lam xd: -Chưa, còn sớm mà!! Đang lướt Face.. Cơ mà sao Bảo ko ngủ đi!!?

Kaiz: -Ngủ làm gì, thức ngắm Lam!! Hehe....)

Lam xd: -Izzzz, thôi được rồi!! :> Tui là tui biết tui đẹp rồi :) nên ko cần phải ngắm tui!! Ngại lắm :>

Kaiz: -Vâng! Lam rất đẹp! Hi... Nói chứ mai Lam rảnh ko?

Lam xd: -À thì đầu làm gì đầu nên cũng rảnh!! Cơ mà có việc gì gấp hay đi đầu với Bảo hả?

Kaiz: -Đi vô thư khu vui chơi mới mở ở gần đây hơn?? Nghe nói cũng bự lắm á!!

Lam xd: -Đi đi!! Ngủ sao ko đi.. :)

Kaiz: -Thế mai 8h sáng Bảo qua phòng Lam nhá!! Nhớ là ko được nướng đầu đấy! Nướng là Bảo đi một mình luôn!!

Lam xd: -Ok ok!! Khỏi lo, thôi bye Bảo há! Lam đi ngủ dưỡng sức mai đi chơi đấy!!

Kaiz: -Ồ, Lam ngủ ngon há!!

Lam xd: -Ừ! Bảo cũng vậy nha. Bye!!

(2 anh chị này rảnh phết :3 ở chung nhà mà còn tin nhắn này nọ :>)

_____ Sáng hôm sau _____

8h20' ....

"Reng... reng..." Tiếng chuông đồng hồ của Lam đã reo lên, nhưng cô nàng vẫn nằm nướng ngon lành. Bạn Bảo thì đứng chờ dưới nhà lâu quá nên cũng xin phép nó lên phòng Lam để gọi nhỏ dậy (Yêu: chị Khanh như quán gia của 2 chị còn lại ấy!! :>)

-Lam...

-.....

-Lam...dậy đi chơi đi...

-.....

-Lam.....

-Aizzz, cái con này. Để tao ngủ coi... Phá quá...

-Lam...Bảo chỉ...muốn gọi Lam dậy để đi...chơi ko trễ giờ thôi mà!!

-Hơ...hơ...

Và tình trạng hiện giờ của Lam là: đầu tóc bù xù, mắt mờ mắt nhắm, từ đầu tới chân chỉ đúng có một màu, Lam mặc bộ pyjama màu xanh dương hình doraemon. Lam ngó người hồi lâu rồi mặt lại ửng đỏ hồng lên, hình tượng cute, xì tin đầu từ đó đến giờ mà Lam cất công xây dựng nay đã bị sụp đổ trước mắt Bảo. Lam lật đật đứng dậy, phóng cái vèo vào WC chỉnh chu lại nhan sắc và...xây dựng lại hình tượng :). Khoảng 10' sau, Lam bước ra cùng bộ đồ rất ư là...cute :). Quần sọt màu đen lưng cao cùng cái áo crop top màu trắng, trước mặt còn ghi dòng chữ "Shut up and Kiss me" rất đẹp. Lam mang đôi Nike đế cao màu trắng, mái tóc hung đỏ ấy nay được xỏa ra tự nhiên. Nhìn nhỏ bấy giờ chả khác gì một thiên thần theo phong cách...BỤ!!! :>

-Bảo...Bảo qua phòng Lam sớm vậy?? -Lam

-8h30 rồi đó cô nương!! Sớm cái chui -Bảo cười

"Chết cha, ló 30' rồi!!!" -Lam nghĩ

-Ồ thôi mình đi đi ha!! Ko trễ ấy... -Lam thúc

-Ok!! Mà mình đã ăn sáng trước ha!! -Bảo

-Ừ!! Đi ăn Sushi nha nha Bảo cute... -Lam giọng ngọt như mía lùi

-Vâng, thưa người đẹp!! -Bảo

Sau cuộc đối thoại ấy, Lam nắm lấy tay Bảo, chạy nhanh xuống nhà...

-Bye mấy đứa~~~~ Chị đi chơi đấy!! -Lam

-Đi nhớ mua quà cho tao là được rồi!! -Minh Anh

-Đi đi má ôi, nhiều chuyện thấy sợ... -nó

-Ok!! Bye -Lam

Dứt lời, Lam nắm tay Bảo, phi thẳng ra xe. Vừa leo vào xe là nàng đã đi vào giấc ngủ ngay (ngủ như con heo -_-), Bảo vừa chạy xe vừa dòm bạn Lam ngủ, gương mặt thanh tú ấy, khi ngủ toát lên vẻ tự nhiên đến lạ thường, điều đó cuốn hút đến Bảo nên chàng ko tài nào ko ngắm được (đồ mê gái :>)

-Lam ơi, dậy đi! Tới rồi.... -Bảo

-Oáp, nhanh thế! -Lam giọng ngái ngủ

-Thôi xuống ăn đi rồi còn đi chơi nữa!! -Bảo

Bảo nói rồi, nắm chặt tay Lam, đi vào nhà hàng, kiếm ngay một cái bàn gần cửa sổ ngồi.

-Lam ăn gì?? -Bảo

-Hơ, cho Lam một phần Sushi, thêm trứng cuộn nữa nha!! Còn uống thì có gì ngon uống cái đó -Lam

-Cô cho tôi 2 phần như vậy nha! -Bảo

-V..vâng -cô phục vụ

-Đi ăn xong mình đi khu vui chơi chơi ha!! -Bảo

-Ok!! -Lam

Sau khi đã lấp đầy đồ ăn vô bụng rồi thì 2 anh chị cũng đã lên đường tới Khu vui chơi...

-Đi bar ko?? -nó

-Đi đi... -đồng thanh :>>

-Kì này ko phải đi chơi đâu, đi quán lộn đây, đi ko? -nó

-Đi, cơ mà quán lộn với ai!!?? -Minh Anh

-Hot Fire. Bang chủ là Đồng Minh Duy. Khiêu chiến với Black Angle để giành lên ngôi vị đứng đầu các bang. -nó tuôn một tràn

-Thế tụi này đi chung trợ giúp nha!! -Bảo

-Ừ. Cũng được, về thay đồ rồi lấy môtô đi cho ẹ... -nó

-Ok -đồng thanh :)

Thế là cả bọn kéo nhau về nhà thay đồ. Hôm nay nó mặc bộ đồ liền, màu đen ôm sát người, để lộ 3 vòng tuyệt hảo, chuẩn ko cần chỉnh :3 mái tóc nâu đen được cột cao lên đỉnh đầu, chân mang đôi boot cao 7 phân. Lam thì quần da bó kết hợp với áo crop top cùng cái áo khoác da bên ngoài, mái tóc hung đỏ nay cũng được cột cao lên, chân mang đôi boot cao 5 phân nhìn rất đẹp. Còn Minh Anh thì áo pull đen, quần sọt đen, khá đơn giản nhưng cực kì cá tính, mái tóc nâu đen nay được nhuộm tím phớt dưới, uốn lộn đuôi và được cột ngang cột cao lên, chân mang đôi nỉke đen, cổ cao. Ba người bước xuống nhà khiến tim của ba chàng nhà ta rung động, xao xuyến :)

-Vk ơi, nay sao vk lung linh thế? Đi đánh lộn mà vk vẫn đẹp như thường làm sao ck chịu nổi!? -Bảo (ôi mạ ơi!! Lỗi văn vãi cả sến :>)

-Hi...vk đẹp sẵn mà!! -Lam (tự tin :3)

-Thôi, bớt sến, ở đây có FA nghe chưa!! Đừng làm FA buồn nghe chưa!! -Minh Anh vờ dỗi

-Ý, Minh Anh đâu FA, Minh Anh có tui mà!! -Tuấn Anh từ đâu chạy tới, hôn ha hôn hờ, cười

-Ủ uôi, có tui luôn cơ đây!! -nó

-Này này, diên à! Cái tên Hâm kia.... -Minh Anh nói rồi đi Tuấn Anh chạy vòng vòng

-Đi mấy đứa ơi!! Bỏ 2 đứa này ở nhà đi, chúng nó nhoi kinh!! -hắn

-Ơ... Chờ.... -Minh Anh với Tuấn Anh đồng thanh rồi lật đật chạy theo vì ko muốn bị bỏ lại

6 chiếc môtô đua nhau chạy băng băng trên đường khiến người đi đường cảm thấy hoảng sợ. Cuối cùng, tụi nó và tụi hắn cũng đến bar....

-Chào Đại Tỷ ạ! Chào Chị 2, Chị 3 ạ!! -bọn đàn em của tụi nó

-Đẹp...đẹp hết đĩ!! Chào kiểu chửi cho dài dòng vậy!/? -nó

-Vâng ạ!! -bọn đàn em

-Thôi vào bar đi.... -Lam

Hôm nay bar khá đông nên tụi nó quyết định vô phòng VIP luôn cho dễ bàn chuyện...

-Ren, Rain!! Vào đây... -nó

-Dạ tỷ, gọi tụi em có gì hả?? -Ren

-Hot Fire chừng nào đến? Địa điểm? -nó

-Dạ khoảng 8h45'. Tại bãi đất trống gần bìa rừng ạ -Rain

-Bây giờ là mấy giờ rồi? -Minh Anh

-8h30' còn 15' nữa tới kịp ko?? -Bảo

-Ờ, kịp sao ko!! Đi thôi... -hắn

Thế là 6 chiếc môtô lại tiếp tục phi trên con đường hướng về bãi đất trống...

-Black Angle, đứng giờ đó chứ... -một người con trai với mái tóc màu bạch kim, đứng giữa hàng trăm tên đàn em, trên khuôn mặt còn có một nụ cười đều giả..

-Đồng Minh Duy. Nghe là cậu đây “mò” chúng tôi khiêu chiến nhì?? -nó

-Kêu người đến giúp nữa à? Chẳng phải Black Demon đây sao?? -Minh Duy nhếch môi

-Thuộc dạng ko phải giúp mà là đến xem cậu đây xử lý thế nào để học hỏi thôi!! -hắn

-Ờ, đứng nhồi nhồi!! Bầy đầu lên hết đi... -Minh Duy vừa dứt lời thì khoảng 400 tên đàn em của hắn lao vào tụi bự. Tụi nó cũng ko ngạc nhiên gì nhiều, phất tay ra hiệu rồi cả 6 đứa chúng nó cùng lao lên

Khoảng 15' sau, hắn cùng 4 đứa còn lại đã dẹp sạch hết bọn đàn em của tên đó, chỉ còn nó là đang đầu tay đối với tên Minh Duy mà thôi. Suy cho cùng thì tên Minh Duy đánh cũng rất khá nhưng nó cũng đầu kém cỏi gì, từng cú đá, cú đâm cũng như các chiêu trò né đòn của nó rất đẹp và hiệu quả. Càng về sau, tên Minh Duy càng yếu dần đi, nó quyết định tung một đòn cuối và đòn này cũng là đòn kết liễu của nó luôn. Nó giờ chân đá vào bụng tên đó một cái mạnh rồi khom xuống tiếp đất, gục chân còn lại gác lấy chân tên đó, Minh Duy mất đà ngã lăn vãi vòng rồi nằm luôn. Minh Anh, Lam cùng 3 thằng con trai thấy thế cũng chạy lại đập vào vai nó, cười nói:

-Đánh pro quá!! Hâm mộ Kill quá!! -Tuấn Anh

-Hè hè, Kill mà mấy đứa!! -nó

Mãi lo cười nói mà nó ko phòng thủ phía sau. Bỗng....

-Khanh...cẩn thận.... -hắn từ đâu bay tới ôm chặt lấy nó, đưa vai đỡ nhát dao mà tên Minh Duy gượng dậy, chạy đến đâm lên nó nhưng bất thành, hắn dùng tay đánh vào mặt tên đó rồi dùng súng kết liễu luôn cuộc sống của tên Minh Duy này

-Quân...sao...anh...có...có sao ko?? -nó bất ngờ quay lại, giọng run run

-Ko sao!! Thôi về đi.... Nhà có hộp sơ cứu mà -hắn

Về đến nhà, cặp của Minh Anh cũng như của Lam đã dắt tay nhau lên phòng để....chữa trị vết thương cho nhau. Còn hắn và nó thì ngồi ở phòng khách băng bó

-Coi áo ra.... -nó

-Làm gì? -hắn

-Băng bó chứ làm gì!! -nó

-Ko cần -hắn

-TÔI BẢO ĐƯA THÌ CỨ ĐƯA ĐI!! -nó bất giác gắt lên

-Ờ thì...Nè... Mà cô biết làm ko đấy -hắn

-Biết... À cũng ko hẳn... Lần đầu tui băng bó cho người khác đó... -nó vừa nói vừa kéo miếng băng, miếng thi chu chu thôi trông rất dễ thương

-Quát...?? Tui là chuột bạch thí nghiệm hà!? -hắn

-Một quá ngồi im coi -nó

-Á nhẹ chút coi!! -hắn

Hắn thi trong người đang mệt mỏi, lại thêm con đau ngay vai nên đã chìm vào giấc ngủ. Trong mơ, hắn đã được gặp lại người con gái cũ, người đã bỏ hắn mà đi...

-Mia à!! Đừng đi, Ken thương mỗi Mia thôi!! Mia đừng bỏ Ken đi mà.... Mia, Mia... -hắn ngủ mở rồi kéo nó xuống, ôm chăm

-Ồ... Quân...Quân à sao vậy?? -nó

-Mia... Mia... -hắn

“Mia là ai vậy?? ”

“Cô gái đó có quan hệ gì với hắn ta??!”

“Tại sao gọi tên người khác mà lại ôm mình??”

Hàng loạt câu hỏi cứ thay nhau xuất hiện trong đầu của nó. Cảm giác này là gì? Đau, nhói, buồn xen lẫn tức giận... Từng cảm giác cứ từ từ ủa về bên trong nó. Và rồi nó cũng quyết định buông hắn ra, nói

-Xin lỗi!! Tôi ko phải cô ấy.....!! Tôi là Khanh, Nguyễn Ngọc Đoàn Khanh. Xin lỗi đã phá hỏng giấc mơ của anh... -nó nói bằng giọng lạnh băng, đứng dậy buông tay hắn ra, đi thẳng lên lầu với gương mặt vô cảm

-Ồ... Khanh...tôi...tôi xin lỗi!! -hắn lúc này mới tỉnh giấc

-Ồ... Ko sao tôi hiểu mà!! Anh nghỉ đi... -nó nói

-Tôi..... -hắn

Nó quay lưng bước lên lầu, mặc cho hắn có kêu gọi, giải thích. Hắn vẫn ngồi đó vẫn với vẻ mặt lạnh băng đó nhưng ẩn sâu là nỗi buồn vô tận. Phải!! Hắn yêu nó. Nhưng trong lòng hắn vẫn còn vẫn vương về mối tình đầu, về người con gái đã đem lại cho hắn những niềm vui cũng như chỉ cho hắn biết thế nào là tình yêu. Hắn sợ sẽ có lúc, nó bỏ hắn mà đi như người con gái khi xưa. Đau một lần là đã quá đủ đối với hắn rồi.Phải chăng hắn đã quá yếu đuối, ko đủ dũng khí để giữ tay nó lại... Thứ cảm giác phức tạp này được gọi là TÌNH YÊU sao?? Sao nó luôn khiến cho con người ta cảm thấy khó chịu thế??.....

♥♥♥♥

End chap 27 :*****

Chap này đủ dài chưa m.n :>

Khúc cuối vận óc dữ lắm mới ra nhiều đó á :)

M.n nhớ vote cho truyện của Yuu nha :3

Bạn đang đọc truyện *Bộ Tam Siêu Quậy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full.Net](http://EbookFull.Net).

Chương 28: Tránh Mặt!

Dạo này Yuu làm bằng viết chap mới dễ sợ luôn á :)

Mong m.n đừng giận Yuu nha :****

Chúc m.n đọc truyện vv :>

👍👍👍👍👍👍👍👍👍👍👍👍👍👍👍👍

Sáng sớm hôm sau, khi những tia nắng lễ loy, buồn bã, chiếu qua khung cửa sổ phòng nó thì cũng là lúc... 1 ngày mới nữa lại bắt đầu, 1 tuần mới lại đến và sẽ là khởi đầu của những điều mới mẻ...

Nó lết xuống giường với điệu bộ mệt mỏi và chán nản... Bước nhanh vào WC, chỉnh chu lại nhan sắc rồi bước xuống nhà. Khi xuống, nó đã quyết định đi thẳng đến trường luôn, ko ăn sáng...nhưng cái đám lạnh chanh, lóc chóc ấy lại kéo nó lại và...tra hỏi đủ điều

-Này Khanh, mày với Quân có chuyện gì vậy? -Lam hỏi

-... Ko có gì!! -nó nói, mặt lạnh tanh

-Ko có gì mà hôm qua tới giờ ko thấy Quân về kia con!! -Minh Anh

Khi nghe Minh Anh nói thế, nó chột chột dạ nhưng cũng đã lấy lại phong thái lạnh lùng như ngày nào. “Thì ra hôm qua anh ta ko về nhà!!” -nó nghĩ

-Khanh với Quân ko bị gì thiệt à!! -Bảo

-Ko hẳn... Cũng có chút chuyện!! Thôi tui đi học trước.. Kệ hắn ta đi!! -nó nhún vai nhẹ rồi đứng dậy bước đi một mạch

-Ê...Ê, cái con này.... -Lam

♥♥♥

Tại trường...

Nó bước vào lớp học với một tâm trạng ko mấy là tốt lành. Dừng chân ngay tại bàn mình, nó đặt cặp xuống đất rồi lôi ra cái headphone và cái dt. Vừa nghe nhạc vừa nhìn ra cửa sổ như đang suy nghĩ điều gì đó... Đã 3 tiết trôi qua nhưng vẫn ko thấy hắn vác mặt vào, nó liếc qua phía chỗ hắn rồi khẽ nhếch nhẹ môi lên... Hắn hôm nay cúp học rồi!!

Hết tiết....

-Này này, Khanh với Quân có gì chuyện gì vậy kể nghe đi?? -Bảo đảm chiều, quay xuống bàn nó hỏi

-Ko có... -nó

-Ko có mà nguyên buổi ko vác mặt đi học rồi tới ko về nhà à!? -Tuấn Anh

-Ko biết... -nó -Thôi, mọi người đi đầu đi đi, tui về nhà tí!! Hồi mệt... -nó nói rồi leo lên xe phóng cái vèo về nhà, để 2 cặp kia đứng ngo ngoe ngác ngác

♥♥♥

Khoảng 7h40’ tối, hắn cũng đã xách mặt về. Nó thì đang ngồi trên sofa cùng 2 nhò bạn mình xem TV, khi thấy hắn về, nó

đứng dậy, đi thẳng lên lầu, ko hé một lời. Hắn thấy thế khẽ cau mày “Nó đang tránh mặt hắn sao?”. “Vẫn còn giận về chuyện hôm qua sao?”.

-Quán, đi đâu từ hôm qua đến giờ đây? -Bảo

-Đi đâu đâu!! -hắn nhún vai

-Cái thằng này...đi lên lầu nói chuyện với tụi này chút đi! -Tuấn Anh nói rồi đứng dậy đi lên lầu, theo sau là Minh Anh và cặp kia.

-Hử... -hắn cũng toan bước theo lên lầu

← ← ← Trên lầu

-Mấy với Khanh có chuyện gì phải ko? -Tuấn Anh (Yuu: công nhận 4 bạn này nhiều chuyện lắm!! Hối quai :>)

-Ko có... -hắn

-Xạo vừa thôi cha!! -Minh Anh

-Ồ thì...cũng có tí chuyện! -hắn

-Sao? Chuyện gì mà nhìn căng vậy? -Lam

-Thì chuyện là thế này..... -hắn ngồi kể từ đầu đến cuối dụ hôm qua cho 4 đứa nhiều chuyện này nghe

-Mấy còn vấn vương với Mía à!! -Bảo nhún mặt

-Hà hà?? Mía là..là bồ cũ của ông hử?? -Lam ngạc nhiên

-Ừ!! -hắn

-Chưa quên được à? Khổ mày ghê... Lâm Khanh nguyên ngày hôm nay ko nói ko cười luôn đó!! -Tuấn Anh

-Giờ ông làm sao thì làm đi... Chứ nhìn con Khanh giờ căng lắm ề!! -Minh Anh

-Biết sao giờ... -hắn cuối mặt buồn bã

-Thôi, khuya rồi!! Về phòng đi, mai tính tiếp -Lam

Và thế là ai về phòng nấy, còn hắn thì sợ nó khó xử nên đã xách gối, xách chăn xuống sofa nằm cho đến sáng hôm sau. (Yuu: thấy cũng tội mà thôi cũng kệ :> em tốt quá mà!! :))

Hôm sau, nó và Lam đi cùng xe nên nó đã thẳng chân đá bạn Bảo qua xe của hắn khiến chàng vô cùng bức xúc, Lam thấy cảnh này thì ngồi ôm bụng cười hà hà. Trên đường đi, nó ko hề một lời, đi được nửa đường thì nó đòi xuống

-Mấy tới trường trước đi! Lát tao tới sau... -nó

-Mấy định đi đâu à? -Lam

-À, ra đây tí hà!! Thôi đi đi má -nó

-Ồ thế đi tao trước há!! Có gì phone cho tụi tao nha -Lam nói rồi phóng xe đi luôn

Đợi Lam đi khuất, nó bắt taxi đến cánh đồng bông đại ở gần đó, nơi mà nó chọn làm bạn để chia sẻ mỗi khi nó buồn

-Ờ, lâu rồi ko đến đây!! Đúng là chỉ có nơi này mới là bạn thân nhất của mình!! -nó nói rồi quăng cặp sang một bên, ngồi bệch xuống giữa cánh đồng, thả hồn theo những làn gió mát rượi.

Nhìn những bông hoa nhỏ mang một màu trắng muốt, nó khẽ cười rồi nhắm mắt lại để tận hưởng cái sự bình yên nơi đây

Hai giọt nước mắt rơi dài trên khuôn mặt xinh đẹp của nó, còn đọng lại khiến đôi mắt nó long lanh, hai bờ mi ướt nhoe...

-Lại khóc nữa à!? -Lam từ đâu trong bụi cây, tiến tới nói

-Sao ko về... -nó

-Về làm gì? Ở đây coi mấy yếu đuối, được ko?? -Lam

-..... -nó

-Sao mà khóc?? -Lam

-Hỏi làm gì? -nó mắt hướng về phía những bông hoa đang đung đưa theo gió

-Mấy thích Quán đúng ko? -Lam

-..... -nó

-Thôi! Ko nói nữa!! Đứng dậy... -Lam

-..... -nó mắt vẫn hướng về phía mấy bông hoa

-Cái con này!! Mấy điên à? Tao bảo mày đứng dậy, chứ ko bảo mày im lặng!! Ok...mày đang chọc tức tao đó! Có biết là trễ 1 tiết rồi ko?? -Lam cáu

-Rồi!! Tao đi với mày...được chưa? Đứng cái... -nó cười nhẹ

-Thế mới ngoan... -nói rồi cả 2 cùng lên xe phóng thẳng đến trường

Tại trường...

-Bác ơi, cho con vào đi mà!! -Lam nũng

-Ko được, 2 cô đến trễ tận 1 tiết lận đó, biết ko? -bác Bảo vệ

-Tha cho con 1 lần đi mà bác!! Nha nha nha... -nó

-Bác ơi, cô Lan bảo cho 2 người họ vào đó ạ!! -hắn từ đâu đi đến, đứng trước mặt bác Bảo vệ nói

-Nhưng họ đi trễ, hết 1 tiết rồi đây -bác Bảo vệ

-Tụi con bị hư xe nên tấp vào sửa mà!! Cho tụi con vào đi bác -Lam làm mặt cún con, năn nỉ

-Cho họ vào đi bác!! Có gì cháu bảo cô Lan xuống xin cho họ vào nha bác -hắn nói rồi thò tay trong túi móc ra cái dt

-Thôi được rồi!! Vào đi! Nhưng mà lần này là lần đầu cũng như lần cuối nhá... Có lần sau nữa là đứng ở ngoài luôn nhá -bác Bảo vệ

-Vâng cảm ơn bác!! -nó

Nó và Lam tươi tắn dắt tay nhau đi vào trường...

-Vui chết mất!! Công nhận cái mặt cún con của mày cũng dễ thương phết nhì!! -nó

-Còn phải nói!! À mà cảm ơn Quán nhé!! -Lam cười

-À...ờ ko có gì!! -hắn

Còn nó thì từ khi thấy sự xuất hiện của hắn tại cổng trường thì lạnh lùng, ít nói hơn hắn và cũng ko còn nở nụ cười hằng ngày để cảm ơn mà thay vào đó là sự im lặng.

Đi nhanh hơn Lam và hấn vài bước nên nó quyết định đi thẳng vào lớp luôn mà ko thèm quay đầu lại nói với Lam một lời khiến cô nàng điên tiết lên nhưng Lam chợt thờ dãi vì cô cũng hiểu chuyện gì đang xảy ra với nhỏ bạn của mình. ....

♥♥♥♥♥♥♥

End chap 28 :*****

Chap này nhảm nhí > chap sau hay hơn :) Yuu up chap trễ thiệt trễ có ai giận hông : "< giận thì phạt đi :>

Bạn đang đọc truyện *Bộ Tam Siêu Quậy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: Nụ Hôn Bất Ngờ

Hí hí :) chap này Yuu xin tặng cho Quân và Khanh :3 để 2 anh chị này hòa giải hiểu lầm (^▽^)

Tan học....

-Khánh!! Đii chơi đii... -Lam

-Ko đi!! Mày đi với Minh Anh đi... -nó

-Hoy hông chịu đâu...mày đi với tao đi!! Quân ko đi với tụi tao giờ tới mày à!? -Lam nũng

-Tao mệt thật mà! Mày đi chung xe với Bảo đi rồi muốn đi đâu thì đi!! À mà tối về mua cho tao ly Matcha kem nhá -nó cười, nháy mắt

-Ok!!! Cơ mà tôi uống Matcha cho mai lên kí à con khủng... Ờ mà hoy tao mua cho :) bye bấy bề -Lam

-Úa... -nó

Thế là cả đám lạnh chanh lúc nào kéo tay nhau đôi chời (trừ hân ra) và hân đã từ chối và biệt tăm biệt tích luôn. Nó rào bước xuống lấy xe rồi phóng ngay đến cánh đồng hoa dại nơi sáng mình vừa mới tới. Ngồi xuống bên gốc cây, nó khẽ tựa đầu vào, đưa mắt nhìn ra những bông hoa mai đến 9h tối nó cũng xích xe về. Bước vào bên trong căn nhà, nó ngồi bịch xuống bộ sofa, mắt hướng thẳng lên trần nhà, trông vẻ rất mệt mỏi...

-Cô vừa đi đâu về?? -hắn từ trên lầu đi xuống, nói

-Đii đâu đến phiên anh quản à!! -nó lạnh lùng

-Cô muốn làm cho người khác lo cho mình lắm à!? -hắn

-Lo!?! Hờ, tôi ko cần!! Cơ mà mới 9h mấy thôi mà, sao anh làm quá vậy?? Tôi đâu phải con nít.... Với lại tôi và anh cũng có quan hệ gì với nhau đâu? -nó khẽ nhếch môi rồi đứng dậy đi lên lầu

-Đừng như vậy nữa!! Tôi xin lỗi mà.... -hắn xoay người lại nắm lấy tay nó, khẽ nói

-Làm gì vậy?? Buông ra..... -nó nói rồi hất mạnh cánh tay hắn ra

-Tôi xin lỗi..... -hắn ôm lấy nó, vuốt nhẹ mái tóc nâu đen ấy rồi thì thầm vào tai nó như đang dỗ ngọt một đứa con nít

- Xin lỗi, xin lỗi.... Anh lam dụng từ "xin lỗi" này nhiều quá rồi đó.... Buông ra.... -nó hét lên, nước mắt tèm nhem trên mặt, tay thì đánh mạnh vào vòng ngực rắn chắc của hắn rồi cố đẩy hắn ra nhưng ko được vì sức nó sao đó nổi với thằng con trai khỏe như hắn

Hắn vẫn ôm nó, nức cho nó vẫn cứ đánh, hắn muốn mình luôn là bờ vai để nó khóc mỗi khi nó buồn. Sức của nó cũng đâu có vừa, vẫn làm cho hắn đau đó chứ nhưng...đau cũng chịu!! Nhờ con đau này mà hắn đã nhận ra... Hắn yêu nó!! Tình yêu hắn dành cho nó còn hơn cả tình yêu dành cho Mía, người con gái trong quá khứ....

-Đừng khóc.... -hắn

-Tôi hỏi anh... Tại sao anh lại xin lỗi tôi?? -nó ngược mặt lên nhìn hắn, hỏi (chị giả ngu hay ngu thiệt vậy O_o)

-Tại vì tôi...tôi YÊU cô!! -hắn nói lí nhí

-Hà...!?? Anh nói.... -nó chưa kịp nói hết câu thì đã bị hấn cường hôn

Nó bằng hoàng mở to đôi mắt của mình ra nhìn chăm chăm vào mặt hắn. Hắn đang hôn nó sao!? Từ đâu đó có một dòng cảm xúc mạnh đang chảy trong người nó và hắn. Nụ hôn này của hắn đầy mạnh mẽ nhưng cũng rất ấm áp, làm cho nó như tan chảy trong vòng tay hắn...

Một nụ hôn nhẹ nhàng nhưng khá sâu của hắn đã đem lại cho nó từ những bất ngờ này đến những bất ngờ khác. Ánh mắt của hắn lúc này rất ấm áp, ko còn lạnh giá như ngày nào. Rồi hắn từ từ rời khỏi môi nó, nghiêng đầu, nở nụ cười ranh mãnh nhìn nó.

-Đó là câu trả lời của tôi cho câu hỏi vừa nãy của cô!! -hắn

-Anh.... Nụ hôn đầu của tôi... Tên biến thái... Trả nụ hôn đầu cho tôi -nó đỏ mặt, dùng chân mình đá vào chân hắn một cái rồi đau (quào :’>)

-Ko trả... Lêu lêu... Làm gì được tôi -hắn nhe răng cười

-Anh đúng là cái đô BIẾN THÁI!! BIẾN THÁI nhất mà tôi từng gặp ấy -nó

-Hehe..... À mà hồi nãy, cô ghen à?? -hắn bây giờ đang nở một cười phải gọi là....Biến thái vô cùng -

-Ghen gì? Đâu ra?? -nó

-Ko ghen sao lại tránh mặt tôi từ hôm bữa đến bây giờ!?? -hắn

-Ồ thì...ko thích thôi!! -nó (trả lời như ko!! =.=!!)

-Hờ hờ, thôi được rồi!! -hắn -Này Khanh, rảnh ko?? -hắn

-Ranh!! -nó

-Thế cô yêu tôi đi cho nó bận :> -hắn (anh rất tình và cute =]])

-Thế anh có rảnh ko?? -nó

-Rảnh sao ko!! -hắn

-Thế 2 mình yêu nhau cho vui nhà vui cửa há!! -nó (vãi cả tỏ tình ($\neg \forall$))

♥♥♥

-Đẹp lắm á mấy đứa!! Là con gái ấy... -hs 2

Và khi cô Lan bắt đầu bước vào thì lớp cũng im hắng đi...

-Chào các em... Hôm nay lớp chúng ta có học sinh mới!! -cô Lan - Vào đi em...

-Ủ uôi, hot girl mới kia... Xinh lung linh lên là lên luôn ấy -nam sinh 1

-Ngồi đây đi bạn xinh đẹp gì ơi... -nam sinh 2

-Này này, im lặng nào!! -cô Lan -Em giới thiệu đi...

-Chào cô, chào mún... Em tên là Nguyễn Ngọc Đoàn Như.... Là du học sinh mới về nước, mong mún giúp đỡ ạ!! -và như các bạn nghĩ, học sinh mới của lớp tụi nó hôm nay chính là Vanus-chị 2 yêu dấu của nó....

Đúng là chị em có khác, ngoại hình của Như chẳng kém gì nó cả. Mái tóc màu nâu đen được một linc vài chỗ đỏ, đôi mắt to, màu xám khói trông rất lạnh lùng. Ở nước ngoài đã lâu nên Như sở hữu cho mình một làn da trắng cùng chiều cao tương đối, 1m75.

Mặc dù đã 20t nhưng Như vẫn chưa có một mối tình nào, thuộc dạng là độc thân vui tính :) Khi về Việt Nam, Như đã xin ngay vào lớp cũng như trường mà nó đang học và đầu đi tuổi thật của mình để được gặp em gái sớm hơn.

-Mô?? Đoàn Như...Đoàn Như... -nó ngừng đầu dậy, miệng lèp nhép

-Aaaaa, chị Như kia!! -Lam

-Hey, chị Như, chị về nước hồi nào thế? -Minh Anh

-Từ từ nào, chờ tí... -Như -Cô ơi, em ngồi sau lưng Khanh được ko ạ? Có bàn trống ở đó kia cô....

-Ừ, em xuống ngồi đi -cô Lan

Như rào bước xuống phía bàn cuối dưới biết bao con mắt thèm thuồng của mấy thằng con trai. Vừa tới bàn nó, Như đã lấy tay mình đặt lên đầu nó, xoa đầu nó một hồi rồi miệng nở nụ cười thân thiện thay cho lời chào hỏi...

-Hey Khanh cute, chiều dẫn chị đi chơi nhá!! Lâu rồi ko gặp em... Nhớ em gái của chị chết đi được -Như

-Chị về hồi nào sao ko nói với em để em ra sân bấy đón... -nó mặt vẫn cứ dãn, mắt thì chớp chớp nhìn Như

-Thích làm em bắt ngờ hơn :) vào đây học với em luôn nó mới bờ rở -Như cười

-Thôi, chị về chỗ đi, ko thôi lát cô thấy cô la ấy -nó (chị Khanh cũng biết sợ cô nữa à =))

-Nay ngoan vậy :) -Như

-Hi, ngoan sẵn đó giờ -nó

....."Tùng...tùng..." Tiếng trống hết giờ học vang lên, tất cả học sinh đều nháo nhào thay nhau đi về thì trong khi đó có 7 con người, đang đứng nói chuyện với nhau

-Chị Như đẹp thiệt á!! -Tuấn Anh

-Chị của Khanh mà ick :) Khanh đã đẹp thì chị Như sao xấu được -Minh Anh đùa

-Minh Anh quen với Tuấn Anh à? -Như hỏi

-Dạ... Con Lam nó cũng quen Bảo luôn ấy -Minh Anh

-Ờ ờ, vậy còn chị em mình cô đơn nhỉ :) Khanh ơi Khanh chị thương em quạ -Như

-Chị Như cute, xinh đẹp ối!! Khanh là của em mà :3 -hắn từ đâu bay vào

-Ồ... Khanh cũng có người yêu luôn rồi à??? -Như tròn mắt, ngạc nhiên

-Ồ thì...thì... -nó

-Công nhận em giỏi thật á!! Thu phục được cái cục bắng di động này luôn.... -Như quay qua hắn, cười

-Hềhề, em mà chị... -hắn hất mặt

-Uizz, gúmgúmg... Xuống ick ơi :) té bậy chứ!! -nó xua tay-Chị Như, đi bar ko??

-Đi!! Lâu rồi ko bar :) -Như -Mấy đứa đi luôn nha!

-Ok ok... -đồng thanh

-Bar Night nha!! -nó

-Rời rồi... Chỗ nào cũng được, giờ về tắm, thay đồ đi... Người tao đơ quá nè >^< -Minh Anh -Ồ... -nó ..... 7h30' tối, tại bar Night... Tụi hắn bước xuống xe, tiến vào bên trong bar với gương mặt ko mấy vui vẻ cho lắm... Lí do chính là vì... Như mới về nước nên nó muốn đi xe riêng, con gái với con gái, con trai với con trai để dễ tâm sự với chị gái đầu yêu của mình hơn :) thế là tụi hắn đã bị đẩy hết qua xe riêng và còn bị thúc đến bar trước tìm chỗ trống ngồi rồi tụi nó mới đến sau, khiến ai nấy trong tụi hắn mặt cũng một đồng vì ko được đi chung xe với "vk yêu" của mình >

Tuấn Anh tiến vào trước, mặt tí te tí từng, đi đến đâu là nháy mắt sát gái đến đó khiến mấy đứa con gái trong bar như loạn cả lên, la ó om xòm... Nay Tuấn Anh mặc áo sơ mi trắng đen cùng quần jean đen đơn giản, chân mang đôi nike màu xám cổ cao, nhìn rất tình nguyện... Theo sau là Bảo, tên này hôm nay phải nói là rất cute :), tóc màu nâu hắt ngọc, tai bên phải thì đeo bông tai hình chữ thập, mặc áo thun có in chữ Playboy màu tím cùng quần jean đen, chân mang đôi nike màu đen vài chỗ màu tím...nói ngắn gọn hơn là đôi giày rất hợp với bộ đồ =]] Và cuối cùng là hắn, chổi lông với bộ đồ màu đen toàn tập của mình :v Mái tóc màu bạch kim được vuốt keo dựng đứng lên trông rất quyến rũ. Hắn đã thay đổi phong cách của mình, từ nâu đen nay đã trở thành bạch kim, cơ mà với màu tóc nào thì hắn vẫn đẹp trai và quyến rũ mấy đứa con gái như thường :>

Tụi hắn vừa bước vào thì đã trở thành trung tâm của sự chú ý. Bọn con gái trong bar thì cứ thi nhau đỏ rầm rạp bởi vẻ đẹp trai và lãng tử của tụi hắn. Để chờ tụi nó đến thì tụi hắn đã kiểm một cái bàn ở trong góc khuất ngồi. Mãi đến gần 7h45' thì tụi nó cũng đến. Nó, Như, Lam và Minh Anh bước xuống chiếc mui trần đen với biết bao ánh mắt. Nó hôm nay cũng mặc nguyên cây đen luôn (2 anh chị hện nhau sẵn nè >) mái tóc màu nâu đen nay được nhuộm đỏ phần dưới rồi uốn lộn ra, cột cao lên trông rất cá tính, chân mang đôi boot cao 7 phân... Như thì phớt đồ cũng ko kém phần cá tính, cô diện áo pull đen có in hình đầu lâu với quần sọt, chân mang đôi sneakers, mái tóc dài được nhuộm tím đi rồi cột cao lên... Minh Anh cũng xuất hiện với cây đen, nhờ mặt một cái áo lệch vai màu đen in hình con hổ trước ngực, đi cùng là chiếc quần da đen, chân mang đôi giày cao 5 phân, mái tóc màu đen nay được cột cao lên trông rất cá tính... Người cuối cùng là Lam, vẫn với phong cách khác với 2 nhỏ bạn mình, Lam mặc cái áo thun màu tím, trước ngực có in chữ Playgirl (áo cặp O_o ghê hơn >) cùng cái váy lưng cao trông cực kì cute, chân mang đôi nike màu trắng đỏ cao (độn giày =)) mái tóc hung đỏ nay được thắt gọn thành hình xương cá, xéo một bên...

4 người con gái xinh đẹp này tiến vào bên trong bar làm khung cảnh càng trở nên sôi nổi hơn. Nó và mọi người tiến lại gần quầy quầy lí rồi đưa mắt tìm cái bàn mà tụi hắn đang ngồi

-Bọn họ đâu rồi nhỉ? -Minh Anh

-Ai biết đâu!! -Lam

-Kìa...ngồi trong góc kìa :) -nó

-Ồ thôi vô ngồi đi... -Như nói rồi kéo tay cả đám chạy đến ngay chỗ bàn mà tụi hắn đang ngồi...

-Ck ừ~~~~ -Minh Anh

-Aww, vk ừu nay cute phết ♥_♥ -Tuấn Anh vẹo má Minh Anh

-Bớt đi mấy đứa > thấy vk ck tao ko?? Áo cặp đẳng hoàng nha may -Lam

-Lum đầu 2 cái áo nhìn đẹp quá may =]] -nó

-Hàng đặt đó mà... -Lam

-Ghê hồn :3 -nó

-Lâu rồi ko về bar nhì? À mà Ren, Rain đâu? Sao ko kêu chúng nó ra chào chị nhể?? -Nhur

-À quên... Hềhề... Như cute yêu dấu của em chờ em xí há :3 -nó -Ren ới, Rain ới ra đây có việc tí nào!!

-...Sao vậy tỳ!? -Ren và Rain từ trong chạy ra, hỏi

-Nhìn kia.... -nó lấy tay chỉ về hướng mà Như đang ngồi -Nhớ ai ko hả mấy đứa...?

-Hé lô... -Như cười

-Hờ... chị...chị Như phải ko?? -Ren

-Aww, người đẹp, cute của em về hồi nào thế?? -Rain

-Chị về hồi sáng... 2 đứa dạo này nhìn đẹp trai ra nhiều quá nhi!! -Nhur

-Hi... Mà chị định ở đây mấy ngày?? -Rain

-3 tuần à em!! Chị xin nghỉ có 3 tuần thôi, tại ở bên còn một đống chuyện chị chưa giải quyết xong nữa này... -Nhu

-Vậy hôm nay chị ở lại bar chơi lâu lâu tí nhá :3 lâu ngày ko gặp chị, nhớ chị muốn chết hà!! -Ren

-Ừa... -Như cười

-Ừa chị Như cũng quen Ren và Rain nữa hả? Ko lẽ chị cũng nằm trong thế giới ngầm...? -hắn

-Quản lí của tụi này đây... Võ nghệ cũng rồ lắm đây nhá -Minh Anh

-Quào.... -tụi hấn đồng thanh

-Thôi mấy đứa ơi... Hôm nay tại mình quậy ko say ko về nhà.... -Như

-Yeah... Chơi tới sáng luôn!! Mai cúp học ở nhà ngủ cũng được > -nó

-Ở ngon :3 -Bảo

Chơi bởi mãi đến sáng thì tụi nó và tụi hân cũng lách xác về nhà và cũng đã đưa ra một quyết định hết sức đúng đắn: cúp học ở nhà ngủ cho tỉnh rượu... (●'▽`●)

♥♥♥♥

End chap 31 :*****

Chap này dài nhá m.n :v

Thức đêm dang chap lầy :3 ai thương hơn :>

Bạn đang đọc truyện *Bộ Tam Siêu Quậy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: Bạn Gái Cũ -Rắc Rối Tái Sinh!!

Lại ra chap trễ cho m.n rồi < Yuu thật lòng xi nha... M.n đừng giận Yuu nha :))) Yuu là Yuu thương m.n lắm nhún á 3 Bây giờ là chap mới đây nóng hổi luôn > mại dô kéo nguôi ~

9h30' tối ngày hôm sau...

-Alô... Ai vậy?? -hắn

-Ken ơi, em Mia nè... Anh nhớ em ko?? Em sắp về Việt Nam với anh rồi á!! -đầu dây bên kia, giọng nói dịu dàng của một người con gái được vang lên (ờ thì dịu dàng >)

-Mia....à... Vậy à? Thế chừng nào cô về!?? -hắn giọng trầm xuống

-Em cũng ko biết nữa... Sớm thôi mà!! Anh phải chờ em đó nha... lâu rồi ko gặp anh, em nhớ anh quá!! -Mia (Sao ko đi luôn đi bà - - về làm gì?? =.=)

-À...ừ.. ko còn gì thì tôi cúp máy!! -hắn lạnh nhạt rồi cúp máy cái rụp

↔↔↔↔↔GTNV phản diện↔↔↔↔↔

Mia Dương Ngọc Bảo My: 16t, xinh thì cũng có đó, nhưng tính tình đông dạnh, ích kỉ, da trắng, mái tóc dài xoã ngang lưng, màu nâu vàng, là con gái út của chủ tịch tập đoàn lớn thứ 5 cả nước. Hồi xưa là người yêu cũ của hắn nhưng vì ham muốn có người con trai mới, gả có (vì khi xưa, tập đoàn nhà hắn chỉ ở mức giàu bình thường chứ ko siêu giàu như bây giờ), đẹp trai hơn hắn nên đã nói lời chia tay hắn rồi bay qua Mỹ định cư đến bây giờ...

-Ai gọi mà mặt anh căng vậy?? -nó từ trong phòng tắm đi ra, hỏi

-À, lộn số thôi mà!!! -hắn

-Ồ vậy thôi mình đi ngủ đi!! Cơ mà anh nằm sô pha... Ok -nó leo lên giường rồi quay qua chỗ hân cười, nói

-Ồ...gì kì vậy?? Anh muốn chung giường với em cơ!! -hắn vờ khóc

-Ngủ đi, ngủ đi!! Khuya rồi ck ơi!! -nó cố ý nói lớn rồi tắt đèn, phóng nhanh lên giường, kéo mền che khuất cả đầu để hẩn ngời đó uất ức nhưng cũng ko làm được gì nên ngậm ngùi chấp nhận >

-Và ngốc!! Sáng dậy biết tay anh -hắn cười, nằm xuống rồi tròn giấc cho đến sáng hôm sau...

[illegible]

-Ồ!! -nó

Sau khoảng 15' thì tụi hần cũng đã bị được một đồng thức ăn về chỗ tụi nó. Cái bàn của tụi nó bây giờ nhìn chẳng khác nào...bãi rác công cộng (O-o)

Đang ăn thì nhỏ My đứng dậy, rồi bảo là đi vệ sinh. Nó cũng muốn đi rửa tay cho sạch vì nãy giờ làm dính thức ăn. Nhưng vừa bước vào nhà vệ sinh thì....

"Mấy biết ko?? Nó cũng 2 đứa bạn của nó ăn như hạm vậy!! Con gái gì đầu mà vô duyên ớn, kêu tùm lùm tùm la rồi tùm ba tùm bảy ăn!! Chả ra cái hệ thống gì!! Xấu mà còn làm giả báo mình đẹp!! Nó chỉ đáng xách dép cho tao thôi!! Hờ, ko hiểu tại sao bà cô lại xếp con nhỏ què mà ấy ngồi gần anh Quân nữa?? Mấy cứ chờ xem...khi nào có cơ hội tao sẽ chơi nó một vỏ dau dớn. Hahaha..."

Nhỏ My cười lớn, nói chuyện khác hẳn với bình thường. Nó lăng lạng bước ra ngoài, khoe môi khê nhếch lên "Ko ngờ tâm địa của à nãy lại cay độc như thế!!!" Ra đến bàn ngồi, nó quay qua hần, nhìn hần rồi hỏi..

-Này Quân, anh có biết nhỏ My bị dị ứng với thứ gì ko?? -nó

-Hà..? Dị ứng á?? -hần

-Ừ!! Có ko? -nó

-Hình như cô ta bị dị ứng với hải sản ấy!! -hần

-Thế á? Hề hề, có trò vui rồi đây!! -nó cười gian

Đội nhỏ My bước ra thì nó đứng dậy, bước nhanh đến quầy bán đồ ăn sáng, kêu ngay một tô mì hải sản đặc biệt rồi mang lại, đưa cho nhỏ My, làm nhỏ sợ tái cả mặt...

-Đây coi như là quà tôi muốn tặng lại cô khi cô mời bọn tôi bữa sáng há!! Cô đừng lo tô mì này tôi trả tiền rồi, nên cô phải ăn cho tôi vui nha!! -nó

-À, Khanh à!! Tôi...tôi.. bị dị ứng với hải sản...nên...nên... -nhỏ My

-Thế à, tôi ko biết!! Cô ko muốn ăn cũng ko sao... -nó

-À thôi, để tôi ăn!! Tôi ăn được... Cảm ơn cô nha Khanh!! -nhỏ My miễn cưỡng rồi nở nụ cười quý dị

Nhỏ My ăn được vài đĩa thì lấy tay gãi gãi cổ, rồi uống ngụm nước, cứ như thế mà làm liên tục cho đến khi gãi hết tô mì... Thấy cảnh tượng đó, tụi nó và tụi hần ko thể ko mỉm cười, nhưng cũng chẳng dám cười lớn vì sợ nhỏ bị mất mặt với toàn căn -tín... (tốt quá mà =]])

Mãi đến khi tụi nó ăn xong thì nhỏ My cũng hoàn thành xong tô mì hải sản siêu đặc biệt của mình...

-Ngon ko My?? Hi... -Minh Anh

-À, ngon... -nhỏ My

-Tụi này "dầu" cô nhiều đó là no rồi há!! Bây giờ tôi phen cô thực hiện điều mà cô nói khi nãy ấy!! Thanh toán đi... -Lam nhếch môi

Nhỏ My ngậm chặt môi, rồi tiến tới chỗ tính tiền của căn -tín, rút ngay trong bóp ra cái thẻ ATM... Nhỏ tức lắm, vừa mất một số tiền khá lớn để thanh toán đồng đồ ăn mà còn vừa bị chơi khăm đến nỗi đó hết cả vùng cổ... Đòi một ánh lên tia tức giận, hai bàn tay được nắm chặt vào nhau... Người nhỏ My bây giờ tỏa ra một loại sát khí rất đáng sợ, loại có thể khiến mọi người xung quanh sớn cả gai ốc... Nhỏ ĐIỆN lên thật rồi!!

♥≡♥≡♥≡♥≡♥≡♥≡

End chap 33 :***

Bây giờ 01h32' rồi đó =,= Yuu thức viết chap đặng cho m.n đó nha 3

Có ai còn thức thì lên tiếng cho Yuu biết nha =]]

Nhớ vote rồi cmt cho truyện của Yuu nha <3 :*

Bạn đang đọc truyện *Bộ Tam Siêu Quậy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34: Kế Hoạch Bắt Đầu

Uầy :) hé nhỏ m.n 3 hình như Yuu up chap khuya thì nó nhiều sáng kiến hơn ấy nhè 3

Chúc m.n đọc truyện vui vẻ :***

👍👍👍👍👍👍👍👍👍👍👍👍👍👍

Trong một căn phòng khách nguy nga, lộng lẫy... Có 6 con người đang ngồi cười đùa với nhau rất vui vẻ....

-Uầy, nói nghe nè!! Tao thấy con My nó sao sao ấy?? -Minh Anh

-Chỉ ko lại nhắc chuyện đó làm gì?? -nó nhàu mày

-Ờ thì tò mò thôi!! Mà con My gì đó ấy...nó hiền ko?? -Minh Anh

-Con đó mà hiền gì em!? Nó mới vào nó đã cãi với Khanh một trận rồi, em ko nhớ á? -Tuấn Anh

-Tao nghĩ nó đang âm mưu gì hại mày á Khanh?? -Lam

-Diên hà mí?? Âm mưu gì là âm mưu gì?? -nó

-Chỉ mày nói thôi coi cái cuộc nói chuyện dt mà mày nghe được trong WC ở trường là như thế nào?? -Lam

-.....nó chả nói gì chi nhún vai nhẹ

-Dù sao thì mày với Quân ráng đề phòng đi nha!! Con đó, tao nghĩ ko phải dạng vừa đâu...!! -Minh Anh

-Ờ ờ -nó với hần gật đầu lia lịa

Khoảng 7h30' tối, hần nhận được một tin nhắn từ nhỏ My, khi đọc xong tin nhắn đó, hần đã nhanh chóng thay đồ, rồi phóng nhanh qua nhà nhỏ My mà ko nói một lời nào... Nội dung tin nhắn "Qua đây với tôi một tí!! Tôi có chuyện muốn nói với anh!! Về Khanh..."

Xuống xe, đi thẳng vào nhà, đập ngay vào mắt hần bây giờ là một người con gái xinh đẹp, cùng chai rượu và 2 cái ly trước mặt, mặc đồ thì phải nói là...quá hờ hang =,=

-Có chuyện gì? Nói mau...tôi còn phải về!! -hần lạnh tanh

-Ngồi xuống đây nói chuyện với em tí đi!! Em yêu anh mà.... -nhỏ My thì thầm vào tai hần

-Tránh ra... Cô gạt tôi á?? Cô ko có bất cứ chuyện gì hết đúng ko?? Cô chỉ muốn dụ tôi đến đây thôi đúng ko?? -hần nói, mặt vẫn ko biến sắc

-Phải!! -nhỏ My nhếch môi rồi cầm chai rượu ực một hơi (O-o uống ghê hần!!)

-Hử, được lắm!! Thế tôi về... -hắn

-Khoan đã... Chờ tôi tí!! -nhỏ My nói rồi đứng dậy, chạy lên lầu thay nguyên cây đèn rồi đứng trước mặt hắn cười...

-Anh đi tới đây bằng xe gì? Mô tô or Ô tô...? -nhỏ My

-Ô tô!! -hắn

-Thế anh đua với tôi!! Dám ko? -nhỏ My

-Tôi ko hứng thú!! -hắn lạnh tanh

-Sao cũng được!! Nhưng tôi đua đây!! -nhỏ My

Mặc cho lời nhò My nói thế nào, nhưng hắn vẫn một mực kiên quyết ko đua... Nhò thì chạy với tốc độ ánh sáng trên đường, còn hắn thì chỉ chạy qua loa, ko màng đến việc xem nhò chạy thế nào, nhưng trong đầu vẫn luôn vang dội theo câu hỏi... “Cô ta uống rượu mà cũng đua xe!? Muốn chết chắc!!” Vừa nghĩ vừa nhếch môi cười khinh bỉ...

(Đọc khúc tiếp theo, Yuu viết có hơi buồn cho nhò My, nhưng đừng vì thế mà mún lại cho rằng nhò My là người tốt nhá :3 giả tạo hết ấy =]])

Dừng chân đứng lại giữa một bãi đất trống gần đó... Nhò My bước xuống xe, đứng giữa làn gió lạnh buốt, nhò cười cay đắng, nước mắt từ khóe mi nhò đã chảy ra từ khi nào... Hắn thấy thế cũng xuống xe, đứng phía sau nhò My và nghe nhò... tâm sự ==

-Xin lỗi vì đã về và chen ngang giữa cuộc tình của anh và Khanh... -nhỏ My

-.....- hắn

-Dù sao thì em cũng có còn sống được bao lâu nữa đâu nên cứ phá hoại tí rồi đi cũng chưa muộn nhì!? -nhỏ My cười nhạt (diễn hay thật >

-Ý cô là sao?? -hắn nhủ này, khó hiểu

-À, thật ra em bị tím!! Giải đoạn cuối rồi... Cách đây cũng lâu rồi nhì..! Kể từ cái lúc mà em chia tay anh rồi sang Mỹ sống ấy!! -nhỏ My (bịa quá hay > quá giỏi > quá hư cấu =]])

-Sao lại... lại như thế?? -hắn giọng bắt đầu run lên

-Không sao đâu!! Anh đừng lo... Em về đây cũng chỉ có một nguyện vọng thôi!! Anh giúp em được chứ... -nhỏ My quay qua hắn rồi nở một nụ cười nhẹ

-Được!! Nguyện vọng gì?? Cô nói đi... Giúp được tôi sẽ giúp!! -hắn

-Anh có thể...thần thiết lại với em và bảo vệ em như ngày xưa ko?? -nhỏ My (ATSM :3)

-Là sao.....?? -hắn nghiêng đầu tỏ vẻ dăm chiêu

-Anh đừng hiểu lầm!! Anh chỉ cần thực hiện nguyện vọng ấy của em trong vòng 3 tháng thôi!! Anh làm được ko?? -nhỏ My

-Được rồi!! Tôi sẽ giúp!! -hắn

-Cảm ơn!! Cảm ơn rất nhiều!! -nhỏ My

♥≡♥≡♥≡♥≡♥≡♥≡

End chap 34 :****

Chap này tương đối thôi nhì > ko dài ko ngắn >

Cơ mà khúc gần cuối, Yuu ngồi Yuu viết mà ứa gan dễ sợ == giả tạo đỉnh cao của giả tạo luôn -_-

Còn ai còn thức ko? :)

Vote rồi để lại cmt cho Yuu nhá :**

Bạn đang đọc truyện *Bộ Tam Siêu Quậy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 35: Hư Ảo

Hú hú :) chap mới nè mún ới :3

Bù cho mún nè :) tại chap hôm qua nó ngắn quá nhì >

Chúc mún đọc truyện vui vẻ :*

👍👍👍👍👍👍👍👍👍👍

Sau cuộc trò chuyện ấy giữa mình và nhò My thì bây giờ, hắn đã lái xe về nhà, trong đầu thì quay mòng mòng về cái chuyện mà nhò đã nói... Nhò My bị tím thật sao? Là thật hay chỉ là một trong những chiêu trò mà nhò bày ra!? Thật sự bây giờ thì hắn rối lắm, ko biết phải nghĩ rồi giải quyết như thế nào!?! (*đập bàn* Ngu... Nhò My bị tím thông thì có!! -_-)

Sáng hôm sau, tại trường, khi tại nó và tại hắn đang ngồi trong căn-tin ăn sáng thì nhò My đi tới, miệng nở nụ cười nhìn nó và hắn, nói...

-Chào buổi sáng!! Cho tôi ngồi chung với mọi người nhé... -nhỏ My

-Này, bàn này chật rồi, ko đủ để cho cô ngồi cùng đâu!! -Minh Anh

-Thôi được rồi, cô ngồi đi!! -hắn đứng dậy, rồi nhường chỗ ngồi của mình cho nhò My -Cô ăn gì ko? Tôi đi mua cho... (Nhường làm cái nỗi gì thế cha!?? -_-)

-Anh cho em ly sữa nha!! Cảm ơn anh! -nhò My cười

-Ừầy, mày cho nhò đó ngồi đó rồi mày ngồi đâu? -Tuấn Anh nhủ mày

-Ồ thôi!! Tao ăn no rồi... -hắn

-Ra là thế!! -nó nhếch môi -Thôi, tôi lên lớp trước, mọi người cứ ăn đi!!

-Ê...ê, Khanh!! -Lam

-Này thằng điên, mày làm cái trò gì thế!?? Khanh giận rồi kia... Đi theo đi -Bảo tức, lấy chân đá vào chân hắn

-Ồ ờ -hắn gật gật đầu rồi chạy thật nhanh về phía nó ==

Nhỏ My ngồi đó, nhìn thấy rồi lại khẽ nhếch môi lên... Mọi chuyện mới chỉ bắt đầu thôi!!! (Con điên >)

-Này, Khanh!! Em sao vậy? -hắn chạy tới, kéo tay nó quay mặt về phía mình rồi hỏi

-Sao đâu... Em bình thường mà!! -nó nhún vai rồi khẽ nhếch môi lên cười

-Chuyện hồi này.... Cho anh... -hắn

-Ko sao!! Ko sao thật mà... Anh chỉ muốn giúp cô ấy thôi nhá!! Em hiểu, em ko giận anh -nó khẽ cười

-Vậy tại sao em ko ở lại ăn với mọi người? -hắn

-Em no rồi!! Hi, ăn nhiều rồi mập mất body!! -nó đùa

-Thế anh lên với em nhé!! -hắn cười rồi nắm tay lấy tay nó

-Ừ!! -nó

Thế là hai người lại vui vẻ, dắt tay nhau đi tung tăng lên lớp...

Sau khoảng thời gian ngồi miệt mài với mấy tiết học thì tiếng trống ra về cũng đã được vang lên...

-Cuối tuần này, mọi người đi chơi với tôi nhé!! -nhỏ My bước đến gần tụi nó và tụi hắn, cười tươi, nói

-Hả...?? -Minh Anh ngạc nhiên

-À ko có gì đâu!! Nếu mọi người bận thì thôi! Tôi ko ép đâu... Hihi.. -nhỏ My cười mỉm (càng cười càng ghét -_-)

-My mời thì mình đi đi!! -hắn bắt chợt lên tiếng

-Hả...?? -Tuấn Anh (2 anh chị này thay phiên nhau "hả" >)

-Hả gì?? Mình đi nha Khanh!! -hắn quay sang nó

-.....sao cũng được!! -nó lạnh tanh, khẽ nhún vai

-Vậy quyết định vậy nha!! Thứ bảy này nha mọi người!! -nhỏ My -Thôi tôi về trước đây!!

-Cô có muốn tôi chờ về giúp ko?? -hắn (điên cmnr -_-)

-Thôi, em tự về được!! Em cảm ơn anh!! -nhỏ My cười mỉm rồi leo lên taxi, phóng đi luôn

-Ồ... Cái thằng này, nay này bị sao vậy!! Chưa hỏi ý tụi tao mà tự quyết định luôn vậy?? Tại sao lại phải đi chung với mụ đó...?? -Bảo túc

-..... -hắn chà nói gì, cứ thế mà kéo tay nó vào xe rồi chạy về nhà

-Hình như có gì ko ổn?? -Lam

-Thằng Quân hôm nay nó sao sao ấy?? Sao mà giúp đỡ rồi nghe lời mụ Mía như điên thế?? -Tuấn Anh

-Nó điên thật rồi!! -Bảo

-Thôi về!! Về rồi muốn điều tra gì thì điều tra... Bực mình hà!! -Minh Anh

-Cơ mà... Thứ bảy này, có đi với mụ đó ko?? -Bảo

-Đi chứ ck!! -Lam

-Đi để xem con mụ ấy bày trò gì nữa chứ!! -Minh Anh

++++Trong xe nó và hắn++++

-Này vk, sao hôm nay em ko nói gì vậy? Em giận anh à?? -hắn mếu

-Ko có!! -nó -Mà em hỏi anh câu này được chứ??

-Em hỏi đi!! -hắn

-Thứ bảy này anh tính đi chơi với My thật sao?? -nó

-Ừ!! Em ko muốn đi hà? Ko muốn thì thôi, vậy anh ở nhà với em!! -hắn cười

-À thôi, đi thì đi!! Em sợ gì!! Hi hi, đi cho khoan khoái đầu óc tí... -nó

-Ừ!! -hắn nói rồi lấy tay vẹo má nó

Nó cười nhẹ, quay đầu ra phía cửa sổ, trong lòng nó bây giờ đang rất buồn... Hôm nay, sao hắn kì lạ thế?? Ko như bình thường nữa... Hắn của hôm nay khác hẳn với hắn của mọi ngày!! Điều đó khiến nó rất buồn!! Quan tâm, giúp đỡ người con gái khác trước mặt nó, bảo sao nó ko buồn!? Phải chăng nhỏ My đã bày ra trò gì để gái hắn thuộc về mình???

♥≡♥≡♥≡♥≡♥≡♥≡

End chap 35 :**

Chap ra liên tục nhá m.n >>

Chap này vẫn ko dài nhỉ :) m.n thông cảm nhự 3

Rảnh Yuu ra chap dài thiệt dài cho mọi người đọc ha 3

Nhớ vote rồi để lại cmt cho Yuu nha

Bạn đang đọc truyện *Bộ Tam Siêu Quậy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 36: Nghi Ngờ!!

Uầy uầy m.n ới 3 chap mới đi nè :)

Mọi đồ mại đồ kéo người >

Chúc m.n đọc truyện vui vẻ :*

~~~~~

Vào sáng thứ 7, ngày mà tụi nó và tụi hân được nhớ My mời đi chơi thì mọi người đều đã đứng đông đủ trước cổng trường... (Mê mời người ta mà bắt người ta đợi mê x)

-Chào mọi người!! Mọi người chờ lâu ko?? Cho tôi xin lỗi vì đến trễ nhé... -nhỏ My bước xuống xe, cười mỉm

-Ồ... -Lam

-Vậy mình đi nhé!! -nhỏ My

-Ồ... -Minh Anh (nhanh, gọn, lẹ =]])

-À mà cô chạy xe một mình à?? -hân

-Vâng!! -nhỏ My

-Thế cô chạy được ko? Nếu ko được thì qua chung xe với tôi và Khanh luôn này!! -hân

-Mụ này mà qua bên xe Quân thì... thì... -Khanh, mày qua xe tao với Bào đi!! -Lam kéo tay nó qua một bên, rồi hất mặt nhìn nhỏ My theo kiểu thách thức

-Lam bị sao thế? -hân nhìn Lam, nghiêng đầu khó hiểu

-Hi, em chạy xe được mà!! Đâu có sao đâu... Cảm ơn anh đã quan tâm! - nhỏ My vừa dứt lời thì liền đưa mắt liếc xéo Lam

-Cái con điên này!!! Mày dám chọc bà à → → bà quyết ko nương tay với mày!! -Lam lèm bèm rồi hai tay nắm chặt thành nắm đấm, nhìn nhỏ My bằng ánh mắt hình viên đạn >

-Thôi được rồi!! Đi lạ đi, kéo trưa thì nắng nóng lắm!! -nó lên tiếng

-Ừ đúng rồi!! Minh đi biển nha m -nhỏ My cười

4 chiếc mui trần chạy bằng băng trên đường với tốc độ phải nói là hơn cả ánh sáng khiến người đi đường phải tập vào một bên, nhường đường cho 4 chiếc siêu xe này chạy, với mục đích là...tránh tai nạn, xảy ra thương tích (-_- chạy thấy ghê)

Tôi nói, cả bọn đều xuống xe, mặt lo ngại lo ngại chiêm ngưỡng cảnh đẹp ở cái khách sạn hạng sang, to bự này (mặc dù là khả năng của tụi nó và tụi hân thì dư sức đi mấy cái khách sạn như vậy >)... Khách sạn này được trang trí khá là cổ điển, sân phía trước, góc bên phải khách sạn có hồ bơi và các hàng ghế, góc bên trái thì có một cái thác nước nhân tạo cao to, hùng vĩ, trông rất đẹp. Ngoài ra, đối diện với khách sạn còn có một bãi biển, trong xanh và mát mẻ...

Suốt cả buổi đi ko ai mở miệng nói một lời nào, kể cả Lam và Minh Anh, ko hiểu sao, hôm nay 2 nhỏ cảm thấy trong người rất bức rức và khó chịu, ko được thoải mái... Vào tới quầy tiếp tân, nhờ My tiến lại gần rồi lấy 4 xâu chìa khóa, đưa cho mỗi người trong tụi hân...

-Đây, chìa khóa phòng của mọi người đây!! -nhỏ My cười mỉm

-Ồ!! -Tuấn Anh

-Hi, mọi người về phòng đi!! Tôi cũng về phòng của mình luôn đây... -nhỏ My

-Cò...cò ở một mình à? Có ổn ko?? -hân

-Em ko sao!! Em khỏe lắm... -nhỏ My cười

-Ko ổn thì gọi cho tôi liền nhé!! -hân (tức quá >> *đập bàn*) -Em biết rồi!! -nhỏ My nháy mắt (móc mắt nhỏ đó -_-) -Minh đi lên đi ck!! Ở đây ngứa mắt quá... -Minh Anh nói rồi xách tay Tuấn Anh kéo lên lầu với khuôn mặt ko mấy vui vẻ -Khanh!! Lên với tao... -Lam một tay thì kéo nó, tay còn lại thì kéo Bào -Anh lên với em luôn!! Ko ở đây nữa... -O.. từ từ vk à!! Té Khanh kia -Bào chỉ nó -À quên, xin lỗi mầy nhé!! Đau ko?? -Lam -Ko sao!! -nó -Buồn à?? -Lam nhủ mầy -Ko có!! Tại sáng dậy sớm nên giờ buồn ngủ thôi... -nó cười nhẹ -Kìa Quân kia!! -Bào -Sao vậy?? Sao vk ck mầy kéo vk tao đi!! -hân -Ồ thì... -Bào đang nói thì bị Lam chặn họng -Tại thấy Quân QUAN TÂM bạn Mía kia quá nên tránh đi một bên đó mà!! -Lam nhấn mạnh -Này vk!! Ghen à?? -hân nhìn nó -Ghen gì?? Mà tại sao phải ghen?? -nó chớp mắt -Mày dạo này kì cục quá!! Đi với Khanh mà cứ quan tâm, lo lắng cho con mụ đó là thế nào?? Giỡn với tụi này à?? -Bào nhấn mặt -Đừng kêu Mía là mụ này mụ nọ!! Kì lắm... Bạn bè thì quan t nhau thôi!! -hân -Ồ, bạn bè thế đấy!! -Lam nhếch môi -Thôi Bào, mình lên phòng đi!! -Ừ!! -Bào -Bye cùng nhà Khanh... -Lam vẫy tay -Bye -nó -Lên phòng nha vk!! Thôi đừng gần nữa mà... Anh ko như thế nữa mà!! Nhà nha nha... -hân năn nỉ -Ừ!! Nay có kiểu năn nỉ mới nữa há?? -nó cười -Hi... -hân Ài về phòng này, mãi đến chập tối thì nhận được điện thoại từ nhỏ My, báo xuống ăn tối, hôm nay nhỏ chơi sang, thuê hết cả khách sạn cho riêng mình và cho cả cuộc đi chơi này, hom hết, chính nhỏ hôm nay sẽ vào bếp, nấu ăn cho tụi nó và tụi hân ăn (-_- mụ này nấu là sẽ triệu hồi thuốc độc O-o chắc chết!!) ----Phòng Bào - Lam -Này ck, nhỏ My gọi điện báo xuống ăn tối kia!! -Lam ngồi trên giường, tay thì cầm dt bấm liên tục, nói -Nghe nhỏ còn nói là chính tay nhỏ nấu đó!! -Lam -Hở?? Khách sạn này mà cho nhỏ vào bếp như nhà mình à?? Anh ko tin đâu!! -Bào lắc đầu -Dẫn chơi thuê luôn cái khách sạn này đó ck!! -Lam -Đầu tư dư!! Chắc có âm mưu đen tối nè... -Bào -Thôi xuống trước đi rồi tính!! -Lam vờ vai một cái rồi leo xuống giường, lại gần Bào rồi lôi Bào đi luôn... ----Phòng Tuấn Anh - Minh Anh -Đời bụng quá!! Có gì ăn ko anh?? -Minh Anh than -Có chỗ có đồ ăn nè!! Em đi ko?? -Tuấn Anh -Đi sao ko!! Ở đâu? -Minh Anh -Nhà bếp khách sạn kia!! -Tuấn Anh ôm bụng cười -Hăm hà ck!?? -Minh Anh chớp mắt -Giờn thôi!! Này vk, nói nghe nè!! -Tuấn Anh -Sao?? -Minh Anh -Mụ Mía gọi điện, báo xuống ăn tối kia!! -Tuấn Anh -Tốt ghê hôn!! -Minh Anh -Tốt cái gì mà tốt!! Nói cho em biết luôn này... Bữa tối hôm nay là chính tay mụ đó nấu đấy!! -Tuấn Anh -Bộ..bộ nấu đó làm há?? -Minh Anh -Đồ thì ko có!! Nhưng mà cái điều mà anh đang lo là... -Tuấn Anh -Là mụ Mía bày trò chơi xỏ Khanh phải ko?? -Minh Anh cười khẩy -Biết mà còn giả ngu hà vk!? -Tuấn Anh -Minh Anh mà... Thôi kệ, xuống ngồi đi, rồi chống mắt lên xem có trò gì hot!! -Minh Anh -Ok bầy bè ~~~ -Tuấn Anh ----Phòng hân - nó -Xuống ăn tối đi ck!! My báo ấy... Hôm nay hình như My tự tay nấu đó!! -nó cười khẩy -Ồ kè vk!! -hân cười (Nhanh với ~~~ x) ~~~~~ Tại phòng ăn của khách sạn, trong nhà bếp, nhỏ My đang đứng cầm cuôi cuối bên mấy đĩa thức ăn, tụi nó và tụi hân vừa xuống lầu thì lao ngay vào ghế ngồi luôn, Lam với Minh Anh vì ko ưa nhỏ My nên cũng chà dăm xia gì tới nhỏ, ngồi nói chuyện, tâm sự với vk mình còn sướng hơn!! Riêng nó thì lại vào bếp cùng nhỏ My, phụ nhỏ dọn đồ ăn ra cho mọi người... Đúng như kế hoạch của nhỏ rồi còn gì... -Tôi giúp cô nhé!!

-nó cười mỉm

-Cảm ơn nhé!! Cô đem 2 đĩa này lên dùm tôi nha

-nhỏ My cười

-Ừ!! -nó cầm 2 đĩa đồ ăn, để lên bàn rồi lại quay lại bếp với nhỏ My

-Đây là phần thức ăn, tôi làm riêng cho mỗi người đó, mấy đĩa này là của cô, Minh Anh và Lam ấy!! Hìhi..

-nhỏ My -Hai đĩa này là của Bào và Quân...

-nhỏ My -Cái này là của Tuấn Anh

-Ồ!! Còn của cô đâu??

-nó

-À, của tôi đây!! Cô đem đĩa này ra dùm tôi nhé!! Tôi đi rửa tay tí.

-nhỏ My -À, ừ!! -nó -Này Khanh, có độc ko?? -Lam -Đừng điên!! Ko có đâu... -nó -Mọi người ăn thử đi, xem tôi nấu có ngon ko nhé! -nhỏ My bước ra rồi ngồi xuống ghế -Cô cũng ăn luôn đi My... -hân Nhỏ ko nói gì, lấy đĩa gấp đồ ăn trong đĩa của mình, bỏ vào miệng, ăn được một lúc thì nhỏ ôm cổ rồi hét lên... Tiếng hét ấy làm cho tụi hân và tụi nó hết hoảng, ko biết đã xảy ra chuyện gì với nhỏ, với đĩa thức ăn mà nhỏ đang ăn... Nhỏ bị...trúng độc!?? -Này My, có sao vậy??

My... My... -hân hết hoảng -Tôi...đau...cò... -nhỏ My thều thào rồi ngất lịm cùng với cái cổ đang đỏ lên từ từ -Gọi cấp cứu...gọi cấp cứu ngay... -hân hét lên -Cò nhanh lắm!! Khá lắm!! -nó lăm bằm -Có chuyện gì à Khanh?? -Lam -Ko có!! -nó -Này Bào, Tuấn Anh... Nhờ hai đưa bấy đưa My vào bệnh viện đi nhé!! Tao điều tra tí! -hân -Ừ!! -Bào nói rồi cùng tụi nó và Tuấn Anh đưa nhỏ My vào bệnh viện, hân thì đứng đó, ngẫm nghĩ rồi dò tìm gì đó trong đĩa thức ăn "Là loại độc flunill (Yuu chém chữ Yuu cũng chả biết loại độc này là loại độc gì =]]), hạng nhẹ nên ko có gì phải lo lắng..."

-hân nghĩ hồi lâu rồi lại lấy muỗng, múc từng muỗng thức ăn, để qua một bên... Đang múc thì phát hiện...một chiếc bóng tai gai màu đen của nó đang đeo... "Nhưng mà...đây là bóng tai của Khanh mà?? Tại sao lại có trong đĩa thức ăn của My?? Chẳng lẽ...?? Ko, ko phải, Khanh ko phải người như thế!!" -hân nghĩ, cảm chiếc bóng tai đó của nó lên, rửa cho sạch mũl thức ăn rồi bỏ vào túi áo khoác của mình, dọn dẹp đồng chén đĩa đó... Hân đang nghĩ nghĩ nó?

Chẳng lẽ nó là người đã bỏ độc vào đĩa thức ăn của nhỏ My sao?? Sự việc ngày càng rối lên rồi đây... ♥≡♥≡♥≡♥≡♥≡ End chap 36 :**** Chap này dài nhn 3 thỏa mãn rồi nhé >

Bạn đang đọc truyện *Bộ Tam Siêu Quý* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37: Hiếu Lắm

Chap mới đây mún ới :))

Nói trước là chap này đọc tức lảm nhẽ :3 mún nhớ uống thuốc trợ tim để tránh tình trạng xảy ra thương tích nhẽ =]]

Chúc mún đọc truyện vui vè :*

👉👉👉👉👉👉👉👉👉👉👉👉👉👉

Sáng hôm sau, tại bệnh viện...

-Cô có sao ko?? -hắn

-Em ko sao!! Chỉ hơi đau đầu, rất rất một tí thôi!! -nhỏ My cười

-Lát cô xuất viện đây!! Cô đi chung xe với tôi và Khanh nhẽ.. Được ko?? -hắn

-Hi, cảm ơn anh và Khanh nhiều lắm!! -nhỏ My

-Ừ!! Thế cô nghỉ đi... Tôi ra ngoài đây... -hắn nói rồi đứng dậy, bỏ đi ra ngoài

-My sao rồi? Có bị gì nghiêm trọng ko?? -nó thấy hắn ra thì đứng dậy hỏi

-À, cô ấy ko sao đâu nên em đừng lo!! -hắn cười

-Vậy thì tốt rồi!! -nó

-Chẳng nào nhỏ đó xuất viện được?? -Tuấn Anh

-Bác sĩ nói tình trạng ổn nên bây giờ xuất viện cũng được, ko sao cả!! -hắn

-Ồ... Mà mấy chờ nhỏ đó về à?? -Bảo

-Đi chung xe với tao và Khanh cũng được mà -hắn

-Này, mấy ổn ko Khanh!! -Minh Anh quay sang nó, nhủ mấy

-Hi, lo xa... Tao bình thường!! -nó cười nhẹ

-Thôi, đi về đi!! Tao đi ứng với mùi bệnh viện quá -Lam vươn vai

-Ừ... Trễ rồi, đi về!! -Minh Anh

*****Xe nó, hắn và nhỏ My*****

-My, cô khỏe chưa?? -hắn quay đầu,hỏi nhỏ My (hỏi quải -_-)

-Khỏe rồi!! Cảm ơn mọi người đã giúp đỡ em... -nhỏ My

-Ừ!! -hắn

-Quán ơi!! Cho em xuống đi... -nó đột nhiên lên tiếng

-Sao vậy vk?? Em có chuyện gì à?? -hắn

-Nhỏ bạn cũ của em gọi bảo nó đang ở đây nên rủ em đi chơi à mà!! -nó cười

-Em định đi à?? -hắn

-Ừ!! Anh chờ My về khách sạn trước đi... Lát em đi taxi về!! Em đi chơi tí rồi về!! -nó

-Anh chờ em đi nhé!! -hắn

-Thôi, anh chờ em đi thì ai chờ My về?? Em đâu phải con nít đâu... -nó

-Vậy em đi phải về sớm đó!! Có gì gọi cho ck nhẽ, vk yêu~~~~ -hắn

-Ok!! Bye ck~~ -nó

Xe hắn tấp vào bên trong lề đường, nó bước xuống xe với gương mặt, hầu như là rất ngượng ngịu, ko mấy vui vẻ... Đi dọc trên con đường, nó cảm thấy buồn lảm... Hình như hôm nay, ánh mắt của hắn nhìn nó ko còn ấm áp như xưa, miệng thì nói "vk này, vk nọ" nhưng ánh mắt rất sắt bén và lạnh lẽo...Phải chăng hắn đã chuyển sang nghi ngờ nó về cái đĩa thức ăn mà nhỏ My hôm qua đã ăn sao?? Hắn hết tin nó rồi sao?? Tôn thương nhau quá đây!!

"Alô..." -nó

"Alô, xin chào cô chủ!! Có việc gì cần cần dặn ạ??" -đầu dây bên kia một người đàn ông trả lời

"Cho tôi biết tên, gia thế của chủ khách sạn Fall, ở gần bờ biển phía Tây... Và điều tra luôn cho tôi, loại chất độc có trong đĩa thức ăn cũng như ai là thủ phạm đã gây ra sự việc ngày hôm qua!!" -nó

"Thưa cô, làm sao để điều tra được ạ!?" -người đàn ông

"Trước tiên, ông điều tra cho tôi biết ai là chủ khách sạn, sau đó, tôi sẽ tiến hành lấy đoạn băng được ghi lại trong camera ở khách sạn rồi sẽ gửi cho ông, để ông thực hiện bước kế tiếp..." -nó lạnh tanh

"Tôi hiểu rồi ạ!!" -người đàn ông

"Tôi cần kết quả sớm nhất có thể!!" -nó

"Vâng, thưa cô chủ!!" -người đàn ông

Sau cuộc điện thoại vừa rồi, gương mặt nó đã trở thành một gương mặt vô cảm xúc, lạnh tanh... Vẫn vốc đáng đó, nó bước đi từng bước nặng trĩu, từng bước trên con đường vắng...một mình và chỉ một mình

Khoảng 10h30' trưa thì nó cũng đã bắt taxi, phóng về khách sạn, trên tay là một cái bia màu vàng, bên trong là một sấp giấy tờ, hình ảnh có liên quan đến chuyện hồi tối hôm qua (làm việc, điều tra nhanh vài hờn *×*)

Vừa bước vào cổng thì nó đã thấy nhỏ My đang ngồi bắt chéo chân trên chiếc ghế gỗ ở góc hồ bơi, tay thì cầm ly nước cam vừa uống vừa hát theo đoạn nhạc nằm trong tai phone... Bước từng bước đi tới, nó khẽ nhếch môi cười khinh bỉ vì hành động quá ư là vô tư của nhỏ...

-Chào My!! Cô khỏe chưa mà ra đây thế?? -nó cười khẩy

-À, tôi khỏe... Cô mới đi chơi về à, vui quá nhì!!? -nhỏ My

-Cũng ko hẳn là đi chơi, tôi chỉ đi ĐIỀU TRA về chuyện bữa ăn tối ngày hôm qua thôi!! -nó nói rồi nhếch mép lên cười

-À... Thế...thế...cô có điều tra...được gì ko?? -nhỏ My tái mặt

-Tôi biết cô có liên quan đến vụ tối hôm qua, mà cô nghe tôi nói cô ko biết nhột à?? Hay tại cô bị chai lì rồi!!? Cô đừng giả vờ nữa... Đừng có mà cáo già đội lốt thỏ non nhẽ!! Tôi khinh kiểu người như thể lảm... Muốn gì nói thẳng đi!! -nó nhìn nhỏ My với ánh mắt lạnh ko thể nào lạnh hơn

-Ha, cô nói như cô đúng vậy!! Đừng buộc tội tôi như thế, đau lòng tôi lắm!! -nhỏ My nhếch môi -Bằng chứng đâu??

-Tôi cũng chả thèm nói nhiều với cô lảm gì!! Đây... Muốn bằng chứng, có bằng chứng -nó nói rồi quăng sấp giấy trên tay mình lên tay nhỏ My

-Này, đừng uống nữa coi!! Nói chuyện đàng hoàng với tui này nè... -Minh Anh giắt lấy ly rượu từ trên tay nó rồi ực một hơi

-Hừ, sao?? Muốn biết chuyện gì?? -nó

-Quân với Khanh có xích mích à?? Sao ko thấy Quân chờ Khanh về đây?? -Bảo

-...Chia tay rồi!! -nó nhếch môi, cười nhạt

-Gi chi?? Mà nói lại tao nghe coi?? Mà với Quân chia tay à?? Đang yên đang lành mà... -Lam

-Ờ... -nó cười nhạt

-Tại con mụ My phải ko?? -Tuấn Anh

-Sao biết hay thế??? -nó

-Ko phải mụ đó thì ai dám phá hạnh phúc của 2 người!! -Tuấn Anh nhếch môi

-Lại là cái con đó à... -Lam tức, 2 tay nắm chặt thành nắm đấm

-..... -nó

-Mà con đó nó làm gì em thế?? -Nhur lên tiếng

-Thôi, em ko muốn nhắc chuyện đó nữa đâu!! -nó

-Vậy thôi... -Nhur

-Mà này, mai chị về Mỹ phải ko?? -nó

-Ừ!! Chị có hẹn kí hợp đồng với đối tác nên mai chị về... Mà có việc gì à?? -Nhur

-À ko có gì!! Thôi, tao đi công việc tí... Lát mọi người về sau ha!! -nó nói rồi đứng dậy, đi thẳng ra ngoài

-Sao kì vậy trời?? -Bảo

-Chà hiểu nỗi nhò này... -Lam

Suốt đêm hôm đó, nó bỏ đi biệt tăm, ko về nhà, còn đám người kia thì do ăn uống say quá nên cũng chả biết gì, về đến phòng là nằm lẳng ra ngủ cho tới sáng... (Bãi phục mấy ông bà này ==

Sáng hôm sau, lúc 9h30' cũng là lúc mà Nhur lên đường về Mỹ... Mọi người đều tập trung đầy đủ tại sân bay, chỉ thiếu nó và hân... Hân thì chắc chắn là đang ở cùng nhò My rồi nhưng con nó, vẫn ko ai biết nó đang ở đâu cả...

-Con này... Nhấn tin thì ko trả lời, gọi điện thì ko bắt máy... Biết hôm nay là ngày chị Nhur về Mỹ mà ko ra tiễn... Nó đang nghĩ cái gì vậy ko biết nữa!?! -Minh Anh

-Thôi, kệ Khanh đi em!! Nó đang buồn đó... Để nó yên tĩnh đi!! -Nhur

-Dạ!! Chị về bên rồi nên cho gửi lời hỏi thăm 2 bác nhá!! -Lam

-Ừ!! Cảm ơn em nhé!! -Nhur cười mình

-Khi nào chị rảnh nhớ về đây chơi với bọn em nha!! -Tuấn Anh

-Biết rồi, biết rồi!! Mấy cô cậu ở đây vui về... Nhớ vào lớp xin cô dùm chị nha mấy đứa!! -Nhur

-Ok chị!! Bye chị -Bảo

-Bye!! -Nhur vẫy tay rồi bước đi vào bên trong

-Chiều nay có 4 tiết ở trường đó vk!! Có nên đi học ko?? Hay cúp? -Tuấn Anh

"Bốp..." -Ui da đau!! Sao mày quánh tao thẳng kia?? -Tuấn Anh ôm đầu, meo

-Mấy tối ngày cúp cúp!! Thôi đi học đi... Đạo này mình cúp quá trời rồi!! -Bảo

-Ừ!! Thôi chiều đi học đi!! -Minh Anh

-Mà Quân về chưa?? -Lam

-Hôm qua thấy nó chở mụ My về nhà mụ đó rồi mà!! Cơ mà nhìn biểu hiện của nó thân với mụ My một cách lạ thường luôn á!! -Tuấn Anh

-Hừ!! Tên điên... -Lam

Tại trường...

Nó dường như đã biết rõ lịch học của chiều nay nên đã một mình đi tới trường từ rất sớm... Hôm nay, nó sẽ tập làm quen với mọi thứ khi chỉ có...một mình... Bước xuống chiếc mũ trần của mình, trên gương mặt ko một chút cảm xúc, cả cơ thể toát lên vẻ lạnh lẽo và cô đơn... Hear phone luôn là người bạn thân nhất của nó mỗi khi nó buồn, đeo hear phone vào một bên tai, bên còn lại thì được che đi bởi mái tóc dài, suôn mượt của nó... Bước vào lớp với biết bao sự bần thần vây quanh...

-Đây, nói rồi mà ko nghe!! Tinh cũ ko rù cũng tới... Khanh bị đá rồi!! -nam sinh 1

-Quen hot boy làm gì cho khổ!! Đá là đáng mà!! -nữ sinh 2

-Hừ, nhìn thảm hại thế!! Bình thường còn quen thì nắm tay nắm chân gì tùm lùm mà!! -nữ sinh 3

-Nhìn Khanh buồn tội quá!! -nam sinh 4

.....

Bỏ ngoài tai những lời nói vô bổ đó, nó vẫn thế mà đi thẳng lên lớp!! Lên tới lớp thì đã gặp cảnh ko mấy là đẹp đẽ, ngửa mắt ko chịu được.... Hân và nhò My đang ngồi tâm sự với nhau và điều đáng nói ở đây chính là...nhò My đang ngồi ngay chỗ của nó. Khó chịu lắm những cũng cố làm được gì đâu... "TA BÂY GIỜ, ĐAU CÒN LÀ GÌ CỦA NHAU!!" Bước từng bước đến chỗ của mình, nó khẽ nhếch môi cười nhạt rồi bắt đầu lên tiếng...

-Chỗ tôi!! -vốn vẹn chỉ 2 từ thôi nhưng cũng đủ làm cho con người ta toát cả mồ hôi

-À, xin lỗi!! -nhò My đứng dậy rồi bước lại chỗ mình ngồi, hân thấy thế cũng đi theo, ngồi kế, tâm sự như bình thường (đura ực chế -.-)

Nó ngồi xuống ghế, đặt cặp lên bàn, cúi đầu xuống, kê đầu mình trên cái cặp rồi ngủ luôn... Khi Lam, Minh Anh, Bảo và Tuấn Anh vào tới, đi ngang qua cái bàn của nhò My, cả đám như bơ luôn,khẽ nhếch môi cười khinh vì cái bản mặt nai tơ của nhò cùng cái điệu bộ khó ưa của hân... Thấy nó đang nằm ngủ thì cả đám bay lại, hỏi tùm lùm...

-Khanh em ừ ~~~~ tối qua đến giờ cưng đi đâu thế??? -Lam

-Đi đâu đâu!! Mà sao bây ờn thế? Để tao ngu cái coi... -nó ngáp ngắn ngáp dài

-Sợ mày luôn á!! Thôi dậy đi bà... Cô Lan vào kia!! -Minh Anh

-Ừ ừ... -nó

“Alô, nghe nè! Gọi chi cưng!??” -nó

-Khanh em yêu, thay đồ đi... Vào bar chơi với tụi này!! -Minh Anh

“Sao lại vào bar??? Có chuyện gì à?” -nó ngập ngừng tò vè đêm chiều

-À, đi...đi thăm bar!! 2 thằng đệ yêu dấu của mày nghe tin mày mới về nên rủ mày ra...ra bar chơi á!! -Minh Anh (nói dối như thật :>)

“Ồ... Để tao thay đồ rồi xin chú đi, mắc công 2 người lại lo... Mà lát chúng mày tới rước tao nhé!!” -nó

-Ok!!! Khanh êu~~~ -Minh Anh cúp máy

-Mày nói dối kinh hồn luôn ư -Lam

-Tao mà.... Thôi!! Đi thay đồ đi kẻo trễ, lát mình còn phải rước con Khanh nữa!! -Minh Anh

-Ồ.... -đồng thanh

Khoảng 30’ sau, trên đoạn đường dài, có 3 chiếc mui trần đang chạy băng băng với tốc độ...KHẢ cao :> Dừng xe rồi bước xuống một căn biệt thự cũng to ko kém gì nhà mình, Minh Anh tiến lại gần chỗ nó đang đứng chờ, thấy chùm chìa khoá to lớn tay nó rồi nói...

-Con mui trần đen yêu dấu của mày nè... Tụi xừ nha con ==))

-Thanks bậy bẻ!! Thôi đi... -nó cười, leo lên xe phóng đi trước, 2 chiếc còn lại phía sau thấy thế cũng phóng theo sau

Tại bar Night, tụi nó, Bảo và Tuấn Anh bước vào với biết bao con mắt liếc nhìn... Lại gần bàn quản lý, việc đảo mắt tìm kiếm của Bảo và Tuấn Anh khiến nó khá thắc mắc...

-2 người có hẹn với ai sao?? -nó

-À ko có, mà Khanh kêu Ren với Rain ra đi!! -Bảo

-Ồ... -nó -Ren, Rain ơi!! Tụi chị tới rồi nè!!

-Dạ... -Ren và Rain nghe tiếng của nó thì từ đằng sau chạy lại gần

-Mọi người đi theo em đi!! Anh Quân ở trong đây nè!! -Rain

-Hả?? Em nói gì vậy!?? Quân ư?? Ở đâu... -nó ngạc nhiên

-Thì anh Quân say ko biết trời trăng mấy giờ gì hết, nằm trong bar mình nên em báo mọi người tới đây chờ anh về mà!! Tỹ ko biết hả?? Em nói với tỹ Minh Anh rồi mà!! -Ren

-Minh Anh... Mấy lừa tao à??? -nó liếc về phía Minh Anh bằng một ánh mắt lạnh ngắt khiến cô nàng bất chợt rùng mình

-À, à... Thôi, mình vào trong đi! Đi...đi Ren, Rain!! -Minh Anh chuẩn (chuẩn là thượng sách ư)

Đi theo hướng mà Ren và Rain chỉ thì bây giờ tụi nó cùng 2 chàng còn lại đang đứng trước một căn phòng VIP, nơi mà tụi nó và tụi hần đã từng nhậu nhẹt với nhau rất vui về...

-Tao ko vào... -nó đứng lại

-Thôi vào đi. Năn nỉ mày luôn đó!! Ko lẽ tới đây rồi ko vào...??? -Lam lay tay nó

-Hừ.... -nó

Vừa mở cửa ra thì tụi nó đã thấy một cảnh tượng ko nên thấy...hần thì ngồi đó, kế bên thì có 2,3 con nhỏ ông ẹo đang chuốt say, gương mặt sắt lạnh chả phản ứng gì với điều đó cả... Hầu như nhìn hần rất...thoái mái?!! Chứng kiến xong cảnh này thì nó chỉ muốn bỏ về quê cho xong nhưng vừa mới quay đi thì đã bị một cánh tay giữ lại. Là Minh Anh!! Cô nàng ko muốn nó về, cô muốn nó phải ở lại đây để chứng kiến sự cố gắng cũng như tấm lòng chuộc lỗi của hần... Mà hình như...hần chả làm gì chuộc lỗi cả, toàn rượu chè, gái gú, tào lao... Ôi trời ơi, Quân ơi là Quân!! Năn ông quá đi mất!!!

Nắm tay nó kéo vào, Minh Anh để nó ngồi đối diện với hần... Mập mờ hình ảnh của cô vk xinh xắn lúc xưa, hần như tỉnh hẳn khi biết được rằng...nó đang ngồi ở đây, ngồi đối diện với mình... Những cảm xúc lại một lần nữa như thiếu đốt cả 2 trái tim, 2 tâm hồn tổn thương... Không khí lại y chang như lúc ở sự kiện, ngọt ngào, khó chịu vô cùng... Ngồi được hồi lâu thì nó đứng dậy, bỏ đi ra ngoài. Hần thấy thế cũng đuổi theo sau, nắm lấy tay nó, nhẹ nhàng ôm chăm lấy nó từ phía sau...

-Khanh ơi, anh xin lỗi!! Anh thật lòng xin lỗi em!! Anh nhớ em nhiều lắm, em biết ko Khanh!! -hần khẽ nói, mùi rượu trên người hần như tỏa ra khi hần ôm nó, nó biết chứ... Nó cũng nhớ hần lắm!! Bộ nói quên là sẽ quên được sao??? Điều đó khó lắm, nó ko làm được đâu, cả hần cũng thế... Hai hàng nước mắt từ khóe mí nó rơi xuống...nó đang khóc!! Khóc vì một người con trai đã từng làm nó đau, làm nó tổn thương.

-Buông ra!! -nó vội lấy tay lau sạch hai hàng nước mắt vô nghĩa đó, thay vào là một phong thái lạnh lùng đến kì lạ

-Anh ko buông được.....!! Anh ko buông được em một lần nào đâu Khanh à!! Anh thật sự rất nhớ em. -hần

-Anh buồn cười thật!! Xin lỗi, làm ơn buông ra... Tôi có công việc!! -nó khẽ nhếch môi mình lên, lấy tay kéo hần ra khỏi người mình rồi bước đi một cách lạnh lùng, đẩy về cô đơn, buồn bã....

♥≡♥≡♥≡♥≡♥≡♥≡♥≡

End chap 42 :*****

Yuu giữ đúng lời hứa rồi nhé :)) khỏi mắng vốn nhé m.n ư ư

Chap này dài quá chờ dài luôn :3

Nhớ vote rồi để lại cmt cho Yuu nhé :* <3

Bạn đang đọc truyện *Bộ Tam Siêu Quý* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 43: Tại Sao Lại Là Em!??

Chap mới nhé

Chúc m.n đọc truyện vui vẻ :)* <3

👍👍👍👍👍👍👍👍👍👍👍👍👍👍👍👍

Kể từ cái ngày ở bar hôm đó tới bây giờ, nó và hần ko còn gặp nhau nữa... Nó thì ngày qua ngày nằm trong phòng từ sáng cho đến chiều, tới bữa thì xuống ăn, ù rù, bơ phờ ko tài nỏi... Còn về phần hần thì vẫn chỉ xuất hiện trong bar, nhưng điều đặc biệt ở đây là bên cạnh hần...nay đã xuất hiện một người con gái, dễ thương và cực kì tài năng....

-Oppa a~~~~, anh xong công việc chưa đi chơi với em đi!!

Giọng nói ngọt ngào, dễ thương của một người con gái khiến hần như hoàn hồn trở lại với thực tại... Vội vã ngước mắt lên nhìn cô gái ấy, hần khẽ thờ dài rồi lại dùng gương mặt lạnh băng làm thứ vũ khí che lấp đi nỗi thất vọng đang xoay vòng vòng trong tâm trí của mình....

-Lại là cô??? -hắn

-Oppa sao vậy?? Oppa ko vui hả!??

***** GTNV mới nhé*****

Nguyễn Lê Ngọc An: năm nay vừa tròn 19 tuổi, là con lai mang hai dòng máu Việt-Hàn, ba là người Việt, còn mẹ là người Hàn... Hiền, hay cười... Là hôn thê của hắn, cách đây 2 năm trước sau khi nó quyết định hủy hôn với hắn thì An là người đã được ba mẹ hắn chọn để thay thế chỗ của nó, và cũng là một lợi nhuận khá to lớn đối với tập đoàn nhà hắn, vì tập đoàn nhà An chỉ thua kém gì nhiều với tập đoàn nhà nó cả...

-Cô tới đây làm gì??? -hắn

-Oppa ko muốn em tới đây chơi à!?? -An mỉm

-Ko có!! -hắn lạnh

-Thế Oppa đi chơi với em đi!! -An

-Tôi chưa rảnh!! Xin lỗi... -hắn

-Em xin bác rồi nên Oppa đừng lo mà!! Đi chơi với em đi~~ -An nũng

-Cô phiền thật đấy!! -hắn nói rồi đứng dậy, đẩy An qua một bên, bỏ đi thật nhanh ra bên ngoài.

Ngọc An đứng đó, gương mặt tươi vui, hay nở nụ cười như mọi ngày nay lại mang một sắc thái đượm buồn, khoe mí cay cay rồi từ đó xuất hiện thêm vài giọt nước mắt... Cô yêu hắn lắm! Yêu ngay từ cái nhìn đầu tiên rồi cơ... Mà tại sao.. Hắn lại vô tâm với cô thế!?? Đã 2 năm rồi, kể từ cái ngày mà cô và hắn được thông báo sẽ là vợ chồng của nhau trong tương lai... Cô vui lắm! Nhưng hình như..hắn ko để ý gì nhiều tới việc đó, hắn ngày xưa đã lạnh rồi thì ngày nay lại một lạnh hơn!!

Tại sân thượng của cty...

Gió sân thượng mát lạnh, một người con trai đang đứng kể lán can, mái tóc màu nâu đen đang tung bay trong gió, gương mặt vô cảm đang hướng về những chiếc lá đang vẫy vẫy trên những cành cây...

Đến chiều hôm đó, khi hắn đang chuẩn bị từ cty về nhà thì nhận được một tin nhắn của An, một tin nhắn thuộc loại...vừa “yêu cầu” vừa “ăn năn”...

“Mai sáng Oppa phải đi đến chỗ này với em!! Ko đi thì em sẽ đợi trước cổng nhà Oppa quải ko về luôn!! Nha nha nha... Oppa nhớ đi nha!”

Buổi tối, tại nhà nó....

“Àlo, chị Khanh ới... Chị nhớ em ko?”

-À... Em...em là An, Ngọc An phải ko!?? -nó

“Dạ, là em đấy!! Chị yêu còn nhớ em hả?? Công nhận em thương chị ghê luôn á~~” -An nũng

-Trời, sự em luôn á!! Mấy năm rồi, ko nghe ko thấy mặt em đâu hết, nay lại được em gọi tới... Bộ có chuyện gì sao nhóc!?? -nó

“Hi... Tại em nhớ chị mà!! Mà này, em có tin vui muốn khoe cho chị biết này...” -An

-Sao nhóc?? Tin gì...?? -nó hỏi

“Em...em sắp có chồng rồi nha!! Ghê chưa!?” -An khoe

-Sướng nha!! Năm lùn đi động như em mà cũng có chồng đúng là bá phúc thật~~ hahaha... -nó cười

“Ủầy, em lớn rồi mà cứ kêu em Năm lùn đi động là thế nào!??” -An

-Tại em lùn hơn chị nên chị thích kêu ấy!! Haha.. Chừng nào em cao bằng chị đi rồi chị ko chọc em nữa... -nó

“Ồ... _.. Chị yêu cầu khó quá vậy!?” -An mỉm

-Thối... Chị giỡn đấy!! Lớn rồi mà cứ như con nít!! Sự em luôn ấy... -nó

“Hi hi, vậy thì chị mới thương chứ!” -An cười

-Cô đấy!! Giỏi cái mồm... -nó cười

“Mai chị rảnh ko?” -An

-Rảnh em!! -nó

“Mai chị, chị Lam với chị Minh Anh ra cafe xem mặt chồng em ha!” -An

-Ghê ta!! Công khai cho tụi chị biết luôn ha!! -nó

“Nha nha chị yêu~~ Mai ba chị nhớ đi nha!” -An

-Biết rồi cô nương!! Thôi bye em nhà!! Chị đi mua đồ cái. Có gì thì mail qua cho chị nhé nhóc!! -nó

-Dạ!! -An cười rồi cúp máy

Sau khi nghe xong cuộc dt vừa rồi thì trong lòng nó cũng khá vui... Vui vì cô em họ lâu nay rất thân với mình đã sắp có chồng... Nhưng nó đâu biết rằng, người chồng mà cô em họ của nó vừa nhắc đến là một người mà nó biết rất rõ...

Sáng hôm sau, tại quán cafe nơi mà An đã hẹn nó, Lam và Minh Anh...

-Hai bây nay gan nhựt! Ko dẫn chồng theo luôn... -nó

-Gan gì!?? Hai ông nằm ngủ chèo queo ở nhà, tao đi còn ko biết chứ ở đó mà đòi đi theo... -Lam

-Hôm qua tụi này đi chơi về trễ nên 2 ông còn ham ngủ tới giờ đó mà~~ -Minh Anh

-Mà này, con bé An nó có chồng thật á?? Chắc chồng nó cũng phải đẹp trai lắm ha!! -Lam

-Mấy tối ngày chỉ có trai trai... Có chồng rồi mà còn mê trai hả mẹ!?? -Minh Anh

-Ủa vô duyên, mê trai là nghề của tao mà, bộ muốn bỏ là bỏ được à!?? -Lam cãi

-Thối, mệt quá!! Vào kiểm bàn ngồi chờ đi đã!! Hai bây rảnh quá đứng đây cãi lộn :3 -nó nói rồi bỏ đi một mạch vào trong

Khoảng 15' sau, hắn và An bước vào, đảo mắt tìm kiếm bàn thì phát hiện..nó, Lam và Minh Anh đã đến đây từ lúc nào, tụi nó đang ngồi trong một góc bàn, cạnh cửa sổ... Vội vã nắm tay hắn chạy nhanh lại bàn tụi nó đang ngồi, hắn như đứng hình trước sự thật đang trước mắt mình... Chị họ mà An đã nói cho hắn nghe đó chính là nó!!

-Chị Khanh, chị Lam, chị Minh Anh yêu dấu~~~ -An

-À, chào em... -Lam ngạc nhiên

-Hello em!! -Minh Anh ngạc nhiên ko kém

-Giới thiệu với mọi người, đây là anh Quân, anh ấy là hôn phu của em!! -An cười mỉm

-Chào...chào mọi người!! -hắn đáp ứng

Này giờ nó là người in lạng nhất!! Chà nói gì cả... Lối nói vừa rồi của An cũng như sự hiện diện của hắn đang tay trong tay với cô em họ của mình, nó như thật thán trước sự thật khó tin này...Tại sao lại là em?? Tại sao lại là em ha An?? Ông trời đang trêu đùa nó và hân sao??? Mà cũng phải thôi, chính nó là người đã hủy hôn trước rồi còn gì!! Khẽ nhếch mép cười kinh bản thân mình rồi đành ngậm ngùi đứng phía sau cầu mong cho cô em họ bé bỏng được hạnh phúc...

♥≡♥≡♥≡♥≡♥≡♥≡♥≡

End chap 43 : **

Xin lỗi vì đã trễ hẹn nhé :3 :3

Chap sau Yuu hứa sẽ bù mà :)))

Mà trong khi chờ đợi truyện của Yuu thì m.n đọc thử truyện Loạn luân giả của chị LucyHeartfilia9901 đi :)) truyện hay lắm ý.*

M.n nhớ vote rồi để lại cmt cho Yuu nhé :3

Bạn đang đọc truyện *Bộ Tam Siêu Quậy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 44: Anh Xin Lỗi!!

Chap mới nhé :))

Chúc m.n đọc truyện vui vẻ :* <3

Chiều, tại nhà nó, Lam và Minh Anh (tất nhiên cũng phải có 2 ông kia >)...

-Khanh à!! Ăn cơm đi Khanh!! Tao mang lên tới đây cho mày luôn này... Mở cửa ra đi!! -Lam đứng bên ngoài, trên tay cầm một mâm cơm, khuôn mặt lộ rõ những đường nét lo lắng

-Tao ko đoi... Màỵ đem xuống đi!!! -nó

-Mày ăn đi!! Nguyên ngày mày ko ăn gì rồi đấy!!! Năn nỉ mày mà... Mở cửa cho tao vào đi Khanh... -Lam

-Mỗi một ngày thì chưa chết đâu... Đừng lái nữa..đem xuống đi!! - nó gắt

-Khanh... -Lam

-Làm ơn...!! -giọng nó dịu lại, hai hàng nước mắt từ khoé mi bắt chọt rơi xuống, bây giờ thật sự nó chỉ muốn ở một mình... Một mình mà thôi!!

Lam đứng bên ngoài, gương mặt xinh xắn đầy lo lắng, lặng lẽ bước xuống nhà, trên tay vẫn còn y si măm com... Sốt cho nhọ bạn của mình, từ đâu đưa mang cho mình một vè bề ngoài lạnh lẽo nhưng sâu bên trong, nó vẫn là một đứa con gái, mà là con gái thì ai mà chẳng có lúc yếu đuối... Chứng kiến cảnh người em gái mình yêu thương dính hôn với người mà mình xem là cả cuộc đời mà ko đau, ko buồn mới là lạ ấy!!

-Sao thế em!?? Khanh vẫn ko ăn à!?? -Bảo chạy tới, cầm măm cơm giúp Lam, hỏi

-Ko chịu mở cửa cho em... Cũng ko chịu ăn uống gì cả!!! Kiểu này nó kiệt sức thì toi luôn ấy!! -Lam

-Hừ, cái con này!! Để tao lên xem sao.... -Minh Anh

-Này vk, em định lên thật à??? Anh nghĩ em cần cho Khanh ở một mình thì hơn... -Tuấn Anh

-Em có cách... Thôi mọi người làm gì làm đi!! Để em lên nói chuyện với nó!! -Minh Anh.

-Ừ... -đồng thanh

.....Phòng nó...

“Cốc...cốc...” -Khánh, mở cửa cho tao!! -Minh Anh

-..... -im lạng

-Nhanh.. Ra mở cửa cho tao!! -Minh Anh vẫn gõ cửa

-Mày...về phòng đi!! Tao ko ăn... -nó

-Tao ko bắt mày ăn!!! Tao chỉ muốn nói chuyện... -Minh Anh -Ra mở cửa ngay cho tao!!

-..... -im lạng

-Giờ mày ko mở thì tao phá cửa nhé!! Một..mở cửa cho tao vào!! Còn hai..tao tự phá mà vào!! Chọn nhanh!! -Minh Anh

Nó nghe thế thì đành lùi thối leo xuống giường, ra mở cửa cho Minh Anh vào... Vừa mở cửa ra thì Minh Anh đã bắt gặp ngay gương mặt phờ phạc cũng như đôi mắt sưng phù vì khóc nhiều của nó... Chả giống như bình thường một chút nào!!

-Chịu mở rồi à!?? -Minh Anh cười nhẹ

-Muốn gì...!?? -nó

-Muốn nói chuyện... -Minh Anh

-..... -im lạng

-Tao biết vụ hồi sáng làm mày buồn, nhưng cũng ko phải vì thế mà mày bỏ ăn bỏ uống!! Mày hiểu chứ... -Minh Anh

-Tại tao ko đói... -nó

-Mày nói thế thì tao cũng chia bớt nói gì hơn nữa!! Nhưng tao mong mày hiểu..tao áp lực cho bản thân ko phải là điều tốt đâu!! Mày muốn khóc thì mày cứ khóc cho thoải mái... Khóc hết đêm nay đi. Buồn gì trong lòng thì nói hết ra luôn đi!!
Giữ làm gì cho nặng người... -Minh Anh

-Tao..ko muốn thấy cảnh hai người đó...lấy nhau mày..à!!! -nó như oà khóc lên, gương mặt cúi gằm xuống, nước mắt gầy gụa tem lem, nhìn nó bây giờ chả khác gì một đứa con nít đang khóc đòi kẹo vậy... Khóc một cách tự nhiên và rất thỏa mãn!!

-Mày vẫn còn yêu... Quân!?? -Minh Anh bất ngờ hỏi

22h15'.....

“Àt xì...” -Hờ hờ, thôi tao đi ngủ trước nhé!! -hắn vừa nói vừa lấy tay khịt khịt mũi, mặt thì đỏ hồng lên

-Ờ ờ, mày lên phòng tao mà nằm ngủ!! -Tuấn Anh

-Coi bộ kì này mày bị cảm ko có nhẹ đâu đó!! Mặt đỏ chột với cả người nóng như cái lò lửa thế kia thì làm ăn được cái gì....??? -Bảo

“Àt xì...” -...Ủm ừm, tao đi đây!!

Hắn trả lời qua loa, rồi đi về phía cầu thang, leo từng bậc chậm rãi lên lầu.. Đến trước cửa phòng, một tay cầm cái chăn đang quấn quanh người mình, một tay thì mở cửa, lúi thủi bước vào bên trong, nhảy tọt lên giường rồi nhanh chóng xây dựng ngay cho mình một giấc ngủ dài đến sáng...

Trong đầu hắn bấy giờ chỉ nghĩ rằng..ngủ một giấc thật ngon đến sáng thì mọi chuyện sẽ yên ổn, hắn sẽ bắt đầu công cuộc chuộc lỗi và năn nỉ nó... Nhưng hắn đâu biết được rằng, bệnh cảm cúm bình thường cũng có thể sinh ra các bệnh cảm cúm khác nặng hơn??? Và đúng như thế, đồng chí của chúng ta chỉ vì muốn hi sinh để năn nỉ người yêu tha thứ mà lâm bệnh :) bệnh cực kì cực kì “nặng” luôn... Sốt nguyên đêm!! :v

11h30'...

-Ê ck ơi, Quân ko có hạ sốt!! Thở hỏn hên nữa là đáng khác... Có cần đưa vào bệnh viện ko??? -Minh Anh

-À, em kêu vợ chồng Lam qua đây đi!! -Tuấn Anh búng tay, miệng nở cười ranh ma

-Ừa ủa liên quan hả???? -Minh Anh

-Trời ơi, vợ ngực ời là vợ ngực... Anh có cách cho Khanh gặp mặt Quân rồi!! -Tuấn Anh -Nên em kêu 2 đứa kia qua lẹ đi rồi anh nói cho mà nghe..

-À... Ok ok!! Chờ e tí... -nói rồi bay ngay lại cái sofa, Minh Anh với lấy cái dt rồi bấm gọi cho Lam, khẩn trương bảo Lam và Bảo qua phòng mình họp gấp....

.....

-Vụ gì thế??? -Lam

-Chà biết??? Tự nhiên Tuấn Anh đòi kêu vợ chồng mày qua phòng họp hiếc gì này nên tao mới gọi thôi!! -Minh Anh nhún vai

-Thế tóm lại là có sự kiện gì xảy ra??? -Bảo

-Ờ thì tao mới nghĩ ra cách giúp thẳng Quân nỗi tình xưa với Khanh ấy mà!! -Tuấn Anh

-Cách gì??? -Bảo

-Lại đây nói nhỏ cho nghe!! Nói nhỏ nói nhỏ hông có được nói lớn... Nói lớn mất linh!! :)) -Tuấn Anh

Thế là cả đám nghe theo, dất cái lổ tai lại gần Tuấn Anh rồi dỏng thẳng lên nghe anh chàng “tuyên truyền” về cách giúp bạn vượt khó....

-Kính nhò!!!! -Bảo ngạc nhiên

-Nay thông minh nhò!!!! -Lam

-Thông minh đột suất nhò!!! Quá là chóng cung của em!! -Minh Anh

-Thế giờ sao??? Thực hiện ngay và luôn ko??? -Tuấn Anh

-Quất, sợ gì!! -Bảo cười

-Ê cơ mà này, con Khanh nó mà biết là xong đời ấy!! -Lam

-Kê, sợ gì!! Minh giúp nó mà, ko sao đâu! Haha.. -Minh Anh

-Ok ok!! -Lam -Mấy lên nói nó đi Minh Anh, tao với 2 ông này ở dưới đây chuẩn bị!

-Ừ!!

“Cốc..cốc...”

-Ai??? -nó nói vọng từ bên trong

-Là tao..Minh Anh đây!!! -Minh Anh

-Mày vào đi. Cửa ko khoá!! -nó

.....

-Chưa ngủ à??? -Minh Anh

-Chưa!! Còn mày...sao giờ chưa ngủ?? -nó hỏi

-Coi phim với chồng :3 -Minh Anh

-Hay ha!! Mà này, lên đây làm gì thế??? -nó

-Này Khanh!! -Minh Anh

-Hờ?? -nó

-Mày biết chăm sóc người bệnh ko?? -Minh Anh

-Cũng sơ sọ!! Sao thế? Ai bệnh à?? -nó

-Ko có... À mà cũng ko hẳn là ko có, ở dưới phòng tao có người bị cảm! Nóng lắm...từ lúc 6h mấy đến giờ rồi mà ko hạ sốt!! -Minh Anh (nó kia chời :v)

-Ai thế??? -nó nhứu mày, nghiêng đầu hỏi

-Tao nói mày hứa đừng chửi tao đi rồi tao mới nói mày nghe!! -Minh Anh

-Ờ rồi!! Tao hứa... Nói đi!! -nó

-Là..là Quân ấy!! -Minh Anh

-Tại sao lại là anh ta?? -nó nói, cúi ngay gương mặt đang tối sầm của mình xuống

-Thì..thì Quân dầm mưa từ chiều đến giờ để gặp mày mà mày ko xuống nên ông đứng chờ quai ở đó luôn đến khi Tuấn Anh ra dục rác mới thấy ấy!! Lúc đó, Quân ướt như chuột rồi!! Tay chân thì lạnh cóng luôn... -Minh Anh kể

Nó khá ngạc nhiên với những điều mà Minh Anh vừa kể... là hắn nói thật chứ ko phải đùa, là hắn vẫn đứng chờ đến khi nó xuống tận dưới để gặp hắn thì thôi...

-Thế giờ...anh ta sao rồi??? -nó bắt ngờ hỏi

-Sốt liên miên từ lúc đó đến bây giờ mà ko hạ một chút nào, thờ gấp với rất khó khăn để thở nữa!! -Minh Anh

-Thế bây giờ là mày muốn tao xuống chăm sóc cho anh ta??? -nó

-.....-nó

-Đi mà!! Nha..nha... -hắn

-Ko là ko mà!! Anh nói nhiều quá, tôi về phòng!! -nó nói rồi đẩy hắn ra xa

-Vậy giờ em muốn anh làm gì thì em mới chịu tha lỗi cho anh!?? Em nói đi, anh làm hết!! -hắn

-Chắc ko!?? -nó bất giác quay đầu lại hỏi

-.....*gật gật đầu* -hắn

-Muốn gì anh cũng thực hiện à!?? -nó

-.....*gật gật* -hắn

-Khó cũng làm!?? -nó

-Khó cỡ nào anh cũng chơi tất!! -hắn

-Thế mai... đánh với tôi một trận đi!! Nếu anh thắng, tôi đồng ý tha thứ, còn nếu thua...đẹp nhé!!! -nó

-Ồ..sao khó vậy!?? -hắn

-Tôi về phòng, thuốc để trên bàn, cháo ở dưới bếp!! Tự lấy mà dùng... -nó nói rồi bỏ đi một mạch ko thèm đếm xỉa gì tới anh chàng đang đứng ngơ ngác ngác phía sau lưng mình

♥≡♥≡♥≡♥≡♥≡♥≡♥≡

End chap 47 :* <3

Chap này Yui dành tặng cho nhò hellenphantomhive nhá :3 nhờ nó mà Yui mới viết được mấy khúc hay :3 với lại nếu rảnh mọi người đọc thử truyện của nó đi :)) nó viết đam mỹ hay lắm =)))

Nhớ vote rồi để lại cmt cho Yuu nhá :* :*

Bạn đang đọc truyện *Bộ Tam Siêu Quậy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 48: Dương Ngọc Bảo My!??

Chap mới ạ :”)

Chúc m.n đọc truyện vui vẻ :* <3

Hắn mệt mỏi, bỏ phở nằm trên giường, suy nghĩ đến lời thách đấu của nó... Rất phân vân ko biết nên chọn cách giải quyết nào cho hợp lý cả...nếu ko đánh thì thế nào nó cũng ko chịu tha thứ, mà nếu đánh thì với cái tình trạng bệnh tình hiện giờ của hắn thì thắng nó mới là la yếu... Thời thì còi đò đi tắm giải stress trước đã rồi tính tiếp!!

Bệnh hần thì vẫn chưa hết, tắm được hồi thì ngủ quên từ lúc nào mà cũng chả hay.. Thế là khoảng 1 tiếng mấy 2 tiếng sau, một chàng trai vui vẻ đẹp quyền rũ lòng người bước từ phòng tắm ra với bộ dạng ko thể nào thâm hơn... Mặt đỏ hồng, hai mắt bup xuống vì mệt mỏi, đi đứng loạng choạng... Vừa mới đỡ bệnh được cách đây vài tiếng mà lại đi ngấm nước.. KHÙNG chắc!! - -

Trùm khăn quanh đầu, hần bước xuống nhà bếp lấy nước uống thì gặp Tuấn Anh, thấy bộ dạng là lạ của hần thì Tuấn Anh cũng lấy làm thắc mắc, lấy tay chọt chọt rồi hỏi...

-Ê, đi đâu đây!?? - Tuấn Anh

-Uống nước... -ngăn gọn xúc tích

-Hôm qua có uống thuốc ko!?? Sao hôm nay thấy mầy bơ phờ, mệt mỏi thế, hình như càng ngày càng nặng ấy!! - Tuấn Anh

-Nãy ngủ quên. ... -hắn tay cầm chai nước, nói

-Ngủ quên thì càng khỏe chứ sao!! -Tuấn Anh

-Trong bồn tắm ấy!! -hắn

“Bốp...” - Thằng khùng!!!!!!!!!! - Tuấn Anh ức chế, lấy tay đánh mạnh vào đầu hân

-Ui đau!! Sao đánh tao!?? -hắn

-Tại mày ngu tao đánh cho đỡ ngu. _____ . -Tuấn Anh

-Sao chửi tao ngu!?? -hắn

-Mày biết chiều nay mày có hẹn làm vài trận với Khanh ko!?? - Tuấn Anh

-Biết... -hắn

- Thế sao còn đi ngâm nước, thông minh quá vậy!?? Mà muốn thua à _____. - Tuấn Anh

-Tao ngủ quên mà!! -hắn cãi

-Tao ko biết đâu.. Mà làm sao làm đi!! Chiều nay 6h20' đó con. Giờ 3h10' rồi, còn 3 tiếng 10 phút ấy, mà làm sao thì làm đi!! Tao..... BỐ TAY!!! -Tuấn Anh

-.....Thuốc nằm nơi phương trời!?? -hắn

-.....*chí chí* trong tủ!! -Tuấn Anh

Lết cái thân tàn của mình lại gần tủ thuốc, hắn vội tay lấy ngay hai viên thuốc cảm, thò tay vào lấy ra 2 viên rồi bỏ vào miệng, ực thêm miếng nước... Hoàn thành xong hết thì hắn lại lết ngay cái xác của mình lên trên lầu, còn Tuấn Anh thì đứng một góc, khoan tay rồi lắc đầu ngán ngẩm cho cuộc đời của cái thằng bạn thân mình...

Về phần nó thì cũng ko khác gì hần mấy, cũng đang trần trọc suy nghĩ về ý định của mình rồi nằm ngủ queo tới tối, làm bạn Quân bị leo cây khi trong trạng thái mệt mỏi...

Thay đồ rồi leo lên một phòng như bay đến chỗ hẹn, một căn nhà bỏ hoang ở sau vách núi, bước xuống xe rồi tiến vào bên trong. Lẩn phát hiện rằng là nó chưa tới nên đành ngồi riêng một góc chờ, thế mà chờ mãi đến gần 7h30' rồi mà cũng chả thấy nó đâu, định lấy điện thoại ra gọi thì phía bên ngoài, tiếng xe mui trần đua nhau trắng kèn kít...

Trên chiếc mũi trần màu đen đến đầu tiên, bước xuống là một cô gái với một vẻ đẹp sắc sảo nhưng vô cùng bí hiểm, trên môi còn đọng lại nụ cười nửa miệng đáng sợ...

-Phan Minh Quân, chào anh!!!

-Ai...!?? -hấn đứng dậy, nhìn xung quanh

Chương 50: Ngày Chung Đôi (Kết)

*****Flashback*****

-Vào đi... Chỗ này đứng rồi nè!! -Minh Anh

-Ừ thì vào!! Cơ mà chúng nó biết lựa địa điểm kinh ~~~ chỗ gì đâu mà âm u nổi cả da gà!! -Lam

-Công nhận kinh thật!! -Bảo

-Thôi vào lẹ... -Tuấn Anh

Cả đám dẫn tay nhau bước vào bên trong, đi được hồi thì Lam va phải cái gì đó nên ngã nhào về phía trước, kéo theo cả Bảo, đang vội mà còn gặp chuyện tào lao này, quả thật cả 2 người ai cũng bực mình... Vội đứng dậy, lấy hai tay phui sạch bộ quần áo rồi chau mày...

-Cục gì đây!? Để giữa đường là thế nào!? Bực mình quá... -Lam chau mày, định co chân lên đá cái vật dị hợm trước mặt mình ra chỗ khác thì bị Minh Anh cản lại

-Ê, đừng có đá..nó nổ ấy!! -Minh Anh

-Gi..bộ bom hay sao mà nổ với chẳng nổ!? -Lam

-Tao không rõ, nhưng nghe xung quanh có mùi thuốc nổ với cả nhìn cái cục này cũng giống giống bom tự chế mà tụi thằng Ren hay làm... -Minh Anh

-Chắc không phải đâu..ai đòi mà để bom giữa đường như vậy nôi!? -Lam

-Đừng cãi..có mùi thuốc nổ xung quanh cục này mà!! -Minh Anh

-Thôi kệ đi vụ ời, mình vào trong xem tình hình coi thế nào kia... Còn cái cục này..kệ nó đi!! -Tuấn Anh

-Ừ, đứng rồi đứng rồi! -Bảo

-Vậy thôi, kệ đi! Minh vào trong... -Minh Anh khẽ nhún vai rồi một mạch đi thẳng vào bên trong...

.....

-Thế nào...còn đứa nào còn sống ko!? -trong bụi cây gần nơi phát nổ, một tiếng động xì xào vang lên, xung quanh nơi đó là những con người nam thanh nữ tú, gương mặt lấm lem, tay chân đầy rẫy những vết thương...

-Aizz...chưa chết!! -Bảo

-Mày cũng cứng ghê ha!! -Tuấn Anh cười

-Cứng gì mà cứng...đầu muốn chết!! -Lam ngồi dậy, nhăn nhó rồi dùng tay phui phui đầu gối mình, nơi có vết trầy to đang chảy máu

-Ủầy, em cũng không sao nè!! Vợ anh giới ghê... -Bảo từ phía bên đây bò lại gần Lam rồi phụ cô thôi phủ phủ vào vết thương

-Lam không sao á!? Thế vụ tôi có sao ko??? Cả Khanh nữa.. -Tuấn Anh

-Minh Anh nó nằm một đồng kia... Cậu ko lại xem còn ở đó hồi tôi!! Cơ mà hình như bị trầy ngay mặt với cổ ấy!! Còn Khanh thì hình như ko sao... -Lam

.....Bò bò lại kệ bên Minh Anh, Tuấn Anh khẽ vuốt nhẹ mấy ngọn tóc đang che phủ mặt Minh Anh, động tác nhẹ nhàng cho Minh Anh chợt tỉnh giấc sau cơn đau ê ẩm đang bùng tỏa trên người mình

-...Công nhận, mọi người chạy nhanh ghê!! Chơi với bom mà ko ai bị gì!! -Minh Anh

-Em bị trầy quá trời kia!! Có sao ko thể vụ!? -Tuấn Anh

-Không sao!! Giờ đem Quân vào bệnh viện kia..còn Khanh, thôi để em với Lam đưa nó về nhà!! -Minh Anh

..Tao..ko về đâu!! Cho tao ở..với Quân đi, trong bệnh viện!! -nó lên tiếng

-Ừ vậy thôi cũng được!! Bảo ơi, anh gọi bệnh viện đi.. -Lam

-Ok!! -Bảo

....Tại bệnh viện, 10h30 tối...

Nó lo lắng, đi qua đi lại trước cửa phòng cấp cứu, lâu lâu lại ngẩng mặt lên, chấp hai tay lại như đang cầu nguyện gì đó..

-Khanh à..ngồi xuống đi nào!! Chân mày chảy máu đấy..mày đi qua đi lại kiểu này thì nó chảy ra thêm đó.. -Lam

-Mặc kệ!! Máu ko nhiều nên tao ko chết được đâu!! -nó

-Ồ, thế mày muốn máu nó chảy nhiều á!? -Minh Anh

-.....-nó

“TING...” Tiếng đèn báo trước cửa phòng cấp cứu đột ngột vang lên, ngay sau đó là một loạt bác sĩ cùng y tá của mình bước ra...

-Bác sĩ, anh ấy sao rồi? Có gì nghiêm trọng ko? -nó

-Cậu ấy không sao, đã qua cơn nguy kịch rồi, chúng tôi đã gấp viên đạn ra khỏi vai cậu ấy nên mọi người ko cần phải quan tâm... Có điều... -bác sĩ

-Sao...?? -nó

-Chúng tôi không thể xác định rõ khi nào thì cậu ấy có thể tỉnh dậy..1 tuần, 2 tuần, 1 tháng, 2 tháng...có thể sẽ là 1 năm hoặc sẽ lâu hơn nữa... Thành thật xin lỗi về việc đó!! -bác sĩ

-Cậu ấy còn triệu chứng gì khác nên mới hôn mê lâu tới vậy sao bác sĩ!? -Bảo

-Theo chúng tôi biết thì..cậu ấy đang bị cảm lạnh ko hề nhẹ mà còn bị bắn ngay vai, mất máu khá nhiều, cũng may nhóm máu của cậu ấy còn dư trong kho máu của bệnh viện... Chúng tôi sẽ chuyển cậu ấy xuống phòng đặc biệt để tiện cho việc chăm sóc! -bác sĩ

-À vâng...cảm ơn bác sĩ! -Bảo

Rồi các y bác sĩ cũng rời đi, để lại sau lưng những giọt nước mắt lăn dài trên 4 con người, và niềm đau tột cùng của người con gái mang danh nghĩa yêu hắn...

Hắn nằm đó, yên bình một cách kì lạ, gương mặt nam thần ngày nào nay nhạt bợt vì bệnh... Đôi mắt nhắm híp đi như thể chưa có chuyện gì xảy ra..như thể đang bỏ mặt thực tại, chắc đó là một khoảng không âm áp và bình yên đối với hắn. Hắn nhắm mắt thế này thì hắn có biết được là ở ngoài đang có rất nhiều người mong muốn hắn tỉnh dậy không!? Rất nhiều người đang mong muốn nghe giọng nói của hắn không!? Vậy tại sao hắn lại không thử mở mắt ra chứ!? Tại sao cứ phải bỏ mặt tất cả để yên bình nằm nhắm mắt ngủ say thế này!?

Nó tiến lại gần, gạt đi hết những giọt nước mắt đang vun vút trên đôi gò má mình mà cố nhìn kĩ hẳn hơn... Mong ước nhỏ nhoi bấy giờ của nó là thấy hân tình đây..thấy hân ngay qua ngày ở bên nó, luôn nắn nì, làm trò để nó vui...nhưng ngờ sao khó thế!?

Nhẹ nhàng ngồi xuống kế bên hắn, dùng bàn tay ấm áp của mình nắm lấy bàn tay hắn, siết nhẹ...

-Phan Minh Quân, em xin anh, xin anh hãy tỉnh dậy..nhìn em, một lần thôi!! Anh đừng nằm mãi thế...em không chịu được đâu!! Em sẽ không giận nữa, không giận anh về bất kì điều gì nữa!! Em hứa... Là tại em không tốt, là tại em nên anh mới bị thế này... Em xấu, em hư lắm..nên anh dậy để trách mắng em đi... Quân ơi!! -hai hàng nước mắt của nó cứ thế mà chảy xuống, ướt đầm...

Minh Anh và Lam cũng không kiềm được cảm xúc, đi đến bên nó, quỳ xuống, quàng tay mình lên vai nó, lay nhẹ an ủi.

-Quân, cậu làm tổn thương con Khanh thì này chưa xử cậu đâu đấy!! Cậu lo liệu mà mau tỉnh dậy rồi giải quyết hết với bọn tôi nhé!! -Minh Anh

-Ai cũng mong cậu mau chóng tỉnh lại, tôi cũng thế, cậu phải tỉnh lại để còn làm đám cưới với Khanh nữa chứ, tôi và Minh Anh không chờ 2 người nữa đâu nhé!! Đừng để Khanh chờ lâu quá chứ... -Lam nói, cố kiềm chế không phát ra tiếng nấc

-Mày là người dẫn dắt bang đấy, mày phải mau chóng tỉnh dậy, không mày bang sẽ không còn hùng mạnh như trước, mày hiểu không Quân!? Tao với Tuấn Anh sẽ không có bạn để đi chơi, đi bar mỗi tối, rảnh mà tỉnh dậy cho nhanh.. Nếu không đừng trách ta nha tháng kia... -Bảo

-Đấy, mày thấy không, ai cũng quan tâm, mong muốn mày mau sớm tỉnh dậy đó mày biết không!? Mày nằm im thế này tao nhìn chả quen chút nào, mày tỉnh dậy nhanh rồi còn đi làm thêm vài trận với mấy bang khác cùng bọn tao chứ!! Đừng làm phụ lòng mong chờ của mọi người nha... Lo mà mau mở mắt!! -Tuấn Anh

Cứ thế mà từng người từng người đều bật lệ hết cảm xúc trong lòng của mình, ai ai cũng mong muốn được thấy hân tình đây... Nhưng sao...hắn vẫn nằm đó, nhắm mắt, lặng thinh thế???

Rồi cái ngày ấy cũng tới...đã 269 ngày rồi, kể từ cái ngày mà hắn nằm trên giường bệnh, cái ngày mà nó không nở một nụ cười nào, cái ngày mà nhiều người đau buồn nhất... Đối với nó đó quả thật là một khoảng thời gian dài khi không có hân kế bên, suốt ngày lao đầu vào công việc, tối về lại vào bệnh viện, ngày nghỉ cũng chỉ có mỗi việc chăm sóc và chăm sóc hắn..đêm từng ngày từng ngày một, lúc nào cũng âm thầm hy vọng...ngày hôm nay là ngày hôm nay hắn sẽ tỉnh dậy, nhưng lại vô vọng vì đó không phải sự thật...

Sai bước thật nhanh trên hành lang bệnh viện, trên tay là một bó hoa hồng to, nó từng bước một tiến vào phòng hắn... CẠCH!

Cánh cửa phòng mở ra..Nhẹ nhàng cầm bó hoa vào bình, nhường người kéo rèm màn qua một bên để những ánh nắng nhỏ nhoi có thể len lỏi chiếu vào phòng...

-Anh này, nay trời đẹp quá nhỉ!? Anh biết gì không, mai là Valentine đấy... Mai em sẽ nghỉ làm ở công ty để tới đây chơi với anh ha... Mà công nhận anh ngủ lâu ghê, cũng 269 ngày rồi chứ đâu ít gì đâu.. Em thèm nghe giọng anh với cả muốn ôm anh ngủ lắm luôn nè!! -nó đùa, cười nhẹ một tiếng rồi lại thờ dài, dùng tay vuốt lấy mái tóc của hân

-Để em kể anh nghe cái này nha...Ren có bạn gái rồi đó, xinh lắm luôn, giờ 2 đứa với Rain đang phụ bọn em trông coi bang đấy, vẫn hùng mạnh như ngày nào, còn bang anh, giờ cũng tốt lắm..công nhận Bảo với Tuấn Anh tài thật luôn, không làm bang rớt 1 hạng nào mà vẫn giữ vị trí đầu bảng đấy, ai cũng nhớ anh nên anh rảnh mãi.....

Đang nói thì nó đột ngột dừng lại, cơ mặt dần ra, như vẫn không tin vào mắt mình, là hân là hân... đang cựa động tay hắn...cựa động rồi!!

-Bác sĩ, bác sĩ ơi, bác sĩ!!! -chạy thật nhanh ra ngoài, nó nhìn xung quanh tìm kiếm

.....

-Chúc mừng gia đình, cậu ấy đã tỉnh lại rồi!! -bác sĩ từ bên trong bước ra, mặt tươi cười

-Vậy là cậu ấy khỏe rồi đúng không bác sĩ!? -Tuấn Anh

-Đúng rồi, trong khoảng thời gian hôn mê vết thương của cậu ấy đã lành hẳn, nếu muốn, ngày mai mọi người có thể xuất viện cho cậu ấy!! -bác sĩ

-Cảm ơn, cảm ơn bác sĩ nhiều lắm a!!! -nó

Vừa bước vào phòng thì nó đã thấy hân tỉnh, ngồi dựa vào thành giường, tay cầm ly nước uống... Thần sắc thể này có lẽ đã khỏe rồi...

-Quân, em nhớ anh lắm!! Cuối cùng anh cũng tỉnh rồi... -nó mừng rỡ chạy tới ôm hân

-À khoan...xin lỗi em là ai vậy!? -Quân

-Hà...mày không nhớ Khanh sao!? Là Khanh đó, còn tao mày nhớ tao không!? -Bảo

-Nhớ..mày là Bảo nè!! -hân

-Thế còn đây.... -Bảo

-Tuấn Anh!! -hân

-Còn đây... -Bảo

-Minh Anh -hân

-Đấy... -Bảo

-Thì là Lam chứ ai, hỏi kì vậy!? -hân chau mày

-Vậy tại sao mày không nhớ Khanh!? Khanh là người yêu mày đó, là hôn thê của mày đó!! -Tuấn Anh

-..... - im lặng

Nó nãy giờ là người im nhất, cảm xúc như rối tung lên..tuyệt vọng, đau lòng, hối hận... Tại sao hân không nhớ nó!? Là tại hân hận nó tới vậy sao!? Tại sao vậy!? Tại sao!? Hai hàng nước mắt tự đọng rơi xuống, rơi một cách tự nhiên...

-Em nhắc lại lần nữa xem, em là ai!? -hân bắt chợt hỏi

-Em là...Khanh, Nguyễn Ngọc Đoàn Khanh!! Là người yêu của anh!! -nó khóc

-Em là ai!? -hân nhắc lại

-Em là hôn thê của anh!! -nó

-Không!! Em sai rồi, em là vợ chính thức của anh cơ!! -hân kéo tay nó lại, ôm nó vào lòng, vuốt ve như đang dỗ ngọt

-Mai chúng ta làm đám cưới nhé, em yêu!

-----The End-----

#YuuCoo#

Anh Quân diễn mass sâu luôn :v :v Yuu đúng là quá có tâm mà :3 hiii

End truyện rồi mọi người khoan xóa ra khỏi thư viện nha ==)) còn tới 2 cái ngoại truyện siêu cute nữa cơ :3 rảnh chờ nha >> Yuu sẽ tranh thủ up sớm :3

Cảm ơn mọi người đã ủng hộ truyện của Yuu trong suốt khoảng thời gian qua, sắp tới đây Yuu sẽ ra mắt truyện thứ 2 tên là ●Tù bạn thành yêu..Thế mới hay!!●, mọi người nhớ ủng hộ nha :* :*

Mãi Y.Ê.U <3

Bạn đang đọc truyện *Bộ Tam Siêu Quý* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

